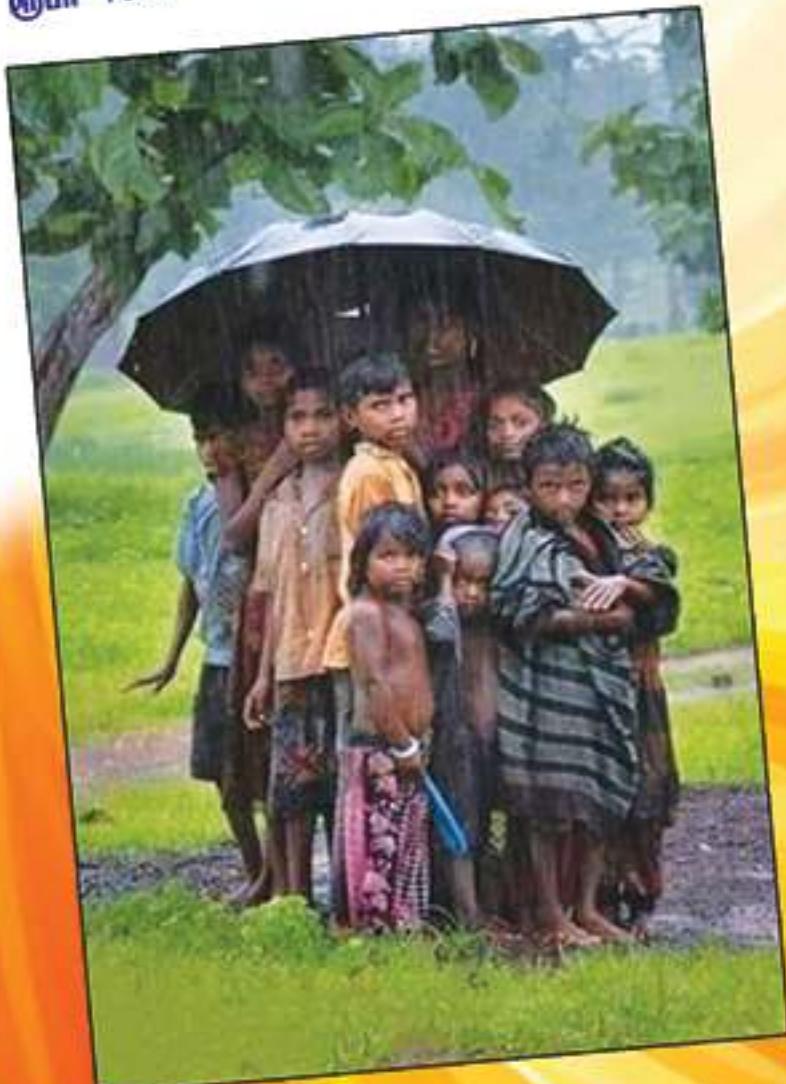

ஞானம்

கலை தைக்கியச் சுந்திரை

விலை :
ஞபா 100/-

234

தலைமாமணி
கே.சூரி.திருந்துவராஜா

ஓலி: 20
சுப்: 06

234

நானம் கட்டிவீச்சு இழுறும் பறவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கூப்பால் கலைப்பயங்கரும்
கவியரையுக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் பிழந்திருக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. நானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் நானசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பே.சி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னாண்டல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKXL (மணியோடர்லஸ் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற கந்தோரில் மாற்றக்கூழியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/- ஒரு வருடம் : ரூ 5,000/- ஒரு வருடம் : ரூ 20,000/-
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sri. \$)	50
Other (US \$)	50

- ① நானம் சஞ்சிதையில் விரசுறுமாறும் படைப்பு
கணின் நூத்துக்கண்க்கு அவற்றை ஏழிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.
- ② புதைப்பயிற் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பொர்ட், நூத்தைப்பரி ஸ்ஸ், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக கையெழுதுவேண்டும்.
- ③ விரசுறுத்திருக்க உதவாகாறும் படைப்புகளைச்
சொல்வதற்குத் தீவிரமாக உரிமையுண்டு.
- ④ படைப்புகள் கணினிபில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னால்சுலி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இட்டினாள்டே.....

கவிதைகள்

மானவல்லை எம். எம். மன்குர்	08
ர. ஜே. தோமஸ் / சோ.ப.	20
மகாதேவ ஜெயர் ஜெயராம சர்மா	23
எஸ். கருணானந்தராஜா	27
தாட்சாயணி	33
தாலிம் அகமது	36
எஸ். சிவசேகரன்	40

சிறுகதைகள்

மொழிவரதன்	05
கெக்கிறாவ ஸைலஹா	17
வே. தில்லைநாதன் (குறுங்கதை)	36
தேவகி கருணாகரன் (குறுங்கதை)	41

கட்டுரைகள்

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்	03
லண்டன் அம்பி (பிரயாணக் கட்டுரை)	09
வட்கோவை பூ. க. இராசரத்தினம்	19
கவிஞர் ஏ. இப்பால்	24
கலாநிதி சண்முகசர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	30
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்	34

பத்தி

தமிழ்மணி மானா மக்கீன்	39
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	42

சமகால கலை லிக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	45
----------------------------	----

வாசகர் பேசுகிறார்

48

அட்டைப்படம் : மும்தாஸ் ஹபிஸ்

அக்டோபர் பக்கம்

2019 இலங்கை ஜனாத்தீந் தேர்தலும்
தமிழ் மக்களும்

நவம்பர் 16ஆம் திங்கள் இலங்கையில் இடம்பெறவள் ஜனாத்தீந் தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் நோக்குடன் ஜந்து தமிழ்க்கட்சிகள் ஒன்றினைந்து பொதுவான ஒரு நிலைப்பாட்டுக்கு வந்தன. இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி, புளைாட், ரெலோ, தமிழ் மக்கள் கூட்டணி, ஈ.பி.ஆர். எல். எப். ஆகிய கட்சிகளிடையே இந்த இணக்கப்பாடு ஏற்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பானம் மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தது.

இதன்படி, வடக்கு கிழக்கு இணைந்த தயாகத்தில் சமங்கி அடிப்படையிலான தீர்வு மற்றும் பொறுப்புக் கூறும் விடயத்தில் அக்கறை செலுத்தப்படல் ஆகிய பிரதான கோரிக்கைகளை உள்ளடக்கிய 13 அம்சக் கோரிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வதைத் திருத்த பிரதான ஜனாத்தீந் வேட்பாளர்களுடன் கலந்து ஆலோசிப்பது எனவும் அக்கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் வேட்பாளர்களுக்கே ஆதரவு அளிப்பது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஆனால் பிரதான ஜனாத்தீந் வேட்பாளர்களாகக் களமிறங்கும் கோந்தபாய ராஜபக்ஷாவோ, சஜித் பிரேமதாசாவோ தமிழ் நாப்போடு எவ்வித பேச்சுவார்த்தைக்கும் முன்வரவில்லை. வேட்பாளர் எவ்வும் சிறுபான்மையினரின் கோரிக்கைகளுக்குத் தலை சாய்ப்பார்க்களோனால் அவர் தேர்தலிலே தோற்கடிக்கப்படுவது திண்ணம் என்பது இலங்கை அரசியலில் எழுதா விதியாகிவிட்டது.

இன்று இலங்கை அரசியலை ஆட்கொண்டிருப்பது பெளத்து ஆதிக்க சிந்தனை. இந்த ஆதிக்க சிந்தனையே சிங்கள வாக்கு வங்கியின் திறுவகோலாகவும் தொழிற்பட்டு வருகிறது, கடந்த காலங்களில் மஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தொடர்ந்தேர்ஸ்தீயாக நடைபெற்றுவரும் நிலச் சவீகரிப்புகளும் புதிதாகத் தோன்றும் பெளத்த விகாரைகளும் இந்தப் பெளத்து ஆதிக்க சிந்தனையின் தொழிற்பாடே.

கடந்த காலங்களில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வகைண அரசியல் மட்டத்தில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது பெளத்து ஆதிக்க சிந்தனை தொழிற்பட்டு இனவாதப் பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்படுவதும் எதிர்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அம்முயற்சிகள் கைவிடப்படுவதும் வழுமையான நிகழ்வாக இருந்தது.

இந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையிலேயே இரு பிரதான வேட்பாளர்களும் இந்தப் 13 அம்சக் கோரிக்கை பற்றிப் பேச்த தயங்குகின்றனர். தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாஷைகளை கணக்கீடுப்பதற்கு சிங்கள தேசம் தயாராக இல்லை என்பதை இந்தத் தயக்கம் வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது.

தற்போதுள்ள நிலவரத்தின் படியும் கருத்துக்கணிப்பின்படியும் முன்னிலை வேட்பாளர்களான சஜித் பிரேமதாசாவோ, கோத்தபாய ராஜபக்ஷாவோ இறுதி வெற்றிக்குத் தேவையான 51 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றுடியாத நிலைமையே காணப்படுகிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த நிலைமை எதிர்வரும் தேர்தல்லூலம் நாட்டின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பினை சிறுபான்மை மக்களிடம் கையளித்துள்ளது.

சிங்கள பெளத்த சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட்டு சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளை வழங்கி நாட்டில் சுபிட்சுத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய தலைவர் ஒருவரே நாட்டின் இன்றைய தேவையாகவுள்ளது. இந்நிலையில் கடந்தகால வரலாறு தந்த படிப்பினைகளைக் கருத்திற் கொண்டு சமகால அரசியல் கூழ்நிலைகளை அவதானித்து தமிழ்பேசும் மக்கள் தமது வாக்குகளைப் பயன்படுத்துதல் மிகவும் முக்கியமானது. அது சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஒரு வலுவான அரசியல் எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

ஓஓ

கலைமாமண்

கே.ஆர்.திருந்துவராஜா

இராயப்பு திருத்துவராஜா என்கின்ற முழுப்பெயரைக் கொண்டிருக்கும் நன்பர் கே.ஆர்.திருத்துவராஜா அவர்கள் தனது வளரிளம் பருவத்திலிருந்து பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளைத் தேடித்தேடி வாசிப்பதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

பாடசாலைக் காலத்தில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தாலும் 1980இல் இவர் எழுதிய ‘கசிப்பு ஓழிப்பு’ என்ற கவிதையே அச்சில் வெளிவந்த இவரது முதலாவது கவிதையாகும். இயல்புக்க நெறியோடு தொடர்ந்து எழுதிவந்ததனுடாக இன்று நாடற்கு ஒரு கவிஞராகத் தன்னை உயர்த்தியுள்ளார் என்று பெருமதமாகக் கூறமுடியும்.

கடந்த நான்கு தசாப்த காலமாக கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விவரணம் என இலக்கியத் துறையில் பல் பரிமாணங்களிலும் தொடர்ந்து இயங்கிவரும் இவர் பல இலக்கியப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பிரதேச மற்றும் மாவட்டப் பரிசுகளையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றிருக்கின்றமை இவரது பலம் எனலாம்.

மரபுக் கவிதையையே தனது சிறந்த தேர்வாகக் கொண்டு இயங்குவதால் சிறந்த தேர்ச்சியும், திறமையும், இவரது கவிதைகளில் மிக அழகாக வெளித்தெரிவதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

செயற்கைத் தன்மையற்று இயற்கையோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டு இவர் தருகின்ற கவிதைகள் எந்தவித பாசாங்குகளும் இல்லாதவை.

சூழலின் சமகால நிகழ்வுகள் உள்ளார்ந்த நிலையில் இவருள் நிகழ்த்துகின்ற தாக்கங்கள் இவரது கவிதைகளில் உடனுக்குடன் பிரதிபலிப்பனவாக அமைவதை அவதானிக்கலாம்.

‘நீதிபோல மனம் பாடும்’ என்ற கவிதை நூலை ‘சந்தமிசைக் கவிதைகளின் தொகுப்பு’ என மகுடமிட்டு வெளிக்கொண்ர்ந்துள்ளார். மேலும் பல கவிதைகள் மற்றும் சிறுகதைகள் நூலுருவாகக்கூட்டிக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

பருத்தித்துறை பிரதேச செயலக கலாசார பேரவைக் கீதம் திரு.கே.ஆர்.திருத்துவராஜா அவர்களால் இயற்றப்பட்டது என்பது பெருமையாகக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு விடயம். வடமராட்சியில் உள்ள பல தேவாயயங்களுக்கு கீதங்களை ஆக்கிக் கொடுத்துள்ளார்.

வியப்பான் அம்சம் என்னவென்றால் யாழ்ப்பானப் பிரதேசத்தில் உள்ள பல பிரபல்யமான சைவக் கோவில்களின் திருவிழாக் காலங்களில் இவரால் கவிதைகள் எழுதப்படுவதுதான். அதில் புராண இதகாசக் கதைகளிலிருந்து பல முன்னுதாரணங்களையும் மேற்கோள்களையும் முதன்மைப்படுத்தி வெளிக்கொண்ர்வதில் ஒரு விசித்திரமான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருபவர் இவர் என்பது மிகையல்ல.

கள்ளங் கபடமற்ற ஒரு வெள்ளை உள்ளத்திற்குச் சொந்தக்காரன் இவர். யாரையும் பாராட்டவேண்டிய தருணங்களில் பாராட்டுவதில் கருசுத்தனம் இல்லாதவர்.

தனக்கு அறிமுகமானவர்கள் அவர்களது மனைவி பிள்ளைகள் கல்வி ரீதியாகவே, பதவி ரீதியாகவே ஒரு உயர்வை அடைகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் முதலில் கிடைக்கின்ற வாழ்த்தும் பாராட்டும் இவருடையதாகவே இருப்பது எல்லோரதும் அனுபவங்களாகும்.

- கொற்றை பி.கிருஷ்ணன்தன்

இவரது கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு களுக்காக இதுவரை பருத்தித்துறைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் வழங்கப்பட்ட 'கலைப் பரிதி' சமரபாகு கலை இலக்கிய மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட 'கவி வினோதன்' அல்வாய் நண்பர்கள் கலை இலக்கிய மன்றம் வழங்கிய 'கலைப்பாரதி' யாழ் மாவட்டச் செயலக கலாசாரப் பேரவை வழங்கிய 'யாழ் முத்து' மற்றும் அண்மையில் இந்து கலாசார அமைச்ச வழங்கிய 'கலைமாணி' முதலான பட்டங்கள் விருது களுக்கு உரியவராக இருப்பது அவரது நண்பர்களாக இருக்கின்ற எமக்கும் பெருமையே.

கே.ஆர்.திருத்துவராஜா அவர்கள் தனது தலைமுறையினருடன் தன்னை மட்டுப்படுத்தி விடாமல் புதிய தலைமுறை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுடன் சேர்ந்து இயங்குவதை ஒர் அழகான அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இவற்றுக்கு மேலாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டும் அது இலக்கிய உலகில் நன்கறியப் பட்ட எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களின் உடன்பிறந்த சகோதரன் என்பதோடு நந்தனி சேவியர் அவர்களின் சகோதரிவழி மைத்துனர் என்பதுமாகும்.

தீராத இலக்கிய தாகம் கொண்டியங்கும் நண்பர் கே.ஆர்.திருத்துவராஜா அவர்களின் கலை இலக்கியப்பனி இடையற்றது தொடரவும் மேலும் பல சாதனைகள் படைக்கவும் 'ஞானம்' ஊடாக வாழ்த்துகின்றேன்.

ஓஓஓ

பகிரவோம்....

ஸமூஹ தமிழும்

சைமன் காசிச் செட்டி அவர்களின் தந் தையாரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசாங்கச் சேவையில் மொழி பெயர்ப்பாளராகக் காசிச் செட்டி பணியாற்றினார். இவரின் திறமைகளைக் கண்ட அரசாங்கம் காசிச் செட்டியை நிருவாகச் சேவையில் இணைத் துக்க கொண்டது. இலங்கையின் நிருவாகச் சேவையில் இணைக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் என்ற பெருமையையும், மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் என்ற பெருமையையும் சைமன் காசிச் செட்டி தனதாக்கிக்கொண்டார்.

"தேசத்தின்கண்"

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

பிரபல திறனாய் வாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் சமீபத்தில் இலங்கை கலாசார அமைச்சினால் 'தேசத்தின் கண்' விருது வழங்கிக் கொள்விக்கப்பட்டார்.

கடந்த ஆறு தசாப்தங்களாக தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவரும் கே.எஸ். சிவகுமாரன் திறனாய்வு, பத்தியெழுத்து, ஆக்க இலக்கியம் எனப் பலதுறைகளில் இயங்கி வருபவர். Daily News, The Island, வீரகேசரி, நவமணி ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஆசிரிய பீடங்களில் இயங்கியவர். இலங்கை, ஓமான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பணியாற்றி தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் இலக்கியம், சினிமா போன்ற துறைகளில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். வெளிநாடுகளில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பித்தவர்.

வாளொலி, தொலைக் காட்சி ஆகிய ஊடகங்களில் இவர் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். வாளொலியில் வர்த்தக, தேசிய சேவைகளில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக, தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பணியாற்றியவர். வாளொலி செய்திப்பிரவில் தமிழ் செய்தி ஆசிரியர், செய்தி வாசிப்பாளர், ஆங்கில செய்தி வாசிப்பாளர், தொலைக் காட்சியில் முதலாவது தமிழ் செய்தி பிரதித் தொகுப்பாளர், 'ஊர்க்கோலம்' முதலாவது அளிக்கையாளர் (Presenter) ஆங்கிலசேவையில் The Arts magazine என்ற வாராந்த நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து தயாரித்து அளித்த முதலாவது தமிழர்.

இவர் எழுதிய நூல்களாக, Thamil Writings in SriLanka, Aspects of culture in SriLanka, சிவகுமாரன் கதைகள், கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு, கைலாசபதியும் நானும், திறனாய்வுப் பார்வைகள், ஈழத்து இலக்கியம் (நூல்களின் அறிமுகம்) இருநை (சிறுகதைத் தொகுதி), ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் (திறனாய்வு) அண்மைக்கால ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் (திறனாய்வு) மூன்று நூற்றுண்டுகளின் முன்னோடிச் சிந்தனைகள், ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களிற் சில (திறனாய்வு) மரபுவழித்திறனாய்வும் ஈழத்து இலக்கியமும் உட்பட 38 நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

தேசத்தின் கண் விருதுபெற்ற கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

கறிச்சட்டியின் அடிப்பகுதியை வழித்துப் புசியதுபோல் அவன் முகம் இருந்தது. அவனது வட்டமுகத்தில் இரண்டு கண்கள் வெள்ளையாக மின்னின. உள்ளே கருவிழி கருகருவென்றிருந்தது. பற்கள் பளிச்சென வெள்ளைவேளேரென்றும், உதடுகள் சிவப்பாகவும் எழில் ஊட்டின. மீசை அவனது முகத்தில் இல்லை. ஆனால் தாடையில் மெல்லியதாக சிறியதாக சில முடிகள் சிலும்பிக் கொண்டிருந்தன.

ஜனவரி வந்தால் அவனுக்கு கொண்டாட்டம். மீண்டும் க.பொ.த உயர்தரப் பர்ட்சைப் பெறுபேறு வெளிவந்தால் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி.

அதிபர் அகிலனுக்கு இக்காலங்கள்தான் வருமானம் வரும் காலங்கள். எப்படியும் புதிய தரம் ஆறு மாணவர்களின் பெற்றோர்களிடமும், க.பொ.த சாதாரண தரம், உயர்தரம் கற்க வரும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களிடமும் கறந்துவிடுவான்.

அதிபர் அகிலன் பல நிறங்களில் உலா வருபவன். இன்றைய Trendஇல் யார் அரசியலில் அதிகாரமிக்கவர்கள் என்பதை நன்கறிந்து கொள்பவன். தன்னிக்குள் அணையாமல் நெருப்பைக் கொண்டு போகவோ, நெருப்பிற்குள் தன்னியைக் கொண்டு சென்றிடவோ எல்லா மந்திரவித்தைகளையும் செய்யக் கூடியவன்.

வாட்ட சாட்டமான உயர்மான உருவும் கொண்ட அகிலன் இன்றைய சமூக அமைப்பின் ஓர் அடையாளம். அதாவது நல்ல கெட்டிக்காரன் பாடசாலையை இன்னொரு தளத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் செயற்றிறன் மிக்க செயற்பாட்டாளன் என்றெல்லாம் பணிப்பாளர்களால் புகழப்பட்டவன்.

வருடந்தோறும் தனது பாடசாலையில் பல கலை நிகழ்வுகளை முன்னெடுப்பவன். ஊடகவியலாளர்களுக்கு ‘நல்லது செய்து’ மகிழ்ச்சிப்படுத்தி பாடசாலை பற்றிய செய்திகளைப் போட்டுக் கொள்பவன். வெளி உலகத்தில் அகிலன் பிரசித்தி பெற்றவனாய்த் திகழ்ந்தான்.

இடமாற்றங்களைப் பெற்று பாடசாலைகளைத் தெரியும்போது அவன் நல்ல வருமானமுள்ள பாடசாலைகளையே தெரிவான். மிகப் பின்தங்கிய வருமானமில்லாத பெற்றார்கள் வசிக்கும் சூழலிலுள்ள பாடசாலைகளைத் தெரிவுசெய்யமாட்டான். குறித்த பாடசாலையைத் தெரிந்திட என்ன விலையானாலும் கொடுப்பான். அரசியலாளர்களிடம் சென்று அடுத்தவர்களை, அதிபர்களைப் பற்றி இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி தனது காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வான். இதற்காக குறித்த கட்சியின் எடுபிடிகளை பிடித்துக் கொள்வான் நுவெரலியாவில் அல்லது பிரபல ஹோட்டல்களில் கடி, குடி எல்லாம் கொடுத்து சந்தோஷப்படுத்தி பிரமுகரைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொள்வான்

உள்ளத்தில் உறைவோர்கள்

சறுக்கதை

மொழிவரதன்

அரசியலாளர்களின் உயர்மட்ட 'ரகசிய' பலவீணங்களை அறிந்துகொள்வான். எதையும் விலையாகக் கொடுக்கவும் எதையும் அதற்காக ஒழுங்குபடுத்தவும் பிரமுகர்களின் எடுபிடிகளோடு உரையாடி அதனைச் செய்வான்.

பதவிகளுக்காகவும் சலுகைகளுக்காகவும் எதையும் இழப்பதற்கு ஒரு மட்டத்திலுள்ள உயர்குழாம் வெட்கப்படுவதில்லை. அது அவர்களுக்குத் தவறாகத் தெரிவிதுமில்லை. பதவியைப் பெற்றுவிட்டால் சரி. காலில் விழ என்ன தயக்கம் அவர்களுக்கு வரப்போகிறது?

இச்சமூக அமைப்பு விசித்திரமானது. ஏனெனில் அகிலனின் நன்பன் திலகனின் குணாதிசயம் முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவன் கஸ்டப் பிரதேசப் பாடசாலைகளி லேயே பெருமளவில் வேலை செய்தான். பெருந்தோட்டத்திற்குள் இயங்கும் அப்பாடசாலைகள் சாதாரண தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அல்லது மிக வறுமைப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் பிள்ளைகள் கற்கும் பாடசாலைகளாகும்.

அகிலனிடம் ஒரு முறை வரதன் என்ற நன்பன் திலகனைப் பற்றி விசாரித்த வேளையில் “ஆ, அவனா அவேன் ஒரு தோட்டத்து ஸ்கல்லு வேலை செய்தான். அது நகரத்தில் இருந்தாலும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் தோட்டத்துப் பிள்ளைகள்தான்” என்று கிண்டலாகக் கூறி இருந்தான். இவ்வாறான ஒர் உயர்மட்ட அல்லது இச்சமூகத்திலிருந்து விலகி நடக்கும் மனப்பாங்கு போலியானது என்பதனை திலகன் உணர்ந்திருந்தான்.

திலகன் நாடி சில வேளைகளில் மாலையில் பல பெற்றார்கள் வருவர். அவர்கள் பணம், பொருளுடன் வருவதுடன் எப்படியாவது பிள்ளைகளை சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுவார்கள். “நீங்க இதெல்லாம் கொண்டு வராதீங்க. எல்லாம் எடுத்துக்கிட்டு போங்க... நாளைக்கு காலையில் ஸ்கலுக்கு வாங்க. கிருஷ்ணசாமி சீச்சரைக் கண்டு அப்பிளிகேசனை குடுங்க அனுமதிக்கான குழுவில் நானும் இருக்கிறேன். நானும் அங்கே இருப்பேன். பணத்தை கிருஷ்ணசாமி ரீசர்டம் குடுத்து ரீசிட் வாங்கிக் கிறுங்க..... இப்ப புறப்படுங்க.” என்றவாறு கூறி அவர்களை அதிபர் திலகன் அனுப்பி விடுவார்.

இந்த ஆட்கள் எவ்வளவு ஏமாந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். காலம் எல்லாம் ஏமாற்றப்பட்டு ஏமாந்து ஏமாற்ற தயாராக இருக்கிறார்களே. முறையான விபரங்களுடன் அச்சுழலில் வாழும் பெற்றார்கள் தத்தமது பிள்ளைகளை

குறித்த அப்பிரதேச பாடசாலைகளில் சேர்த்திட உரிமை உடையவர்கள். அவர்கள் எவரையும் கெஞ்ச வேண்டியதில்லைத்தானே.

ஒருமறை திலகன் வேலை செய்த ஒரு கல்லூரியில் பல அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். எப்படி இந்தப் பண பரிமாற்றம் நிகழ்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டார். பாடசாலை அபிவிருத்தி சபையில் உள்ளோர் அதிபருடன் நன்றாய் உள்ளோர் புறோக்கர் களாகச் செயற்பட்டிருப்பதை பின்னாளில் தெரிந்து கொண்டார்.

“சேர், தாஸ் வாராரு சேர். அவரு கூட்டிவார் ஆள சேர்க்காதீந்வக. அவரு ஒங்க பேரை சொல்லி பணம் வாங்கிடுவாரு” என்றவாறு திலகன் தொலைபேசிக்கு கோல் ஒன்று வந்தது. சற்று நேரத்தில் அதே ஆள் வந்தாரு. ஆனால் திலகனால் அந்த பெற்றாரின் கோரிக்கையை மறுக்க இயலவில்லை. குறித்த பிள்ளைகளை சேர்த்துக் கொண்டார். ஆனால் பின்னாளில் திலகனின் பெயரைச் சொல்லி தாஸ் ரூபா 3000 வாங்கிவிட்டார் என்ற கதை வந்தது. இதே போல் கடை முதலாளிகள் ஊடாகவும், பதிலதி பர்கள், ஆசிரியர்கள் ஊடாகவும் பாடசாலை அனுமதிக்கான கையூட்டல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

பெரிய கல்லூரிகளுக்கான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் பாரிய அளவில் இடம் பெறுவதாக தகவல்கள் அவ்வப்போது கசியும். இவ் வேளைகளில் குறித்த அதிபர்கள் நிகழ்வு களை ஏற்பாடு செய்து அரசியல்வாதிகளுக்கு மாலைபோட்டு கட்சிக் கூட்டங்கள், தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு சென்று நோட்டீஸ் ஒட்டி தத்தமது ஊழல்களுக்கு சிமென்ட் இட்டு பூசி மெழுகி / கொங்கிரிட் போட்டு விடுகிறார்கள். கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்கும் சனநாயக முதலாளித் துவ அரசியல் கட்டமைப்பில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் போல்தான் இதுவும் என்றாம்.

நகரை அண்மித்த பெரிய கல்லூரிகளில் வெளியிலிருந்து வெளி மாகாணங்களிலிருந்து பெற்றார் தத்தமது பிள்ளைகளை அனுமதித்திடப் பக்கிரதப் பிரயத்தனங்களில் ஈடுபடுவார். அதிபர் அகிலனுக்குப் பெரிய தொகையைப் பெற வழிகள் பல இருந்தன. தமிழரல்லாத மாற்று மதத்தினர் சிலர் பெரிய தொழில் அதிபர்களாக இருப்பர். இரத்தினக்கல் வியாபாரம் போன்ற வியாபாரங்களிலீடுபடும் இவர்களுக்கு இலட்சம் என்பதெல்லாம் சிறுதொகையே. எனவே இவர்கள் பல சூட்சமமான முறைகளைக்

கையாண்டு இடைநிலையிலேயே தத்தமது பிள்ளைகளைப் பிரபல கல்லூரிகளில் சேர்த்திட விழைவர்.

குறித்த நகரச் சூழலில் வீடொன்றை வாங்கி அல்லது வாடகைக்குக் பெற்றுக்கொள்வார்கள். சில காலம் சென்ற பின்னர் தத்தமது வதிவிடத்தை அவ்வீட்டு முகவரி ஆக்கி கிராமசேவகர் ஊடாகப் பதிந்து கொள்வர். காலம் செல்லும். வருடங்கள் கடக்கும். குறித்த மாணவர் க.பொ.த சாதாரண தரம், க.பொ.த உயர்தரம் கற்கும்போது அவர்கள் அப்பிரதேசத்தின் வசிப்பிட குடியிருப்பாளர்கள் ஆகிவிடுவர்.

சில வைத்தியர்கள் போன்ற உயர் பதவியிலுள்ளோர்கள்கூட இவ்வாட்டே சற்று கஸ்டமான சில பிரதேசத்தை அதேவேளை தத்தமது பிள்ளைகளின் உயர்கல்விக்கான வாய்ப்புள்ள பிரதேசங்களை நாடி இடமாற்றும் பெற்று வருகிறார்கள். இவர்கள் பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழக அனுமதி அதாவது வேறு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் இதே பிரதேச 'கோட்டா'வில் அல்லது Z Score புள்ளியில் பல்கலைக்கழகம் செல்வர்.

அகிலன் எல்லா பீஷ்டலும் (Field) விளையாடக் கூடியவர். அவர் இத்துறையில் கெப்டன் (Captain). அவர் விக்கெட் கீப்பாளராகவோ, பெட் பண்ணக்கூடியவராகவோ, Catch பிடிப்பா ஸராகவோ விளையாடக்கூடிய பல்துறை ஆட்டக்காரர்.

தனக்கு இத்துறையில் உள்ள சகல தகிடுத்தங்களையும் பாடசாலை அனுமதிக்காக பயன்படுத்தி பணம் பண்ணக்கூடியவர்.

திலகன் பாடசாலையை மட்டுமே சிந்திப்பவர். ஒருமுறை மூர்த்தி என்ற ஜயர் தனது உறவினர் ஒருவரை பாடசாலையில் சேர்த்திட வந்தார். அவ்வேளை அவர் தான் பாடசாலைக்கு ஏதாவது செய்யலாம் என்றார். அதிபருக்கு ஏதாவது தரலாம் என்றார். அவர் சுப்பிரமணியம் ஆசிரியரை அழைத்து, ஒலிவாங்கி (ஸ்பீக்கர்), ஒலி பெருக்கி போன்றவைகளை குறித்த மூர்த்தி ஜயரிடம் பெற்றிடவும் பின்னர் அதனை பொருட் பதிவேட்டில் (Inventory) பதிவிடவும் வேண்டினார்.

இதே போன்ற ஆயிரம் வேலைகளை அவர் செய்துள்ளார். வறுமைப்பட்ட ஒரு பிச்சை எடுக்கும் அம்மாவின் பிள்ளையை வரவழைத்து இலவசமாக அனுமதி வழங்கினார். அவ்வேளை அந்த அம்மா தான் முடிந்து வைத்திருந்த சில தாள்களையும், சில்லறைகளையும் அவரிடம் கொடுத்திட முயன்ற போது,

“இல்லை இல்லை... நீங்கள் எதுவும் தர வேண்டாம். பிள்ளைகளை சேர்க்கிறோம். சுத்தமாக மட்டும் பிள்ளைகளை அனுப்புங்கள்” என்று கூறி அனுப்பினார்.

திலகன் வெறும் ஓர் அரச பதவி வகிக்கும் அதிபராக மட்டும் இருக்கவில்லை. அவரின் நடிபங்கு பல்வகைப்பட்டது. மாணவர்களின் குடும்பப் பின்னணி வாழ்வியல் போன்ற பலவற்றையும் ஆசிரியர்களிடம் கூறி ஆராய அல்லது தெரிந்திட அறிவுறுத்துவார். அப்படி ஒருமுறை ஆராய்ந்த வேளையில் ஒரு கிறித்துவரின் பிள்ளை மிக நொந்து, நொடித்து, வாடி வகுப்பிலிருப்பதை மனைவி மூலம் அறிந்து இப்பிள்ளை உணவே உண்ணாத ஒரு பிள்ளையாக பாடசாலை வருவதை அறிந்து கொண்டார். உடன் அதே பாடசாலையில் கற்பித்த கிறிஸ்துவ ஆசிரியையிடம் இதுபற்றிக் கூறினார். அவர்களது சேர்ச்சில் இப்பிள்ளைக்கு உதவ ஆவன செய்யுமாறு வேண்டி அதனைச் செய்வித்தார். ஒரு தாயால் புறக்கணிக்கப்பட்டு பாட்டியால் வளர்க்கப்பட்டு பாடசாலை வந்த பிள்ளையின் நலனில் அக்கறை கொள்ளுமாறு வகுப்பு ஆசிரியையிடம் கூறினார். இப்படி எத்தனையோ திலகனின் அதிபர் சேவையில் நிகழ்ந்துள்ளன.

காலம் இன்றைய காலம்போல் உருண் டோடியது. அதாவது இன்று மிக வேக மாகவே செக்கன்களும் நிமிடங்களும் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதே போலவே திலகனைப் பொறுத்தவரையில் பல வேலைகள் திட்டமிடப்படி செய்ய முடியாத நிலையில் ஒடிக் கொண்டிருந்து என்றாலும் அந்த மின்னல் வேக கால ஒட்டத்திலும் வேகமாக ஒளியின் வேகத்திற்கும் அப்பால் திடமான உளம் கொண்டு அவன் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றான் மன நிறைவுடன்.

அகிலன் ஓய்வு பெற்று அரசியலிலீடுபட அதற்கான தகைமைகளை தான் பெற்றிட ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

“அந்தா போறான் பாரு. ஒரு பையன் அவேன் யாரு தெரியுமா?”

“யாரு, அவேன் யாரு?”

“அட அந்தாப்பாரு.. வெலை உயர்ந்த சப் பாத் து சேஷர் ட் காற் சட் டெயோட் போறப்பயல்”

“ஆ...ஆ.... ஆமா....”

“அவேன் தாண்டா அந்தக் கொள்ளைக்கார அதிபருட்டு மகேன்...”

“ஆ.. அவேனா... அவன்கிட்ட நானும் நடக்கயை அடக்கவைச்ச காச கொடுத்துத்தான் ஏ புள்ளையை சேர்த்தேன்....”

ஊர் வாயை மூட உலை முடி இல்லைத் தானே...

ஓவ்வொருவரினது வரலாறுகளும் கயம்பு வாக எழுவதில்லை, அவ்வாறு எழுதப்படுவதும் இல்லை. குறித்த நபர் களின் வாழ்க்கை அடிச்சுவட்டின் குடு மாறாத நிலையிலும் அச்சுப் பிசுகாத வகையிலும் அவைகள் மீள மீள ஒப்புவிக்கப்படுகின்றன. பொய்மையான தோற்றங்கள் தோற்றப்பாடுகள் பணத்தாலும் அரசியல் பலத்தாலும் கற்பிதம் செய்யப்பட்டாலும் உண்மைகளும், நிதர்சனங்களும் அவ்வப்போது ஆழத்திலிருந்து மேலெழவே செய்கின்றன.

திலகன் பணத்தை பொருளை சேர்த்திட வில்லைத்தான் ஆனால் அவர் பல ஆயிரம், இலட்சம் மாணவர்களின் உள்ளங்களில் உறைந்திடும் ஓர் ஆத்மாவாக வலம் வந்த வண்ணம் உள்ளார்.

அதிபர் அகிலனைப் பற்றிய கற்பிதங்கள் வெறும் குளிர்பான சோடாகேஸ் போன்றது என்பதனை இன்று அவரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் பறைசாற்றுகின்றன. அவரைப் பற்றிய சரியான விமர்சனங்கள் பரம்பரையாகி தொடருமோ என்பதே அதன் பரிதாப நிலை எனலாம். உள்ளங்களை வெல்ல முடியாதவர்களால் உலகை வென்றிட இயலுமா?

○○○

பகிர்வோம்....

ஸ்ரூம் தம்மும்

யாழ்ப்பாணத்து புலோலியைச் சேர்ந்த கி.வி. ஜயம்பள்ளை என்பவர் சவாதநோத்தர முனி என்கிற நூலைப் பாடியுள்ளார். இது 1901ஆம் ஆண்டு சென்னையில் அச்சாகி உள்ளது. அந்நாலின் முதலாம் பாடல் வருமாறு :

எமயாரி வழியுமைமைந்த கந்தா நன்மலர்பதந்தை
மெய்யாக நம்பி வந்நும்பி வந்தென் வனைதன்னல் வந்த
பொய்யாமலக நடிப்பையீம் மாயப்புமுக் குழியல்
வையாதருள் யீவாய் வள்ளநாயக மாமண்யே

மனதில் உறுதி வேண்டும்

கவலையைத் தின்ற மனம்
வெறும் பாலை நீல
புதர்களாய்
சிந்திக்கத் தூண்டும்
அச்சமும் கவலையும்

ஆழி வெள்ளத்தில்
உள்ளுண்டு வரும்
துரும்பாய்
துணிவிழுந்த
துயரங்கள்

அச்சம் அடங்கும் போது
பதற்றும் உச்சி வெயில்
சூரியனாய்
உன்னை
வெற்றியாளானாய்
உலகுக்கு
ஒளி பெருக்கும்

தோல்வியாய்
நீ எண்ணும்
கோழைத்தன செயல்கள்
நம்மை நோய் கொண்ட
உடம்பாய்
அடையாளமிடும்

சிந்தனைத் தெளிவும்
ஆக்கச் சிந்தனைகளும்
மனம் எங்கும்
பன்னீர் தெளிக்கும்

எதையும் தாங்கும்
வலிமை
உள்ளம் கூழப்புகளை
தாங்கும் உறுதி
பெறும் நெஞ்சும்

வியற்நாமில் வியற்மிகு சிவாலயாங்கள் ஒரு ப்ரயாணக்கட்டுரை

தென்கிழக்கு ஆசியாவின் கிழக்கு நிலப்பரப்புத்தொடர் வியற்நாம் ஆகும். இந்நாட்டின் வடக்கே சீனாவும், வடமேற்கே லாவோசும், தென்மேற்கே கம்போடியாவும், கிழக்கே தென்சீனக்கடலும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. மலைகள் மிகுந்த வியற்நாம் நாட்டின் பரப்பளவு இத்தாலியைவிட சிறிது பெரியதாகவும் யப்பான் நாடைவிட சற்றே சிறியதாகவும் உள்ளது. இந்நாட்டின் சுவாத்தியமும் - கீழூட்டேய சூடும் மேலைத்தேய பனிப்படலமும் நிறைந்து ஆங்காங்கே காலத்துக்குக் காலம் பெரிதாவு வித்தியாசமானதாகவே இருக்கும்.

பெரும்பாலும் வியற்நாமியரைக் கொண்ட இந்நாடு, மிகச்சிறிதளவு சீனப் பூர்வகக் குடியினரையும் கொண்டுள்ளது.

பிரெஞ்சு அரசு சிலகாலம் இந்நாட்டை ஆட்சிசெய்தாற்போலும் இன்று ஹோஷ் மிங் என்றழைக்கப்படும் சைகோன் நகரில் சில தென்னிந்தியத் தமிழரும் வதிந்ததாக அறியப்படுகிறது. அதனாற்றான் இந்நகரில் மாரியம்மன் கோவிலும் அமைந்திருந்தது என அறிகிறோம். காலப்போக்கில் வெளிநாட்டவர் பலர், உலகின் வேறொன்றுத்து தேசத்தைப்போலவே வியற்நாமிலும் பெரும்பான்மை இனத்தோர் சிறுபான்மையினரை உள்வாங்கி அவர்களது அடையாளங்களை குலைத்துவிட நேரிட்டது.

பலபோர்களுக்கும், படையெடுப்புக்களுக்கும் உறைவிடமாயிருந்தது இந்நாடு. இதனால் இங்குள்ள மக்கள் மாபெரும் இன்னஸ்களுக்கிடையே வாழ்க்கை நடத்தினர். பொருளாதாரம் பாதாளத்துக்குள் தள்ளப்பட்டது. உயிர்ச் சேதங்கள் எண்ணிலாங்காது மீறி மனித வாழ்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்குமளவு சென்றது. இப்பயங்கரச் சூழலில் இருந்து மீட்சி பெற்று 1975ஆம் ஆண்டுமுதல் இந்நாடு படிப்படியாக முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது.

இதற்குமுன்றாக:-

சர்த்திர காலத்துக்கு முற்பட்ட கீர்த்திபெற்ற நாடு வியற்நாம். கி.மு. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆதி மனிதர் வாழ்ந்த தடயங்களும் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டன.

நாள்காம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்நாடு இந்திய உபகண்டத்தின் பகுதியாக பல்வேறு அமசங்களிலும் பிரசித்திபெற்று விளங்கியது. இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது இந்திய உபகண்டத்தின் கலைமிகு பண்பாடு மற்றும் கட்டிட சிற்பக் கலை முதலான கலாசாரத்திலும் பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்தநாடு வியற்நாம். இன்றைய தனங் (Danang) நகரை ஒட்டியே சம்பா மன்னர்கள்

தமது கலாசாரத் தளங்களை அமைத்திருந்தனர். இன்றும் இவற்றிற்கு ஆதாரமான தடயங்கள் தனங் நகர புராதன கண்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன எனவும் அறிகிறேன்.

ஸ்ரீ அமிதி

இதற்கான சில விபரங்கள் எமது 2015ஆம் ஆண்டு தை மாத தூர கிழக்கு சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போது கிடைக்கப் பெற்றோம். அதனைப்பகிர்ந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நாங்கள் மத்திய வியற்நாம் நகராகிய (Hoi An) ஹோய் அன் நகரில் தங்கியிருந்த நாட்களோ மூன்றோன்று. இக்குறுகிய சுற்றுலாவின்போது இதுபோன்ற உலகிலேயே அதிசயிக்கத்தகு கலையம்சம் பொருந்திய புராதனச் சின்னங்கள் அமைந்த தலமொன்று இருப்பதை அறிந்து அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

நாங்கள் தங்கியிருந்த ‘அனந்தரா’ எனும் விடுதியின் வரவேற்பறையில் மிசொங் பற்றிய குறு விபரம் எழுதப்பட்டிருந்ததை தற்செயலாக அவதானித்தோம். உலகப் பிரசித்திபெற்ற யுனெஸ்கோ (ஜக்கிய நாடுகளின் அறிவியல், விஞ்ஞான கலாசார நிறுவனம்) நிறுவனத்தினரால் மிசொங் (**My Son**) நகர் 1999இல் புனித பிரதேசமாகப் பிரகடனப்பட்டிருந்தும் சுற்றுப் பிரயாண ஒழுங்குகளில் இக்கோவில்கள் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கவில்லை. இணையத்தளத்தில் கண்ணோட்டம் விட்டபோதுதான் தினது பெருமை மேலும் எமது ஆவலைப் பெருக்கெடுக்கச் செய்தது.

வியற்நாமில் மிசொங் அமைந்துள்ள இடம்

எனவேதான் இத்தனை பிரசித்தமான புராதனமான ஆலயங்கள் சுற்றுலா நிரலில் இடம் பெறாமை பெரும் வியப் பாகவே இருந்தது. இன்னோரள்ள வியத்தகு கலை நுட்பங்களைக் கொண்ட இப்பகுதிக்கு உரிய முக்கியத்துவம் உலகளவில் இல்லையே என்ற ஆதங்கம் மேலிட, இந்த அரை நாள் சுற்றுப் பயணத்துக்கு முற்பணம் கொடுத்து உறுதி செய்துகொண்டோம்.

மிசொங் என அழைக்கப்படும் “my son” என ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தமை எனது கவனத்தை ஈர்த்து - தொடர்ந்து கேள்வியாகியது. அறிந்தவரை “வனப்பு மிகு மலை” என்பதே இதன் வியற்நாமியக் கருத்து.

மிசொங் புனித பிரதேசம் “டுய் டன்”(Duy Tan) எனும் மாநகராட்சியின் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ளது. நாம் தங்கியிருந்த புராதன நகரமான ஹோய் அன் (Hoi An) எனும் நகரிலிருந்து நாற்பது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது.

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலிருந்து வியற்நாம், கம்போட்யா போன்ற இடங்களுக்கு குடியேறிய “சாம்” (Cham) மக்கள் அமைத்த கோவிற் கோபுரக் குவியங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த மக்களின் நினைவாக அமைந்திருக்கும் 225 குவியங்களில் மிசொங் பிரசித்திபெற்ற புராதனப் பிரதேசம் 71 நினைவுச் சின்னங்களையும் 32 சமாதிகளையும் அடக்கியிருக்கின்றது.

குறிப்பாக மத்திய வியற்நாம் இந்திய கலாசாரத்தில் மிக்க ஈடுபட்டிருந்தமைக்கு அத்தாட்சியாக எழுபதுக்கு மேற்பட்ட கோவில்கள் (சிவா, விஷ்ணு முதலிய) - முக்கியமாக சிவன் கோவில்கள் - உன்னதமான முறையில் எழுப்பப் பட்டிருந்தன எனவும் அறிந்தோம். மிசொங் என அழைக்கப்படும் இப்புனித நகரம் இன்றைய மத்திய வியற்நாம் நகராகிய ஹோய் அன் எனும் நகரிலிருந்து சமார் இரண்டு மணி நேரப் பிரயாணம். குளிருட்டிய சிற்றுந்து (மினி வான்) ஒன்றினை வாடகைக்கு அமர்த்தி நன்பகலே இந்த அரைநாள் நெடுஞ்சூரப் பயணத்தை ஆரம்பித்தோம். வெய்யில் அகோரமாயிருந்ததன் காரணமாக ஏற்கனவே எமக்காக வாங்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நீர்க் குப்பிகளை வாகன சாரதி எமக்கு வழங்கினார் - அந்த வெப்பத்தில் எமக்கிருந்த நாவறண்ட நிலையில் அவர் கொடுத்த நீர் தேவாமிர்தமாயிருந்தது.

மிசொங் நுழைவு நெறஞ்சாலை

சுமார் ஒன்றரை மணிநேரப் பிரயாணத்தின் முடிவில் மிசொங் நுழைசாலையில் விளம்பரப் பதாகை தோன்றியதும் எமது ஆவஸ் பெருக் கெடுக்க ஆரம்பித்தது.

மிசொங் கோவில் நகர வாயிலை அடைந்த தும் வாகனங்கள் உட்செல்ல முடியாது என அறிந்தோம். அவ்விடத்திலிருந்து பல மைல் தூரம் நடந்தே கோவில்களைப் பார்வையிடலாம். அதற்கமைய கொஞ்சத்தும் வெயிலிலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டு தொப்பி, குடிப்பதற்கு நீர் இத்தியாதி ஆயத்தங்களுடன் தயாரானோம். வாகனங்கள் மிசொங் நுழைவுக்கு நூறு மீட்டர்களுக்கப்பலேயே நிறுத்தப்படல் வேண்டும். எனவே, நடந்து சென்று நுழைவுச் சிட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

ஆரம்பக் கட்டமாக அழகியதொரு பாலம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தொடர்ந்து மிக நீளமான நடைபாதை உண்டு. பார்வையாளர் அங்குள்ள நாற்சக்கர வண்டியை அமர்த்தி பூராதனச் சின்னங்கள் உள்ள இடத்துக்குச் செல்லலாம்.

நாங்கள் சற்றே சிரமமான பாதைவழியே நடந்து சென்று ஆவலுடன் பார்வையிடக் காத்திருந்த சின்னங்கள் உள்ள இடத்தை அடைந்தோம்.

இந்த பூராதனக் கோவில்கள் “சம்பா” மன்றங்கள் (Champa Kingdom) காலத்தில் (நான்கிலிருந்து பதினான்காம் நூற்றாண்டு) கட்டப்படவை என்பதை முன்னரே அறிந்தி ருந்தோம். இவை அனைத்தும் சிவனுக்காக எழுப்பப்பட்டவை. அக்காலத்தில் சிவன் வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டாலும், பத்ரேஸ்வரர் எனும் பெயரே முக்கியமானதாகக்

காணப்பட்டது. இரு பெரும் மலைத் தொடர்களுக்கிடையே உள்ளதோரு (ஏற்ததாழ இரண்டு கிலோமீட்டர் அகலமான) பள்ளத்தாக்கில் இக்கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன.

இவை அக்கால சம்பா (Champa) மன்றங்களின் வழிபாட்டுத் தலமாகவும் மன்றங்களின் சமாதிகள் அமைக்கும் இடமாகவும் இருந்தன. இவற்றின் அருகில் இருந்த இரு நகரங்களின் பெயர்கள் இந்திரபூரம் (டாங் டூங் = Dong Duong) - அம்மன்றங்களின் முதன் முதலான தலை நகரான சம்பாபூரம் / சிம்பூரம் (த்ரா கியூ = Tra Kieu) என்பன. இந்த நகரங்கள் இன்று அடையாளமின்றியே போய்விட்டன. என்னிக்கையில் 70க் கு மேற்பட்ட இக்கோவில்களில் சமஸ்கிருதத்திலும் சம்பா பாலைகளிலும் வடிக்கப்பட்ட சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்வெட்டுகள் பல இருந்தன. இந்தோ - சினாவிலேயே அதிபுராதன - பாரத பண்பாட்டினைச் சித்தரிக்கும் அதிமுக்கிய சரித்திரமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த சைவ சமயத்தின் நினைவுச் சின்னங்களாக - இக்கோவில்கள் அமைந்திருந்தன. ஏற்ததாழ அனைத்துமே வியட்நாம் போரின்போது ஒரே வாரதத்தில் விழுந்த அமெரிக்கரின் சரமாரிக் குண்டுகளால் அழித்தொழிக்கப்பட்டுவிட்டன. எஞ்சியவையே இன்று காணக் கூடியனவாயில்களான. இக் கோவில்கள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கம்போடியாவின் அங்கோர் வாட் பூராதன கோவில் களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடியனவாம். இவற்றையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டுதான் யுனெஸ்கோ ஸ்தாபனம் பாரதப் (ஆசிய) பண்டாட்டின் பாரம்பரிய கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சின்னங்களாகப் பிரகடனப் படுத்தியது. ஆழ்நிலத்தில் புதைந்திருக்கக்கூடிய வெடிக்காத மிதிகுண்டுகள் முதலானவை

இரு பெரும் மலைத்தொடர்களுக்கிடையே உள்ள பள்ளத்தாக்கில் அமைந்த கோவில்கள்

தெத்தாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்ட விங்கம்

இன்னும் இருக்கலாம் என்ற சந்தேகமும் இவ்வரிய சின்னங்களை சீரமைப்பதில் தாமதங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இப்பாரிய அதிசயிக்கத்தகு நினைவுச் சின்னங்களை இயன்றவரை புனருத்தாரணம் செய்யும் பணியில் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற பல நாடுகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

பெருமளவு இந்தவேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பாமல் ஸ்தம்பித்துள்ளன. சில கோவில் கள் உள்ளே செல்லமுடியாதவாறு கற்குவியல் களும், சிதைந்த சின்னங்களும் இன்றும் பரிதாபமான நிலையில் காணப்படுகின்றன. கிட்டத்தட்ட பத்து குழுக்களாக இக்கோவில்கள் அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மறு சீரமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாடு களின் பெயர்களுடன் அறிந்தவரை கோவில் பற்றிய குறிப்புகளும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டி ருக்கின்றன.

A இலிருந்து L வரை இக்கூறுகளைக் கிரமப் படுத்தியுள்ளனர். A இலிருந்து G வரையுள்ள கோவில்கள் ஒரு புறத்திலும், H, K, L குழுக்கள் தனியாயும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்தும் புரியக் கூடியவாறு நிரைப்படுத்தி விபரங்களுடன் எழுதப்பட்ட உதவிப்பலகைகள் பதிக்கப் பட்டுள்ளன.

ஒங்கி உயர்ந்து எழுப்பப்பட்டுள்ள இக் கோவில்கள் அனைத்தும் - ஏற்தாழ பத்து

நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் - பெரும்பாலும் பலமுள்ள செங்கற்களையே கொண்டுதான் அந்நாளைய சம்பா மன்னர்களின் கட்டளைப்படி உயர்ந்த தொழில் நுட்பங்களை உபயோகித்துக் கட்டப்பட்டன. இம்மாதிரியான இந்துப் பண்பாட்டினைச் சித்தரிக்கும் வேலைப் பாடுகளைமந்த வானளாவிய கோவில்கள் தென் கிழக்காசியாவிலேயே வேறொங்கும் காணப்படாதது எனக் கருதுகின்றனர்.

மிசோன் சூட்டுக் கோவில்கள் 1979ஆம் ஆண்டு தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஸ்தலமாகவும் பின்னர் விசேஷ கலாசார பூர்வமான சின்னங்களாக 2009இல் தேசிய அரசினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டன.

உருச்சுலைந்த A1 கோவிற் குழுக்கள் (படம்) - நிபுணர்களால் வியட்நாம் போருக்கு முன்னர் இப்படம் உருவமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டது (அமெரிக்க குண்டுவீச்சுகளால் இவ்வரிய சின்னங்கள் = இன்றைய கற்கும்பல்) இதுதான் ஏனைய அனைத்துக் கோவில் அமைப்புகளிலும் அதி உன்னதமாயிருந்ததாம்.

சம்பா மன்னரான பத்ரேஸ்வரன் இக் கோவிலின் முக்கியமான பத்ரேஸ்வரருக்கு (சிவன்) அர்ப்பணித்து எழுதிய கல்வெட்டில் இதன் முக்கியத்துவத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளன. அதில் இக்கோவில்களைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் முக்கியத்துவமும் விரிவாகவடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பத்ரேஸ்வரன் கட்டிய கோவில் தீக்கி ரையாணபின்னர், 7ஆம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட-

சிதைத்த நிலையில் உள்ள கோயில்

சம்புவர்மன் இதனைப் புனருத்தாரணம் செய்து சம்புத்ரேஸ்வரர் எனப் பெயரிட்ட தாக கல்வெட்டுகள் உள்ளன. பின்னர் சீனப் படையெடுப்பால் இவனது படைப்புகள் பலவாறு அழித்தொழிக்கப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில், பிரேரங்க மறுசீரமைப்பு நிபுணர்களால் இவை அடையாளங் காணப்பட்டன.

சம்புவர்மனுக்குப் பின்னர் பிரகாசதர்மன் (அல்லது விக்ராந்தவர்மன்) என்பவன் அரசாண்டான். இவன் கம்போடிய அரசர் களில் ஒருவனான முதலாம் ஈசானவர்மன் சந்ததி என அறியக்கிடக்கிறது.

மிசொன் கோவில்களில் பல பத்தாம் நூற்றாண்டிலேயே கட்டப்பட்டன எனவும் ஆதாரங்கள் உள். வெவ்வேறு நூற்றாண்டுகளில் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடப் பாணிகள் வெவ்வேறாக இருந்தன. A பாணியும் E பாணியுமாக நிபுணர்கள் பிரித்திருந்தனர். இவ்வாறு ஆறு பாணி களில் இக் கட்டிடங்கள் அமைந்திருந்தன. ஆழ்ந்த அறிவுடைய விற் பன்னர்களுக்கன்றி வேறு எவருக்கும் இவ் வடிவமைப்பு எனிதிற் புரிய மாட்டாதன என்னுகிறேன்.

E பாணியிலமைந்த கோவில்கள் இன்று சிதறுண்டிருக்கின்றன. கோவிற் குழுக்கள் A பாணியில் அமைந்திருந்தன. E, B, C, D, F, K முதலானவை பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்காலத்தவையே. ஏனையவை இக்கால கட்டத்திற்

கட்டப்படப்பட்ட தொழில் நுப்பங்களுடன் காணப்படுகின்றன.

இவைபற்றிய விரிவான குறிப்புகள் ஆங்காங்கே கிடைப்பினால், பாரிய விபரங்களை வெளிக்கொணரல் இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று.

அன்றைய காலத்து இந்திய பண்பாட்டினை அறிந்த வியட்நாமிய கட்டிடக்கலைஞர்கள் எவ்வளவு ஆழமான அறிவுகள்மையும் கட்டிடத் தொழில் நுப்பமும் கொண்டிருந்தனர் என்பதைப் புரியவைக்கவே இவற்றை இங்கு குறிப்பிட உள்ளேன்.

செங்கற்களில் வடிக்கப்பட்டுள்ள அழகிய சிற்பவேலைகள் சுவர்கள் எழுப்பிய பின்னரே நேரடியாகவே அவற்றுள் செதுக்கப்பட்டவையாம்.

உயர்ந்த தொழில்நுட்பங்களைக் கொண்ட கோயில்கள்

அழகிய சிற்பவேலைகள் அடங்கிய சுவர்கள்

சிததந்த நிலையில் கல்வெட்டுகள்

சிரசற்ற நந்திதேவர்

கற்களைச் சேர்த்து அதி உயரமாக கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டவில்தமே ஆய்வாளர்களை அதிசயிக்க வைத்துள்ளன. இக்கோவிற் கட்டடங்கள், வடிவமைப்பு, சிற்பவேலைகள் பாரிய விபரங்கள் அனைத்தும் இன்றைய ஆய்வாளர்களின் பல்வேறு உத்திகளைக் கொண்டு பதியவைத்த கருத்துக்களே என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளல்வேண்டும்.

கற்களை ஒன்றுசேர்த்து இத்தனைகாலம் உறுதியாக நிலைக்கும் வண்ணம் நிலை நிறுத்தியமையும் ஆய்வாளர்களை அதிசயிக்க வைத்தன. சீமெந்து இல்லாத காலத்தில், அன்றைய கட்டிட நிபுணர்களிடையே இது பற்றிய கருத்துகள் பலதரப்பட்டனவ. வியட்நாமிலுள்ள ஒருவித மரங்களின் பசைகளை

அவர்கள் உபயோகித்திருக்கலாம். மேலும், செம்மண்ணின் மூலம் தகுந்த உத்திகளுடன் சொங்கற்களை ஒட்டும் தன்மைகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கலாம் என்றும் கருத்துப்பட்டனர்.

இதுவரை வகுக்கப்படாத கற்குவியல்கள் (அன்ல் அன்ல் - எமது முதாதையரின் அரும் பெரும் பொக்கிளங்கள்) நூதனசாலைகளில் வைக்கப் பட்டுள்ளன. சிதறுண்ட பலதரப்பட்ட, எண் ணிக்கை நிறைந்த சிவலிங்கங்கள் எத்தனை - சிதைந்துபட்ட கல்வெட்டுகள் - சிரசற்ற நந்திதேவர் - மகோன்னத சிற்பிகளின் கைவண்ணங்களை எடுத்துக்காட்டும் பற்பல சிலைகள் -இப்படி எத்தனையோஅய்யகோ - இவற்றையெல்லாம் பார்த்தபோது உள்ளத்தை உறுத்தி இதையத்தைச் சின்னாபின்னமாக்குவது

போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. எல்லாமே விதியின் விளையாட்டன்றோ!

இப்புனித ஸ்தலத்தை விட்டு வெளி யேறும்போது கண்ட ஒரு காட்சி பெரிதும் கவலைக்குரியதொன்றாயிற்று – சினிமாக் காரரோ தம்பதியினரோ தெரியவில்லை – வெவ்வேறு கோணங்களில் நின்று புகைப்படங்கள் – காணொளிகள் எடுத்தார்கள். ஏதோ, இவற்றின் நோக்கம் புரியாது வெளியேறினோம்.

தொடர்ந்து இப்புனிதமான கலையம் சங்கள் பொருந்திய தெய்வீகமான ஸ்தலங்களில் இவ்வாறான காட்சிகள் காணப்பட வேண்டுமா? தவிர்க் கவேண்டுமா? முடியுமா? என்றெல்லாம் வினாக்கள் எழுந்தன. உன்னதமான அதிலூயரிய சின்னங்களுக்கு இன்னேரான்ன நிலை ஏற்படவேண்டாமே என உள்ளூர் ஆண்டவனை வேண்டிக்கொண்டேன்.

வியத்நாமின் இவ்வருஞ் செல்வங்களைச் சீராக்கி மறுசீரமைக்கும் பணிகள் அகில உலக தொல்லியல் விற்பன்னர் களுக்கு பெரும் சவாலாக இருக்கும் என்பதில் ஏதும் ஜயமில்லை. பணிகள் பூர்த்தியாக பற்பல வருடங்களாகலாம்.

எல்லாம் கூடியவரை விரைவில் இனிதே நிறைவேறும் என எதிர் பார்ப்போமாக!

சிற்பிகளின் கைவன்றை காட்டும் சிதைகள்

நினைவுறியடர் எப்ருசவுள்ளியில்...

கதை 1

(முப்பது முப்பத்தைந்துவயது மதிக்கத்தக்க ஒரு மனிதர் கையோடு ஒரு சிறுவனை அழைத்துக்கொண்டு என் காரியாலத்துக்குள் நுழைந்தார். புது அனுமதிக்கானவேண்டுகோள் ஒன்றோடு வந்திருக்கவேண்டும். புதிய அனுமதிகள் பற்றி என் பிரதியதிபர்தான் அதிகம் கவனம் செலுத்துவாராயினும், பிரதிஅதிபர் சட்டென்று என் கதிரையின் திசைமுகம் நோக்குமாறு அவரைப் பணிப்பது கண்டு கோவைவேலைகளைப் புறந்தள்ளி, அவரது பக்கமாய் பார்வையைச் செலுத்தியபோது, அவர் அருகே ஒல்லிக்குச்சியாய் கறுகறுத்த தேகத்தோடு நின்றிருந்த குட்டிப்பையன் என் கவனத்தை சட்டென் ஈர்த்தான். கண்களில் ஒரு மிரட்சி தெரிந்தாலும் ஒரு ஒளிக்கீற்றும் கூடவே மின்னிற்று.

“நேற்று நீங்கள் கருத்தரங்கு ஒன்றுக்குப் போயிருந்தபோது இவர் வந்திருந்தார். பேசியிருக்கிறேன் சில விடயங்களை... நீங்கள் பேசிய பிறகுதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்...” பிரதியதிபர் சொன்னார்.

தொடர்ந்து, சிறுவனை அழைத்துவந்த அவர் பேசத் தொடங்கினார்.

“இவன் என் மனைவியின் சின்னம் மா முறையான பெண்ணின் மகன் து மகன். அம்மா இவனோடு இன்னொரு சின்னக் குழந்தையையும் போட்டுவிட்டு எங்கேயோ எவரோடோ போய் வாழ்கிறாள். எங்கிருக்கிறாள் என்று எவருக்கும் தெரியாது. பக்கத்துக் கிராமத்தில் உம்மமாவிடம் இருந்தவனை நான் அழைத்து வந்தேன். வயதைக் கணித்தால் இவன் மூன்றாம் வகுப்பில் படிக்கவேண்டும். ஒரு எழுத்தும் தெரியாது.. எனக்குத் தெரிந்தமாதிரி அவனுக்கு கொஞ்சம் எழுத்துக்களைப் பழக்கி வந்திருக்கிறேன். அவனை உங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டால் பெரிய புண்ணியம்...”

கலைமகள் கைப்பொருளோ...

உன்னை கவனிக்க ஆள் இல்லையோ?

விலையில்லா மாளிகையில்

உன்னை மீட்ட ஒர் விரல் இல்லையோ? பாடலடிகள் ஒடின உள்ளே.

அவரது பேச்சு நடை ஒரு வித்தியாசத்தைக் காட்டியதால் நம் ஊர் பக்கத்து ஆள் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டுநான் கேட்டபோது சொன்னார்.

“நான் இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவன்.”

இங்கே நம்முருக்கு எப்படி வந்து சேர்ந்திருக்கிற்கள்...?” நான் கேட்டேன்.

அவர் தலையைக் குனிந்துகொண்டே பேசத் தொடங்கினார்.

“நானும் படித்த ஒரு நல்ல குடும்பத்துச் சேர்ந்தவன்தான்.

வெங்கிளை ஸ்ரீரங்காவு

நல்ல சம்பாத்தியம் செய்து என் குடும் பத்தை நிர்வகித்து வந்தேன். என்ன சூனியம் வந்து தாக்கிச்சோ தெரியாது. மனைவியுடன் ஒருவெறுப்பு. மூன்று பிள்ளை களுக்கும் செலவுக்கெல்லாம் அனுப்பிறேன்.. ஒரு குறையும் இல்லை... லொறி ஒன்றை வைத்திருக்கிறேன். மீண் வியாபாரம் செய்கிறேன்..” பெரும் சூறைக்காற்றொன்று வீசி ஓய்ந்தது எனக்குள்.

“இங்கே ஒருக்கல்யாணம் கட்டி இருக்கிறேன்” என்றவரிடம் இங்குள்ள மனைவியைப் பற்றிக் கேட்டபோது அழகாய் பதில் சொன்னார். “வெளிநாட்டுக்குப் போயிருக்கா...” மறுபடியும் சூறைக் காற்றுத்தது என்னுள். பிரதிஅதிபரும் நானும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம்.

இவரது மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் இவர் தந்தையாய் கைக்கெட்டும் தூர்த்தில் இல்லை.. இரண்டாம் மனைவியும் இல்லை வெற்றிகரமாய் மத்தியகிழக்குக்கு அனுப்பிவைத்திருக்கிறார். என் இவர் தனியே இருந்து இவனைத் தாங்கத் தலைப்பட்டார்...? கேள்விகள் ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கி ஓடியவண்ணம் இருந்தன என்னுள்.

“இவனை எங்களும் உங்கள் குழந்தையாய் பொறுப்பெடுத்துள்ளீர்கள்... ஆவணங்கள் ஏதும்...?” நான் கேட்டபோது அவனது பிறப்புச் சான்றிதழை நீட்டினார் அவர். ஆவணங்கள் ஏதிலும் அவர் பற்றிய சூறிப்புகள் ஒன்றும் இல்லை. அவர் பறத்தே நின்று வைத்தகண் வாங்காது நம் உரையாடலையே எல்லாம் விளங்குகிற பெரிய மனிதன் போல கேட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்தேன். மின்னிய அவன் கண்களில் துவண்டு சிதைத்தது என் மனம். அவனை அருகே எடுத்துக்கொண்டு கேட்டேன். படிக்கணுமா நீ...? படிக்க நிறைய ஆசையா உனக்கு...? சட்டென்று பதில் சொன்னான் “ஆம்” என்று.

அவரது பொறுப்பில், அவர் அவனுக்குப் பாதுகாவலராய் இருந்து அவன் விவகாரங்களை நிர்வகிக்க அவர் வாக்கறுகி தருவதாய் ஒரு கடித்ததை நாமே எழுதிவாங்கி அவரது கையொப்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம். முதலாம் வகுப்பிலிருந்து படிக்கட்டும் என்று இரு பக்கத்திலும் உடன்பட்டுக் கொண்டாயிற்று. பள்ளிக்கூடத்தே முதலாம் தரத்தில் கற்பிக்கிற அர்ப்பணசிந்தையுள்ள ஒருப்பட்டதாரி ஆசிரியை இருந்தார். அவரிடம் இவன் பற்றிய பரிதாபக் கதைகளைக் கூறி அவனை அன்பின் கைகள் கொண்டு ஏந்திக் கொள்ளக் கேட்டபோது, உடனே உடன்பட்டார் அவர். அன்றே அவனுக் கான சீருடைகளுக்கு கூட்டிவந்தவர் ஆயத்தம்

செய்தார். நானும் அவன் பற்றிய ஆவணங்களில் வலயக் கல்விப்பணிப்பாளரது அனுமதி ஒன்றையும் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டேன்.

மறுநாள் காலை. வெள்ளைச்சட்டையும், நீளக் கட்டைக் காற் சட்டையும் அணிந்து எத்தனையோ வருஷம் பழியதான் ஒரு புன்னைக் கையையும் எந்தி அவன் வந்துநின்றான். நீருக்குள் அகப்பட்டு உயிருக்குத் போராடிய பட்சி ஒன்றை விரல் நீட்டிக் காப்பாற்றிவிட்ட குதுரை கலம் ஒன்று மனக்குள் அன்று முழுதுமே நீடித்திருந்தது. வகுப்பாசிரியரோடு அவனை வகுப்புக்கு அனுப்பிவைத்தேன். பள்ளிக்கூடம் விடுகின்றவேளை சரியான நேரத்துக்குவந்து அவர் அவனைக் கூட்டியும் போனார்.

ஒரிரு நாட்கள் கடந்திருக்கும். ஒருநாள் காலை. மறுபடியும் அவர் அவனோடு காரியாலயத்துக்கு வந்திருந்தார். முகத்தில் ஒரு படபடப்பு ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது.

“மேம். அவனது பரிதாபம் தாங்க முடியாம தான் இவனுக்கு நாலெலமுத்துச் சொல்லிக் கொடுக்க நானும் ஆசைப்பட்டேன்... நேற்று யாரோ பொலிசுக்குத் தகவல் சொல்லி யிருக்காங்க... நா பொண்டாட்டியும் இல்லாம, அவனக் கொண்டுவந்து வேலைக்கு வச்சிருக்க கேளாம். துஷ்பிரயோகம் செய்கிறேனாம்... இவனிட்ட என் வேலய வாங்கலாம்...? நீங்களே சொல்லுங்க...பொலிஸ் விசாரிக்குது.. என் மனைவி வந்துப்பட திருப்பி இவன் நா உங்கள்ட கொண்டுவந்துமறுபடி சேர்க்குறன் இப்ப இவனை இவனது உம்மம்மாகிட்டயே விடப்போறேன்... வேறெந்த வழியும் இல்ல...”

பதிலேதும் பேசவரவில்லை எனக்கு. அவர் அவனை அழைத்துப் போய்விட்டார். அவனது கண்களுள் மின்னிய கல்விக்கான தேடலின் வெளிச்சம் என்னைத் தூரத்தியபடியே வெகுநாளாய்.... மறக்க முடியவில்லை எதையும்..

“...அவன் செருப்பு அணிந்தே வந்தி ருந்தான். ஆதலால் அவனது காலளவு அளந்து போய் ஒரு சப்பாத்து அவனுக்காய் வாங்கி வந்தேன் அம்மண்... வரவில்லையே அவன்...?”

அவனைப் பொறுப்பெடுத் திருந்த ஆசிரியை சப்பாத்துப் பெட்டியொன்றோடு என் அலுவலகம் வந்துநின்று என்னைக் கேட்டபோது நான் சொன்னேன்,

“அவன் காலளவு உள்ள வேறு ஒரு ஏழை மாணவனுக்குஅது பொருந்துகிறதா எனப் பார்ப்போம்... டச்சர்.. அன்புக்கு நன்றி...” நான் சொன்னேன் என் கண்ணீரை மறைத்துக் கொண்டே.

புத்தகம் படைகிக், புத்தகம் படைப்போற்

புத்தகம் புதுமையான அறிவு செறிந்த கருத்துக்களைத் தரும் கருவியாகும். இன்றைய காலத்தின் தேவை அறிவால் உயர்வாதே.

முற்காலத்தில் காகிதம் உருவாக்கப்பட முன்னர் பனை ஒலையில் எழுதப்பட்ட பதிவாக இருந்தது. அவை ஏடுகளாக இன்றும் காணப்படுகின்றன.

மண்புழக்கள் மண்ணை வளமாக்குவது போல, புத்தகங்கள் எது மனதை வளமாக்கும் வல்லமை உடையவை. புத்தகங்களை வாசிப்பது ஓர் அற்புதக்கலை. இசைக்கருவிகளை வாசித்து பற்பல நன்மைகளை, இன்பங்களை அடைவது போன்று புத்தகங்களை வாசித்து மனதை ஒருமைப்படுத்தி நினைவுத் திறனை மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம். மேலும் கற்பனையையும் புதிய பொருளைப்பெற செழிப்படையைகொடுத்த வண்ணமிருக்கும்.

‘அறிவால் உயர்ந்த அறியாசனம் செய்வோம்’ என மகாத்மா காந்தி கூறியுள்ளார். ‘அறிவுப் போராட்டத்துக்கான படைக்கலங்கள் செய்யும் படைவீடு நூலகம்’ என இங்கர்சால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூலகம் கூறுவதாகக் குறிப்பிடும் ஓர் அறிஞரின் கற்பனையை அறிவது பொருத்தமாகும்.

‘என்னைத் தேடி நீ வந்தால் உன்னைத்தேடி உலகம் வரும்’ ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் சேகல்ஸ்பியர் கூறுவதையும் கேட்போம்.

‘எனது நூலகம் எனக்குப் போதிய செல்வமாகும்’ புத்தகங்களை வாசிப்பவர்கள் மேன்மை அடைவார்கள். கிரேக்க நாட்டு சிந்தனையாளர் சோக்கிரட்டில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பின்பும் இறக்கும் வரையும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

‘இக்காலத்தின் உன்மைப் பல்கலைக்கழகம் புத்தகங்களின் தொகுதி தான்’ என பேரறிஞர் தொமஸ் காளை விபரித்துள்ளார்.

இந்தியப் பேரரறிஞர் அம்பேட்காரர் இலண்டன் மாநகரத்தில் அவரின் தோழர்கள், எங்கே தங்க விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்ட போது, நூலகத்துக்கு அருகில் உள்ள விடுதியில் தங்க விரும்புவதாகப் பதிலளித்தாராம்.

நல்ல வாசகனைக் கொண்டே நல்ல புத்தகம் இனங்காணப்படுகிறது என்பது பொதுவான கருத்தாகும். துயரங்களிலிருந்து விடுதலை பெற புத்தங்கள் துணையாக அமைகின்றன. புத்தகங்கள் சிறையில் இருப்பவர்கள் ஆதரவாக இருந்ததைப் பற்றிச் சரித்திரம் சான்று பகருகின்றது.

‘என் மனம் விரும்புகின்ற நூல்களைக் கொடுங்கள். வாழ்நாள் முழுதும் சிறையில் வாழச் சம்மதிப்பேன்’ என மாஜினி கூறியுள்ளார்.

வடகோவை மு.க. இராசரத்தினம்
(முன்வழிமேது அறிபர்)

முதலாவது சுதந்திரப் போர் என்று சொல்லப்படும் 1857இல் நடந்த சிப்பாய்க் கலகத்தில் மூவாயிரத்துக்கும் அதிகமான ஆண்கள் அதிகாரிகள், கிளர்ச்சி செய்த இந்திய சிப்பாய்கள் மற்றும் நகரவாசிகள் முதலானோர் நினைவாக தில்லியில் எழுப்பப்பட்ட நினைவாயயம் நிட்ஜ வீதியில் மருத்துவமனைக்கு அருகே வானுற உயர்ந்த நிற்கிறது. அந்து நூற்றாண்டு கிடைவெளியில், இரு சம்பவங்களில், பல்லாயிரம் தில்லிவாசிகள் படுகொலை செய்யப்படுவதற்குக் காரணமான கட்டளை மையம் முன்பு கீப்பிரேஸர் ஹவுஸ் என அழைக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில்தான் 1399இல் திமுர் முகாமிட்டு மூன்று நாள். இரவு பகலாக 100,000 தில்லி வாசிகள் படுகொலை செய்யப்படுவதை மேற்பார்வை செய்தான். கிலவெயல்ளாம் உள்ளார்க் கதைசால்லிகள் சொல்லும் பேய்க்கதைகளுக்குப் பொருளாயின. இந்திய சுதந்திரத்தின் வெள்ளி விழாவின்போது (1972) இந்நினைவாயயம் 'வெற்றி கொள்ளப்படாதோர் களம்' என மத்திய அரசால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, 'எதிரிகள்' எனக் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த வாசகம்.

முதலாவது சுதந்திரப் போரில் கொலனிந்துவ ஆட்சிக்கு எதிராகப் போரிட்டு மதந்த நியாகிகள் எனத் திருத்தப்பட்டது. 2016 ஜீலையில் தன் மகனோடும் மருமகனோடும் நினைவாயயத்துக்குப் போன பொழுது கவிஞர் A.J.தோமஸின் உள்ளத்தில் உண்டான அருட்டெண்ணில் வெளிப்பாடு கிக்கவிதை.

புரட்சியை ஒடுக்குவதே
எல்லா அதிகார மையங்களின் கடமையாகிறது
முதற் சுதந்திரப் போராளிகளின் குருதியின் மீது
எழுப்பப்பட்டது தான்
கிழக்கிந்திய கம்பனிக்காக உயிர் நீத்தோருடைய
கிக்கலை நினைவாயயம்
ஆடி மாதத்துப் பிற்பகல்
மதிய உணவுண்ட களையோடு
நிட்ஜ வீதியில் நடக்கிறோம்
கோடைப் பசுமையின் ஈரக்காற்றை
வாயால் சுவாசித்தபடி மேலே செல்கிறோம்

அஜித்கிருபாயிகள்

ஆய்வில் மூலம் : ஏ.ஜே.தோமஸ்

அடித்தளத்தல் தாவி ஏறி.
ஒரு சுற்றுக் கூடச் சுற்றுவில்லை
உள்ளே இருண்ட பிரகாரங்களிலிருந்து
வரும் உறுமல்கள் எம்மை நிறுத்துகின்றன
பள்ளிடும் பல்சோடி கண்கள்!
ஒன்று எம்மை மறிக்கின்றது.
அச்சுறுத்துகின்றது
பிறகு மற்றொன்று
மேலும் இரண்டு
அரைவட்டமாக எம்மை வளைக்கின்றன
அருவருக்கும் வரலாற்றுத் திரிபு
அஜித்கர்!

தமிழ்ராக்கம் : சோப்

(09.10.2019இல் தில்லியில் நடந்த சார்க் கிலைக்கிய விழாவில் அரங்கேறியது)

புத்தகங்கள் கலங்கரை விளக்குகள். வருங்கால சந்ததியினருக்கு புத்தகங்கள் புதையல்களாகும். தூரதேசத்துக்கு பயணிக்க முடியாத ஒருவருக்கு மந்திரக் கம்பளமாக அவரை அழைத்துச் செல்லும் வன்மையுடையது. மனிதனின் கண்டு பிடிப்புக்களில் உன்னதமானது புத்தகம். மூடத்தன்ததை விரட்டி அடிக்க வல்லது. நூலகம் இல்லாத ஊரில் வசிக்க வேண்டாம் என்ற மகுத வாக்கியத்தை ஓலிகக்ச் செய்ய வேண்டும். புத்தகம் இல்லா வீடு ஒளி விளக்கற்ற வீடாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

படைப்பாளி கண்ணனாகவும் வாசகன் அர்ச்சனன் நிலையில் இருக்கக் கூடியதாக அமைதல் நன்று. காலத்துக்கு ஏற்ற நூல்கள் பெருக வேண்டும். வீழ்வதும் வீழ்ந்தவன் எழுவதும் இயற்கை. விதையின் வீழ்ச்சி விருட்சத்தின் வளர்ச்சி. வாழ்வின் வெற்றி தானே என்பதை விளக்கும் நூல்கள் மேலும் தேவைப்படுகின்றன. மனிதன் சேர்க்கும் மேன்மையான அறிவு தேன் சேர்க்கும் தேன் போல் மற்றவர்க்கட்கும் பயன்பட வேண்டும். உடலுக்கு உணவு ஊட்டம் அளிப்பது போன்று படைப்புகளும் இதயத்துக்கும் ஆண்மாவுக்கும் ஊட்டம் அளிக்க வேண்டும். மனிதன் திறமைகளைக் கொண்டவன். திறமைகளின் தன்மை வெவ்வேறானது. தன் திறமையை உணர்ந்து துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது வாழ்க்கையில் மேல் நிலைக்கு உயரலாம். விமர்சனங்களின் பங்களிப்பு பிரதானமாகிறது. பிழையை எடுத்துக் காட்டாமல் விடுவது அறிவுத் துறையின் ஒழுக்கமின் மையை ஆதரிப்பதாகும். அறிஞர் எமிலியோலா அறியாமை இருளை அகற்றி அறிவுச் சுடறை ஏற்றினார். முற்போக்கு எண்ணங்களை விளக்க வேண்டும். அறிவுத் தாகத்தைத் தீர்க்க புதுமை நிறைந்த எண்ணங்களை ஆராய்ச்சி திறனை அறிவுக் கொள்கைகளை விட்டாரா தொழில் நுட்பக் கருத்தை மக்கள் மனதில் எழுப்பக் கூடியதாக அமையப் படைப்பாளிகள் முயல வேண்டும். ஒருவனுடைய படைப்பாற்றல் (Creativity) சிருஷ்டிக்கும் திறமை அவரின் உணர்வின் இயல்பில் தங்கியுள்ளது. சிலரின் கருத்துக்கள் அனுபவப் பிழிவுகள் சிலரிடம் புத்தகங்களை வெளியிடும் ஆசையுண்டு. ஆனால் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை அறியும் ஆர்வமும் வாசிப்புப் பழக்கமும் குறைவாகக் காணப்படுகிறது.

உயரிடத் துச் செல் வாக் கிருந் தால் படைப்புக்களுக்குப் பரிசு பெறலாம் என்ற

கருத் தும் நிலவுகிறது. தகுதியுடைய படைப்பாளிகளின் ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் உசிதமாகும். எழுத்தாளர்களின் ஒன்றுகூடல் சரியான வழிகாட்டலுக்கு உதவியாகும். புதிய விடயங்களை அறிவுதற்கு ஆங்கிலத்தை நாடுவதில் தவறில்லை. ‘சென்றிடுவீர், எட்டுத்திக்கும், கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொண்ரந்தின்குசேர்ப்பீர்’ எனத் தேவைக்கேற்ப பாரதி முங்கியுள்ளார்.

புத்தகம் ஒரு புதையல். ஒரு மனிதனுக்கு பதிலாகக் (Substitute) கருதலாம். புத்தகங்கள் சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட அறிவு சமூகப் புரட்சி தோன்றவும் சமூக விழிப்பு ஏற்படவும் உதவி வருகின்றன. சில பிரபல்யான நூல்கள் இலட்சக்கணக்கான மக்களால் வாசிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. படைப்பாளிகளுக்கு சுதந்திரம் இருப்பதால் படைப்புக்கள் பெருகி வருகின்றன. இங்கிலாந்தில் ஒரு நூளில் பல நூல்கள் வெளியாகின்றன. அறிவுப் பிரவாகம் ஏற்பட்ட வண்ணமுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் ஒரு துளிமை ஒருவனைச் சிந்திக்கச் செய்கின்றது. உள் உணர்வு, உட்பார்வை, காலத்தின் தேவை. பகுத்தறிவுள்ள மனம், நன்றியுடைய சேவகனாகும். அறிவொளியை நன்கு பயன்படுத்தி ஆக்க பூர்வமான சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும்.

மகாத்மா காந்தி சில நூல்கள் தன்னை வளர்த்தெடுத்ததாக தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். புத்தகங்கள் மனிதனை மனிதனாக்கும் சக்தி படைத்தது. ஆராயும் திறனையும் பகுத்தறிவும் பண்பையும் வளர்க்க உதவுகின்றன. ஒழுக்கம் என்பது போர்க்களம் போன்றது. அதில் வெற்றி பெற வேண்டுமெனில் ஒயாமல் மனதுடன் போராட வேண்டும். புத்தகங்கள் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றி உதவி வருகின்றன. எனலாம்.

நல்ல புத்தகங்களைச் சுவைத்துப் படித்து அவற்றிலுள்ள கருத்துக்களை அப்படியே விழுங்க வேண்டும். சில கருத்துக்களை மனதால் திரும்பத் திரும்ப சிந்தித்து அசைபோட்டு நம் அறிவிலே ஜீனிக்கச் செய்ய வேண்டும் என அறிஞர் சாமுவேல் யோன்சன் கூறியுள்ளார். ஒருவன் தான் திறமைசாலி என்று கூறும் பொழுது அவனுக்குப் பின்னால் பல திறமைசாலிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவன் உணர் வேண்டும். படைப்பாளிகள் தம்மைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும் நல்லவற்றைச் சிந்தித்து நற் சேவை புரிய அனுகூலமாக இருப்பதையிட்டு நாம் மகிழ வேண்டும்.

நூல்கள் மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்பி நல்லவற்றைச் செய்யத் துண்டுகிறது. சோக்கிர்ட்மஸின் அறிவுரையைக் கேட்போம். ‘எவன் ஒருவன் மனப்பூர்வமாக யாருக்கும் எந்த விதமான தீங்கும் செய்யவில்லை என உனர்கிறானோ அவன் வயோதிபப காலத்தில் நம்பிக்கையோடு வாழ்கின்றான். இந்த நம்பிக்கை தள்ளாத வயதில் தாதிபோல் இருந்து உதவுகிறது’.

புத்தகங்களுடன் ஒரு குடிசையில் வாழுதல், சுவர்க் கத்தில் வாழ் வதுபோன்றதாகும். ஒவ்வொரு முறையும் நாம் வாசிக்கும் பொழுது வருங்காலத்துக்கு விதைகளை விதைப்பது போன்று கருதலாம். ஏனெனில் கல்வி கற்றல் வாழ்வோடு ஆரம்பமாகிறது. தேடிய அறிவைப் பயன்படுத்தி ஆளுமையை விருத்தி செய்ய வழிவகுக்கிறது. அறியாமை மாசடைந்த குழலுக்கு ஒப்பாகும்.

‘இருப்பவிருந்து வெளிச்சுத்துக்கு வாருங்கள்’ என உபநிடதும் உவப்பாக உரைத்த வண்ண முள்ளது. இருளை வெறுக்காது ஒரு மெழுகு திரியைக் கொள்ளுத்தி அதன் உதவியுடன் இருள் ஊடாகப் பயணித்து பாதுகாப்பான ஏதிர்காலத்தை அடைய வேண்டும்.

இன்று அனைத்து உலக நாடுகளிலும் பயங்கரவாதப் பயமுறுத்தல்களும் இயற்கை குழல் மாசடைதல் போன்றவற்றால் ஏற்படும் அன்றத்தங்களும் வாழ்க்கை மலர்ப்படுக்கையைல்ல என்பதை உனர்த்தியவண்ணம் உள்ளது. மேலும் இனவெறி ஆதிக்க வெறி, கொடிய நோய், போதைவஸ்துக்கள் போன்றவை ஈச்சரித்த வண்ணமுள்ளன.

படைப்பாளிகள் உலக சமூக சீர்திருத் தங்களில் ஆர்வம் உடையவர்களாகத் திகழ்ந்து உன்னதமான இலட்சியங்களை விதைக்கத் தொடர்ந்து முயல வேண்டும். இவை நன்கு வேறுந்தி தனைத்து விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்பயனை அளிக்க வேண்டும். ‘அறிவிலே தெளிவு, நெஞ்சிலே உறுதி, அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம், பொருள் நெறியிலே நாட்டம்’ என பாரதியார் வேண்டிக் கொண்டார். இதனால்தான் வாள் முனையிலும் பார்க்கப் பேனா முனை சிறந்தது என எல்லோரும் கருதுகிறார்கள்.

பரினாம தத்துவப்படி அறிவு பிரமிக்கத்தக்க அளவில் வளர்கிறது. எனவே படைப்புக்கள் விமர்சிக்கப்பட்டு இற்றைப்படுத்தப்பட (Update) வேண்டும். பல மொழிகளில் உள்ள நல்ல படைப்புக்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். மொழி பெயர்ப்பு இலகுவானதல்ல. மொழி ஆக்கம் (Transcreation) மொழித் திருத்தாக்கம்

(Transliteration) பற்றிய விளக்கம் பெரும் உதவியாக அமையும்.

ஒருவன் தனது அறிவை வளர்த்து நடத்தியை சீர்படுத்தி வளமான ஆளுமை நிறைந்த வாழ்வைக் கட்டி எழுப்ப உணர்ச்சி களை ஒருங்கமைத்து முழு மனிதனாக வாழ பல்வகைப்பட்ட புத்தகங்கள் தேவைப் படுகின்றன. புத்தகங்களின் பங்களிப்பு விபரணைக்கு அப்பாற் பட்டதாகும். எனவே ‘புத்தகங்களைப் படிப்போம் அறிவால் உயர்வோம்’ என்ற மகுட வாக்கியத்தை நினைவிற் கொண்டு வாழ்வோமாக.

○○○

பகிர்வோம்....

ஆழும் தழும்

1632ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் பிறந்த ஃஸ்தெயுஸ் அவர்கள் 1657ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலே தொழில்புரிய வந்துள்ளார். இவர் 1671ஆம் ஆண்டு வரையில் ஈழத்தில் தொழில் புரிந்துள்ளார். மேலும் ஈழத்தவர்பற்றி இவர் எழுதிய நூல் ஒன்று 1672ஆம் ஆண்டு அச்சாகியது. பலதேயுஸ் அவர்கள் 1671ஆம் ஆண்டு தமது 39 வயதிலேயே இறந்துள்ளார்.

பலதேயுஸ் எழுதிய நூலானது ஒல்லாந்து தேசத்தில் ஆம்ஸ்ரடாம் நகரிலே அச்சாகியுள்ளது. டச்ச மற்றும் ஜேர்மன் மொழிகளில் அமைந்த இந்த நூலிலே, தாம் ஈழத்திலிருந்து திரும்புவதற்கு முன்னதாகப் பல நூல்களைத் தழுவியற்றுக்கொண்டதாகப் பட்டியல் ஒன்றினைத் தருகிறார். இவற்றுள்ளது ஏற்பாடு மற்றும் பழைய ஏற்பாடு சார்ந்த கேள்விபதிலிலான நூல்களும் அடங்குகின்றன. இவரின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிக்கு மரான்சல் ட பான்சேகா என்பவர் துணை புரிந்துள்ளார் என்பதைக் குறிப்புகளால் அறியமுடிகிறது.

இங்கே குறிக்கப்பெற்ற முயற்சிகள் சீதன் பால்க் ஷயர் அவர்கள் பைபிளை 1700களில் தமிழில் தரங்கப்பாடியில் அச்சிடுவதற்கு முன்னர் ஈழத்தில் நடைபெற்ற முயற்சிகள் ஆகும்.

ஆனந்தமாய் தீபாவளி ஆமைகவினா வேண்டியிற்போம் !

தீந்தீக்க தீந்தீக்க பட்சணங்கள் செய்திடுவோம்
 தெருவெங்கும் மத்தாப்பு வெடிவெடித்து நின்றிடுவோம்
 மொத்தமுள்ள உறவுகளை முகமலர்ச்சி ஆக்கிடுவோம்
 அந்தனைபேர் ஆசியையும் அன்புடனே பெற்றிடுவோம்
 சித்தமறில் சினமதனை தேக்கிவிடா நாயிருப்போம்
 செருக்கென்னும் குணமதனை சிறைகாடியப் பண்ணிடுவோம்
 அர்த்தமுடன் தீபாவளி அமைந்திடவே வேண்டுமென
 அனைவருமே ஆண்டவளை அடிதாழுது பரவிநிற்போம் !

தூதாடை உடுத்திடுவோம் புத்துணர்வும் பெற்றிடுவோம்
 பெற்றவரைப் பெரியவரை பெரும்பேறாய் போற்றிடுவோம்
 கற்றுணர்ந்து நாயிருக்க காரணமாய் ஆகிறிற்கும்
 நற்றவத்து ஆசான்கள் பொற்பத்ததைப் பணிந்திடுவோம்
 குற்றங்குறை சொலுமியல்லை கொடுந்தீயால் ஏரித்திடுவோம்
 குதரக்கமிடும் குணமதனை குழிதோன்றிய புதைத்திடுவோம்
 சொற்களிலே சுவையிருத்தி சுகம்பெறவே வாழ்த்திடுவோம்
 அர்த்தமுடன் தீபாவளி அமைந்திடுமே அனைவருக்கும் !

மதுவருந்தும் பழக்கத்தை மனமிருந்து அகற்றிடுவோம்
 மாயிச்த்தைப் பெரிதளவே எண்ணுவதை மறந்திடுவோம்
 பொதுவிடத்தை கழிப்பறையாய் ஆக்குவதை தவிர்த்திடுவோம்
 போராக்கும் குணமதனை பொசுக்கியே விட்டிடுவோம்
 நலந்திகழும் திட்டமதை நம்மனதில் கிருத்திடுவோம்
 நம்மொழியை நம்மள்ளண கண்ணனாவே எண்ணிடுவோம்
 விளங்குமணப் பாங்குமண்ணில் வீழ்ந்தநாளே தீபாவளி
 எனுமெண்ணம் மனமிருத்தி கிளிபுண்டு மகிழ்ந்துநிற்போம் !

தீபாவளித் திருநாள் திருப்பங்கள் தந்திட்டும்
 தீத்திப்பும் மத்தாப்பும் தீபாவளி அல்ல
 கோபதாம் போய்கல கொடியதுன்பம் விட்ட்போட
 யாவருமே மகிழுவதே நல்ல தீபாவளியன்றோ
 ஆவலுடன் காத்திருக்கும் அனைத்துமே வரவேண்டும்
 ஆறுதலும் தேறுதலும் அள்ளிக்கொண்டு வரவேண்டும்
 அமைதியலும் பேராளியை காட்டுகின்ற நாளாக
 ஆனந்தமாய் தீபாவளி அமைகவென்று வேண்டியிற்போம் !

மகாநேவஜயர் ஜெயராமச்சுரமா.... மெல்பேனி.... அவஸ்திரேஸ்யா

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றிதழ்கள்

(கவிஞர் இக்பால் இக்கட்டுரையைத் தயாவில் அனுப்பிவைத்துவின் தொடரைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, இக்கட்டுரையில் மேலும் சிலவிடாங்களைச் சேர்க்க வேண்டியள்ளது. அவற்றை அனுப்பிவைப்பேன். அதன்பின் பிரசரியுவுகள் எனக் கூறியிருந்தார், ஆனாலும் எதிர்பாராதவிதமாக சில நாட்களில் அவர் அமர்ராகிவிட்டார். இக்கட்டுரையின் முக்கியத்துவம் கருதி தீரை அப்போது பிரசரம் செய்கின்றோம் -ஆசிரியர்)

மனிதர்கள் மத்தியில் மன மகிழ்ச்சியையும், பலவிதமான அறிவிப்புக்களையும், முக்கியமான அறிவுறுத்தல்களையும் பரப்பிப் பொதுக்கருத்தை உருவாக்கி முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுப் பத்திரிகைகள் உலவுகின்றன. தமது அறிவியல் சூழலைக் கொண்டு பற உலகைக் கூர்ந்து பார்க்கும் செயலை இதழியல் உருவாக்கித் தருகின்றது.

பத்திரிகை தினசரி Daily (News) paper என்றும், சஞ்சிகை Magazine என்றும் இருவகைப்படும். தினசரி உலகெங்கும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், செய்திகள் யாவையும் சேகரித்து அவை பற்றிய கருத்துரைத்து வெளிவரும். சஞ்சிகைகள் பல்வகைப் பொருள்பற்றிய கட்டுரைகள், படங்கள், தனித்தனி கொள்கை பரப்பல், சமய வேறுபாடுகள், இலக்கியம், கவிதை சார்ந்த துறைகள் என்பவற்றைத் தனித்தனியாகவோ கூட்டாகவோ கூறி வெளிவரும், துறைசார் இதழ்கள், சிறு பத்திரிகைகள் வெகுசன இதழியலில் அடங்காது.

உலகத்தில் முதன்முதலில் வெளிவந்த தினசரி ஆம் நூற்றாண்டில் சௌ நாட்டின் தலைநகரான பீக்கிங்கில் பிரசரமான 'ஸ்லிங்பவோ Tsing Pao' எனும் அரசு செய்தித்தானோ. இது 1835வரை வெளியானது. எழுத்துக்களைச் செதுக்கிய ப்ளோக்'குகளைக் கொண்டே பிரதி எடுத்து வெளியிட்டனர்.

அச்சு இயந்திரம் 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் பின்பே பத்திரிகைத் தொழில் உலகெலாம் வளர்ந்து பரந்தது. இந்தியாவிலேயே அச்சு கண்ட முதல் மொழி தமிழ்மொழிதான். தமிழ் நாட்டிலேயே அச்சு ஆலை நிறுவப்பட்டது. முதன் முதல் இலங்கையில்தான் தமிழ் மொழியில் பத்திரிகை வெளிவந்தது. 1802இல் 'த கவர்ன்மென்ற கெஸ்ட' ஆங்கில வார இதழ் மூன்று மொழிகளிலும் வெளியாயிற்று. தமிழ்ப்பகுதிக்கு 'அரசாங்க வர்த்தமானி' எனத் தனியாகப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலும் இந்த 'அரசாங்க வர்த்தமானிதான்' முதல் தமிழ் இதழ்! என்பதில் இலங்கையர் பெருமைப் படலாம்.

மொழி, அறிவு, தொழில் வளர்ச்சி என்பவற்றை முழு மனிதகுல ரத்தியாக, தனி இன்றியாக, உலகர்த்தியாக, நாடுகள் ரத்தியாக, பிராந்திய ரத்தியாக எடுத்துக் காட்டும் சாதனம் இதழ்கள்தான். இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் ஊன்றுகோல் இதழ்கள்தான்.

வாசிப்பில் எளிமையையும் வாழ்வின் உண்மையான சித்திரிப்பையும், எழுத்தாளரின் சமூக அக்கறையையும், இதழ் உரிமையாளரின் பொறுப்புணர்ச்சியையும், எடுத்துக் காட்டுவதுதான் வெகுசன இதழ்களுக்கான கடமை எனலாம். முற்றிலும் இதற்கு மாறுபட்டதுதான் சிற்றிதழ்கள் எனலாம். வெசு சனங்களைப் பாதிக்காத குறிப்பிட்ட, சமூக கலாசார சமய நோக்குகளில் ஒன்றை அல்லது இரண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுவதே சிற்றிதழ் எனலாம். அர்ப்பண நோக்குடன் எவ்வித இலாபமுமில்லால் கடுமையான இன்னல்களுக்கிடையில் வெளியான

கலாபுஷணம்
கவிஞர் ஏ.கிஷாந்

சிற்றிதழ்கள் முக்கிய படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. ‘மணிக்கொடி’ சிற்றிதழ் புதுமைப்பித்தன் தொடக்கம் வரலாற்று புகழ்மிக்க படைப்பாளிகளை வளர்த்துதென்னாம். 1960களில் ‘ஆனந்த விகடன்’ ‘அக்கினிப் பிரவேசம்’ எனும் ஜெயகாந்தனின் சிறுக்கை ஒன்றை வெளியிட்ட காரணத்தால் பெரும் புரளி ஏற்பட்டது. இதன் பயணால் ‘ஆனந்த விகடன்’ சிற்றிதழ் வெகுசன இதழாக மாறியது. இன்றைய எழுத்தாளர்கள் ஜெயமோகன், எஸ். இராமகிருஷ்ணன் போன்றோர் சிற்றிதழ்கள் மூலம் எழுதியே வெகுசன இதழுக்கு வந்தனர். இவ்விதம் நிறையக் கூறலாம். உதாரணத்துக்கு ஒன்று இரண்டு போதுமானதே!

போதுநோக்கில் சிற்றிதழ்கள் இலக்கியத்திற்குச் செய்த பங்களிப்புடன், இலக்கிய உலகில் பரிமாறப்படும் பல்விதப் போக்கு களுக்கும், கலாசாரக் கூறுகளுக்கும், சமயம் சார்ந்த அறிவியலுக்கும், இனங்களின் உரிமைகளுக்கும், ஆற்றிய பங்களிப்புகள் அநேகம். இவற்றைப் பற்றிப் பேசவும். விவாதிக்கவும் நிறைய விஷயங்கள் உண்டு. ஆகவே, இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றிதழ்கள் பற்றிய சிந்தனைகளின் விரிவின் ஆய்வை மட்டும் முன்வைக்கின்றேன் என்பதைக் கூறுவதில் மனவமைதி கொள்கின்றேன்.

தொடர்பியல் காரணமாக உலகில் எத்தனையோ சாதனங்கள் வெளியாகிவிட்டன. அவற்றுள் முதலிடம் பெறும் சாதனம் இதழ்களே! அறிவு வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் இதழ்கள் மிக உறுதுணையாக இருந்தன. இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில்கூட இதழ்களின் முக்கியத்துவத்தை எவராலும் தவிர்க்க முடியவில்லை. தமிழில் சாதி சமயங்களுக்கு முக்கியம் கொடுத்தே இதழ்கள் வளர்ந்தன. அதிலும் சிற்றிதழ்களின் பங்கு மிக முக்கியம் பெறுகின்றது.

18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளின் தொடக்க காலமெலாம் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறபுத்தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆர்வமுடையோ ராயிருந்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தே 1931களில் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த சிற்றிதழ் வெளியாகியது. 1864களில் இந்து சமய சிற்றிதழ் வெளியானது. இதைத் தொடர்ந்து இல்லாமியச் சிற்றிதழாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் 1869களில் ‘அலாமத் லங்காபுரி’ எனும் அறபுத்தமிழ் சிற்றிதழ் வெளியானது. இதன் ஆசிரியர் சல்தீன் என்பவர். அறபு லிபியையும் தமிழ்ஒலியையும்

அறபுத்தமிழ் லிபியிலே இச் சிற்றிதழ் மாத இதழாக வெளியானது.

இந்த வரிசையில் 1876 களில் கொழும்பில் இருந்து வாரச் சிற்றிதழாக ‘புதினாலங்காரி’ வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் நெ. ம. வாப்புமரைக்கார். இல்லாமிய சமயச் செய்தி களை அதிகமாக ‘புதினாலங்கரி’ அடக்கி வெளியாக்கியது. இல்லாமியச் செய்திகளுடன் இல்லாமிய முத்திரையைப் பதித்து வெளியான சிற்றிதழாக இது உயர்ந்தது.

ஆங்கிலேயராட்சியில் கல்வி, கலாசாரம், அரசியல் இம்முனிவிலும் தத்தும் சமூகங்களின் கீழ்நிலையை எண்ணி எழுச்சி பெறத்தாண்டிய வர்கள் அநகாரிகதர்மபால, ஆறுமுகநாவலர், சித்திலெல்வை ஆகியோரே! அநகாரிகதர்மபால, ஆறுமுகநாவலர், சித்திலெல்வை மூவரும் வெவ்வேறு சமூகங்களைச் சார்ந்தவர்கள். சமூகவளர்ச்சிக்குத் தாக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பத்திரிகையை வெளியிடுவதில் ஒரே சிந்தனை யுடையோராயிருந்தனர். அநகாரிகதர்மபாலவும் ஆறுமுகநாவலரும் அவரவர் சமூகத்திற்காக வெளியிட்ட சிற்றிதழ்களைப் போல் சித்தி லெவ்வையும் தமது சமூகத்தின் கலாசார, கல்வி, உரிமை, அரசியல் சிந்தனைகளை வளர்க்க 1883 களில் ‘முஸ்லிம் நேசன்’ எனும் முஸ்லிம் சிற்றிதழை வெளியாக்கினார். முஸ்லிம்கள் வெளியாக்கிய வளர்த்த சிற்றிதழிகளில் மூன்றாவது இடத்தை ‘முஸ்லிம் நேசன்’ பெற்றாலும், அரசியல், சமயம், சமூகம் உரிமை, கல்வி இன்னொன்னைவைகளை வைத்து ஒருமித்துக் குரல் கொடுத்து முதலாவது சிற்றிதழாக அது இடம் பெறுகின்றது.

சமூக சிந்தனையை நோக்கி எழுந்த ‘முஸ்லிம் நேசன்’ கல்வி அரசியல் கலாசாரம் உரிமை என்பன பேணப்படுவதற்குரிய ஆரம்ப வெற்றியைப் பெற்ற காரணத்தால், முஸ்லிம்களின் மேம்பாட்டையும், இல்லாமிய வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு 1886 களில் ‘சர்வசன நேசன்’ எனும் சிற்றிதழ் வெளியானது. இச்சிற்றிதழின் முதல் ஆசிரியர் ஏ. எஸ். சி. முகையதீன் ஆவர். கொழும்பு மௌஞ்சர் வீதி, முதலாம் இலக்க இல்லத்திலிருந்து இது வெளியானது.

மேற் கூறிய சிற்றிதழ் களின் அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றி 1889 களில் ‘கஷ்புரரான் அன்கல்பில் செரின்’ எனும் அறபுத் தமிழ் சிற்றிதழ் வெளியானது. சையத் முகம்மது உசேன் இதன் ஆசிரியராவார். அறபுத் தமிழைக் கையெழுத்தில் எழுதி கல்லச்சில் வெளியான சிற்றிதழிடு.

‘முஸ்லிம் நேசனை’ ஏழ வருடங்கள் சித்திலெல்வவை அவர்கள் செம்மையாய் நடத்திய பின் சம்கதீன் என்பவருக்களித்தார். அவர் உதுமான் என்பவரை ஆசிரியராக்கி நடத்தி வந்தார்.

ஞானவழியில் சென்ற சித்திலெல்வவை யவர்கள் 1892 ஆவணி முதலாம் நாள் ‘ஞான தீபம்’ எனும் சிற்றிதழை வெளியிட்டார். இச்சிற்றிதழின் முதலாம் வெளியீடில் அது பற்றிக் கூறும் போது ‘ஓர் ஆலிமும், ஒரு கிளிஸ்தவ பாதிரியும், ஒரு பிராமணக்குருவும், ஒரு புத்தருடைய குருணான்சையும் ஓரிடத்தில் கூடி குறித்த நாலு வேதங்களில் எந்த வேதம் திறமென்று ஆலோசிக் கிறது போலவும், அந்த ஆலிமை நோக்கி மற்ற மூவரும் ஒவ்வொருவராய்த் தங்கள் தங்களை எடுத்துக்காட்டுவது போலவும். பின்பு, அந்த ஆலிமும் அவர்களுக்கெல்லாம் மறுமொழி சொல்லி, தமது மார்க்கத்தின் உண்மையை அக்கிலேற்றிக் (அறிவில்) கொள்ளத்தக்கதாய் விளக்கிக் காட்டுவது போலவும் எழுதுகிறோம். அவர்கள் ஒவ் வொரு வரும் நல் லகல்விமான்கள் என்றும், வீண் தர்க்கமிடாது உண்மையறியத் கருத்துள்ளவர்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம்’ எனக் கூறி ஞான விளக்கத்தைத் தொடர்கிறார். ‘ஞான தீபம்’ மாதாமாதம் நான்கு மேதைகளின் சம்பாஷி ணைகளை முக்கியமாக்கியே வெளியாகியது.

சித்திலெல்வவை அவர்களின் இக்கருத்துப் பரிமாறல் பிழையானதென வாதிட்டோர் 1893 களில் ‘ஞான தீபம்’ சிற்றிதழுக்கெதிராக ‘ஞான தீப சங்காரம்’ எனும் எதிர் சிற்றிதழோன்றை வெளியிட்டார்கள். இச் சிற்றிதழ் ‘ஞானதீபத்’ துக்கெதிராய் நின்று பிடிக்கவில்லை. அதனால் அச்சுஞ்சிகையை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

1869ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1893ஆம் ஆண்டு வரை முஸ்லிம் கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பத்துச் சிற்றிதழுகள் வெளியாகின. இவ்வெளிப்பாடு 1893க்குப் பின்னும் நடைபெற முஸ்லிம் சிற்றிதழுகளுக்கு உரமான அத்திவாரமாக அமைந்ததென்னலாம்.

மொழிகளின் வேகமான வளர்ச்சிக்கு இதழ் களின் தோற்றுமே காரணம் எனக் கூறும் அறிஞர்கள் உளர். இதழ்களின் பார்வையில் மொழியினை வளர்த்தவர்கள் என முஸ்லிம்களைச் சொல்லலாம். ‘முஸ்லிம் நேசன்’ சிற்றிதழ் ஆரம்பித்த காலத்தில் அதன் விற்பனை 350 பிரதிகள் தான். 1901இல் அதன் விற்பனை 1800 பிரதிகள் என்பதால் முஸ்லிம் வாசகர்கள் சிற்றிதழால் கற்றுணர்பவர்கள்

என்பதை உய்த்துணரலாம். இதன் பயன்தான் 1900ஆம் வருடத்தின் பின் இலங்கை சுதந்திரம் பெறும்வரை எழுந்த சிற்றிதழுகளின் பெருக்கம் எனலாம்.

1900த்திலிருந்து 1948 சுதந்திரமடையும் காலம் வரை இருபத் திரண் முஸ்லிம் சிற்றிதழுகள் இலங்கையில் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் விபரம் அறிதல் நன்றென எண்ணுகிறேன். 1900ஆம் வருடத்தில் ‘அஷ்ஶபாப்’ எனும் சிற்றிதழைத் தோற்றுவித்த அப்துல் அலீஸ் அவர்கள் அதனை நிறுத்தி 1901இல் ‘முஸ்லிம் பாதுகாவலன்’ எனும் சிற்றிதழை வெளியிட்டார். முஸ்லிம்கள் முன் னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்ட இச்சிற்றிதழ் செய்திகளுக்கும் இடமளித்தது. இது முஸ்லிம் பாதுகாவலன் அச்சகத்தில் கொழும்பு சோனகத்தெருவிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது. 1906களில் ‘மிஸ்பாகுல் இல்லாம்’ எனும் சிற்றிதழை எம். எல் எம். முகம்மது காசிம் ஆலிம் அவர்கள் முஸ்லிம்களின் சமூக வளர்ச்சி நோக்குடன் வெளியிட்டார். 1908 களில் ‘அல்முஸ்லிம்’ எனும் சிற்றிதழை, கொழும்பு முஸ்லிம் கல்வி விருத்தி சங்கத்தினர் ஐ. எல். எம். அப்துல் அலீஸ் அவர்களை ஆசிரியராக்கி வெளியிட்டனர். 1914களில் ‘இலங்கை முஸ்லிம்’ எனும் சிற்றிதழ் கே. கே. ஹமீத் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. இதில் நாட்டு முன்னேற்றம் பல்துறை விருத்தி பற்றிய ஆய்வு என்பன அடங்கியிருந்தன. 1917இல் ‘லங்கா மித்திரன்’ சிற்றிதழ் எம். என். அகமது வெல்வவை அவர்களை ஆசிரியராக்கி இல்லாமிய தத்துவம் பேசி வெளியானது. 1919 களில் ‘ஹிதாயத்துல் இல்லாம்’ எனும் சிற்றிதழ் டாக்டர். மெளலானா செய்யத் ஹ்ராஸென் அவர்களை ஆசிரியராக்கி இல்லாமிய வளர்ச்சி கருதி வெளியானது. இவ்வாண்டிலேயே ரி. கே. வை. என்பவரை ஆசிரியராக்கி ஆங்கிலம், தமிழ், மொழிக் கட்டுரைகளுடன் இல்லாத்தின் விருத்தியை நோக்கிற கொண்டு ‘தூதன்’ கொம்பனித் தெருவிலிருந்து வெளியானது. 1920களில் அல்குர் ஆன் போதனைப் பரப்பலுக்காக ஆசிரியர் ஐ. எம். எஸ். முகம்மது யூசுப் அவர்களால் ‘சம்சங் இல்லாம்’ சிற்றிதழ் வெளியானது. 1930களில் ஆசிரியர் அப்துல் கபார் அவர்களால் ‘தப்லீகுல் இல்லாம்’ சிற்றிதழும், மதார் சாகிப்பை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘ஞான தீபம்’ சிற்றிதழும், ஒ. கே. முஹித்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘முஸ்லிம் சமரட்சனி’ சிற்றிதழும், மீரா முகியித்தோல் ‘தினத் தபால்’ சிற்றிதழும்

ஒன்றுமற்ற வெற்றிடத்தில் உயிர் பெற்று நிற்கின்றேன்
 உடலைங்கும் கலங்கள், உள்ளே கருக்களைன்று
 கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்காயம் அதனுள்ளே
 மூலம்பதிவுகளாம் மூர்த்தங்களையாக்கும் டினன்டு ஆர்என்டு
 என்று பலகூறுகளால் என் இயல்பு மாறுபட
 ஓவ்வாள்றினுள்ளும் ஒர் கோடி நூண்ணனுக்கள்
 மாற்றி இணைந்திருக்கும் மாயத்தினால் பலர்முன்
 என்னைத் தனியனாய் எண்ணமுற வைக்கிறது.
 ஆற்றல் தனியாகி அறிவு தனியாகி
 தோற்றம் தனியாகித் தோல் நிறம் வேறாகி
 சீற்றம் தனியாகி, சிந்தை தனியாகி
 மாற்றங்கள் ஆயிரத்தை மனதினிலும் உடலினிலும்
 ஏற்றிச் சுமந்தபடி எல்லோர்க்கும் என்னையாரு
 வேற்றாளாய்க் காட்டி விபரம் புரியாமல்

வெற்றிடத்தில்...

என்றனது மூலம் எதுவென்று காணாது
 ஒன்று மற்ற வெற்றிடத்தில் உயிர் பெற்று நிற்கின்றேன்.
 எங்கிருந்து நான் வந்தேன்? எதற்காக வந்தேன் நான்?
 அனுவின் அனுவாய் அதனுள்ளும் நூண்ணனுவாய்
 இருக்கின்ற ஹிக்ஸ்போசன் என்னும் துகளா நான்?

அல்லது அதனுள்ளும் ஆயிரம் ஆயிரமாய்
 சக்தித்துகளாகத் தனித்த இயல்போடு
 உற்பத்தியாகி உயிர்த்த தொரு வெற்றிடமா?

அலையாய்ப் பரவி நிற்கும் ஆதிப்பொருளான்றின்
 வலையிலே சிக்கி வாழுகின்றேனா நான் ?

காட்சிக்கு எட்டாக் கடவுளைன்ற மாயத்தின்
 ஆட்சிக்குப்பட்ட அருவப் பொருளாநான்?

பொய்மையையே நம்பிப் புறமறிவாற் காணாமல்
 உய்வற்றைத்தயும் உணராதவோர் சடமாய்
 ஒன்றுமற்ற வெற்றிடத்தில் உயிர் பெற்று நிற்கின்றேன்.
 நோக்கரிய நோக்காய் நுணுக்கரிய நூண்ணுணர்வாய்
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமற்ற சூனியத்தால்
 ஆக்கப்பட்டென்றோ அழிந்து விடப் போகின்ற
 யாக்கையொடு வாழ்ந்து யமன் வரவைக் காத்துள்ளேன்
 போக்கற்ற வாழ்வாற் புழங்கி.

எஸ். கருணானந்தராஜா (யுக்ஷாரதி)
 பாரத் ஜெக்கியச் செல்வர்.

வெளியாகின. ‘தினத் தபால்’ இலங்கையின் முதலாவது தினசரியாக வெளியான போதும் இஸ்லாமியச் செய்தியால் சிற்றிதழாகியது. 1931இல் ‘முகம்மதலி’ எனும் சிற்றிதழை ஓ. கே. முஹித்தினின் ஆசிரியத்திலும், 1935 களில் பாவலர் சும்சுத்தினின் ஆசிரியத்தில் ‘நூன்ச்ஸ்டர்’ சிற்றிதழும், ‘இலங்கைச் சோனகர்’ சிற்றிதழும் வெளியாகின. 1939களில் அன்பர் பூபதி தாஸ னின் ‘நூனக் கடல்’ சிற்றிதழும், ‘ஹிஜ்ஜான்’ சிற்றிதழும் வெளியாகின. 1945இல் மொலவி அப்துல்லாஸாக் கின் ‘அல் இலம்’ சிற்றிதழும், 1946 களில் ‘இஸ்லாமிய தாரகை’ சிற்றிதழும் முகம்மது ஸாவிஹற்வின் ஆசிரியத்திலும், ஆசிரியர் முஹித்தினின் ‘உதய தாரகை’ சிற்றிதழும், 1947 களில் முகியத்தின் ‘தோழன்’ சிற்றிதழும் வெளியாகின. இலங்கையில் சுதந்திரத்துக்கு முன்னெழுந்த இச்சிற்றிதழ்கள், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் நிழலில் சஞ்சரித்த தென்ளாம். இக்காலம் பாகிஸ்தான், இந்தியா, சுதந்திர இழபறியில் ‘இஸ்லாமிய தாரகை’ சிற்றிதழ் பாகிஸ்தானை ஆதரித்ததால், இந்தியா அதைத் தட்ட செய்தது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னெழுந்த மூஸ்லிம் களின் சிற்றிதழ்கள், அநேகமாக அரசியல் பேசி நின்றதென்ளாம். சில சிற்றிதழ்கள் இஸ்லாமிய சிந்தனையையும் கல்வியியல் சிந்தனை யையும் கருத்திற் கொண்டு நின்றன. சில பொழுதுபோக்கை முன்னிறுத்தி நின்றன. அச்சிற்றிதழ்களை மொத்தமாகக் கணக்கெடுப்பது சிறப்பென என்னுகிறேன். இக்கணக்கெடுப்பு 1980கள் வரையே நீஞ்கின்ற தென்ளாம். 1949களில் ‘அகதியா’ கே. எஸ். முகம்மது தாவுதை ஆசிரியராகக் கொண்டது. 1950களில் ‘நவயகம்’ சிற்றிதழ் செய்யத் தொழிலை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. 1953களில் ‘தாரகை’ சிற்றிதழ் முகம்மது ஸாவியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. ‘இஸ்லாமிய’ என்ற பகுதியை நீக்கிய காரணம் இந்தியத்தடையே! இக்காலத்தே ‘மூஸ்லிம் மஞ்சரி’ சிற்றிதழை கியாகும். ‘இஸ்லாமியர்’ சிற்றிதழை கெயிலானியும், வெளியாக்கினர். 1955களில் ஆசிரியர் அப்துல் ஹமீதால் ‘உண்மை உதயம்’ சிற்றிதழ் வெளியானது. 1958 களில் யூ. எம். தாஸ்மின் ‘வழிகாட்டி’ சிற்றிதழும், ‘சுரந்தீல்’ சிற்றிதழும் வெளியாயின. 1960 ‘தாரகை’ ஆசிரியர் முஹம்மத், 1961இல் ‘மணிக்குரல்’ எம். எஸ். எம். சுபைர், 1962 மரகதம் ஆசிரியர் இளங்கீரன், 1962 ‘மூஸ்லிம் செய்தி’ ஆசிரியர் முஹித்தின், 1964இல் ‘புதுமைக்குரல்’ ஆசிரியர் முகதார் ஏ. முஹம்மத்,

1964 ‘புதுப்பாதை’ ஆசிரியர் அமானுல்லாஹ், அல்மத்தொ ஆசிரியர் சைபுல் உ. சென் 1965 ‘நிலா’ ஆசிரியர் மானா மக்கீன், ‘இளம்பிறை’ ஆசிரியர் எம். ஏ. ரஹூமான், 1967 ‘அல்இஸ்லாம்’ தமிழ் ஆங்கிலச் சிற்றிதழ், ‘மாணவ முரசு’ ஆசிரியர் ஹனிபா, ‘அல்மத்தொ’ ஆசிரியர் எம். பி. எம் மாஹிரி, ‘இன்ஸான்’ ஆசிரியர் அபுதாலிப் அப்துல் லத்தீப், 1968 ‘பாசமலர்’ ஆசிரியர் சரண்மெப் மூஸ்தபா, 1970 ‘அலஹ்சநாத்’ ஜமா அத்தே இஸ்லாம் வெளியீடு, 1972 ‘புயல்’ ஆசிரியர் ஜ. ஏ. ஸமத், 1974 ‘மணி மஞ்சரி’ எம். எல். எம். சுபைர், 1975 ‘நல்வழி’ ஆசிரியர் றிழ்வான் மாஸ்டர், ‘அபியுக்தன்’ ஆசிரியர் எச். செம்பி முஹித்தீன், ‘இஷா அத்துல் இஸ்லாம்’ வேர்வலை ‘கடல்’ சிராஜுதீன், 1977 ‘அஷ்ஷபாப்’ ஆசிரியர்கள் எம். எச். எம். நாஸர், எம். பாளி; இச்சிற்றேடுகள் சுதந்திரத்திற்குப் பின் 1980 வரை வெளியாகின.

இடையே, ‘மரகதம்’ சிற்றிதழைச் சிறப்பாக வெளியிட்ட அனுசரணையில் எம். ஏ. ரஹுமான், பி. இராமநாதன் மிக உதவினர். எஸ். பொன்னுத்துரையின் இணைப்பில் இறுகிய இளம்பிறை ஹஹ்மான் மரகதத்தைப் புதைத்து, அதன் மேட்டில் நின்று இளம்பிறையை வெளியாக்கி எஸ். பொன்னுத்துரையின் புனை பெயரானார். இதைத் தோண்டினால் சிக்கல் அதிகம்.

1980 களிலிருந்து இற்றை வரை வெளியான மூஸ்லிம்களின் சிற்றிதழ்கள் ஏராளம், கணக்கி லெடுத்தவற்றை வரிசைப்படுத்துகிறேன். 1981 ‘நூனச்சுரங்கம்’ ஆசிரியர் அப்துல் றஜாப், ‘வாண்ச்சடர்’ ஆசிரியர் அப்துர் ரஹுமான், பூகம்பம்’ ஆசிரியர் கலைநிலா, 1982 ‘அஷ்ஷபாப்’ ஆசிரியர் எம். எச். எம். சுமல், ‘பூபாம்’ அல் அஸமத், 1983 ‘ஜாம் ஆ’ ஆசிரியர் பலப்பிட்டி அரூஸ், 1984 ‘உண்மை உதயம்’ ஆசிரியர் பாலில் மூஸ்தபா, ‘தடாகம்’ ஆசிரியர் கலைமகள் ஹதாயா, நிதாவுல் இஸ்லாம், ஆசிரியர் புரஹானுதீன், ‘நூஸ்றத்’ ஆசிரியர் கலீலுர் ரஹுமான், ‘பாசம்’ ஆசிரியர் செரண்டிப் மூஸ்தபா, ‘ஊசி’ ஆசிரியர் காலீம், 1985 ‘ப்ரியநிலா’ ஆசிரியர் றம்ஜான், 1986 ‘போர்முரசு’ ஆசிரியர் காலீம், ‘முக்கினி’ ஆசிரியர் மதியன்பன், ‘கலைச்சுடர்’ ஆசிரியர் வாரிஸ் அலிமெளானா, ‘எழுச்சிக்குரல்’ ஆசிரியர் அஸ். ஹர் 1987 ‘பாமிஸ் மாளிகை’ ஆசிரியர் முகம்மது மூஸ்தபா, 1988 ‘பிறைக்கவசம்’ ஆசிரியர் உக்குவல்ல அமானுல்லாஹ், ‘உண்மை உதயம்’ ஆசிரியர் முகம்மது மூஸா, 1991 ‘தியாகத் தென்றல்’ ஆசிரியர் றஷ்தீ றியாழ்,

‘நேசன்’ ஆசிரியர் அடுராஜாத், ‘அல்ஹைஜ்’ ஆசிரியர் எம்.ஏ.சகாப்தீன் 1992 ‘அல் உஸ்ரா’ ஆசிரியர் மெளவிக் காதிர்கான், ‘சௌத்துல் இஸ்லாம்’ ஆசிரியர் தெறியவில்லை. ‘தேன்’ ஆசிரியர் றபியுதீன், ‘பார்வை’ ஆசிரியர் சித்தீக் காரியப்பர், 1993 ‘புள்ளி’ ஆசிரியர் றபீக், ‘நாறுல்லஹுக்’ ஆசிரியர் மர்த்தியா ஹ்ஶைசன்,

1980 லிருந்து 1993 வரை வெளிவந்த இலங்கை முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றதழ்கள் 29இன் பட்டியல் தந் தேன். முழுமையாக இதுவரை 92 சிற்றிதழ்களின் கணக்குடன் இலங்கையில் வெளியான முஸ்லிம்கள் வளர்த்த 18 கவிதைச் சிற்றிதழ்களையும் சேர்க்க முடியும். அவையாவன: திக்வெல்ல கமாலை ஆசிரியராகக் கொண்ட ‘சுவை’, எம். எம்.நு.மான் நடத்திய ‘கவிஞர்’, நீள்கரை நம்பி அப்துல்சத்தார் நடத்திய ‘க - வி - தை’, ஜவாத் மரைக்கார் நடத்திய ‘விடிவெள்ளி’, றபியுதீன் நடத்திய ‘தேன்’, அல் அஸுமத் நடத்திய ‘பூபாளம்’, தாஸீம் அகமதின் ‘வகவம்’, என்.ஸி.ஏ. பர்தின் ‘கோகிலம்’, மேமன் கவியின் ‘சப்னா’, நாறுல்லஹுக்கின் ‘சோலை’, ஒலுவில் அமுதனின் புதுக்குரல், காத்தான் குடி பெளவியின் ‘பா’, றபீக் கின் ‘புள்ளி’ அஷ்ரப் ஸிகாப்தீனின் ‘யாத்ரா’, கிண்ணியா அம்ரவளின் ‘எழுது’ கிண்ணியா பிரோஸ்கானின் ‘பேனா’, ஒலுவிலிருந்து வந்த ‘மரங்கொத்தி’ முதூர் முகையத்தின் ‘ஒசை’ என்பனவாம்.

குறித்துக் காட்டிய இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆளுமையில் வெளியான சிற்றிதழ்களை விட அநேக சிற்றேடுகள் இன்னும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

‘பூங்காவனம்’, ‘வழிகாட்டி’, ‘படிகள்’, ‘உண்மை உதயம்’ அஸலூரோ, இனிமை, அனுராகம், நேர்வழி, தீர்வு, முஸ்லிம், அல்ஹாஸனாத், புஷ்ரா, குழந்தைகளுக்கான சிற்றேடு ‘பிள்ளி’, ‘வார உரைகள்’, இவ்விதம் இன்னும் சிற்றேடுகள் சேர்கின்றன. விஞ்ஞானச் சிற்றிதழ் ‘அரும்பு’ ஹாபிஸ் வெளியிட்டார்.

வருடா வருடம் பாடசாலைகள் வெளியிடும் சிற்றேட்டு மலர்கள், பல்கலைக்கழகங்களி லிருந்து வரும் சிற்றேட்டு மலர்கள், பிராந்தியங்களிலிருந்து வருடா வருடம் வெளிவரும் மலர்களின் தொகை மிக அதிகம்.

இதுகாலவரை இலங்கை முஸ்லிம்களால் வெளியான சிற்றேடுகள் வாழுகின்றன. வாழும்போதே உயிரற்றுப் பிண்மாகியுள்ளன. வாழாபோதும் மக்களிடம் என்றும் வாழுகின்றன. இந்த வழிகளில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றிதழ்களைத் தொகுத்துத்

தந்துள்ளேன். தனித்தனி ஆய்வு செய்து பெருமைக்குரியவற்றை மேலெடுத்து, அவற்றை வரிவாக ஆய்வு செய்தல் இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் கடமையாகும். அம்முயற்சியைச் செய்ய முன்வருவீர்களாக

உசாத்துக்கணகள்.

1. கலைக்களஞ்சியம் - தமிழ் தொகுதி ஆறு, தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம், சென்னை
2. தமிழ் இனி 2000, இருபதாம் நாற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, காலச்சுவடு அறக்கட்டளை, நாகர் கோயில்
3. இலங்கையில் தமிழ் புதினப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி பின்னினைப்பு ஒன்று இ.சிவகுருநாதன்.
4. 19ஆம் த.ஆ.தமிழ் இதழ்கள் அ.மா.சாமி
5. மறுமலர்ச்சித் தந்தை - ஏ.இக்பால்.

ஓஓஓ

பகிர்வோம்....

ஆழும் தமழும்

பகலூந்த எனும் புலவர் ஈழத்துக்கு விஜயம் செய்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் எனும் பதிவு தமிழ் நாவலர் சர்கை என்கிற நாவலில் காணப்பெறுகிறது. இப்புலவர் பாடியதாகக் கிடைக்கப்பெறும் ஜந்து பாடல்களும் ஈழம் வந்தமை, சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தியைப் பாடியமை, கண்டி, கதிர்காமம், மற்றும் கொழும்புக்குச் சென்றமை பற்றி பதிவு செய்துள்ளன. ஒளவை ச. துரைச்சாமியின்மை அவர்களின் கருத்துப்படி, ஒட்டக்கூத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்து நாவவண்பா பாடிய பகலூந்தப் புலவர் ஈழம் வரவில்லை என்றும், ஈழம் வந்தவர் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த சாருமூன் புகலூந்த என்றும் கருதுகின்றார்.

�ழம் வந்த புகலூந்திப் புலவர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்று :

பாவலன் வாசலில் வந்திபம் வாங்கர் படிபுரக்கும் கரவலர் நிற்கும் படிவைத்த வாகண்டி யொன்பதினும் மேவலர் மார்பினும் தீண்டோளினும் செம்பொன்

மேருவினும்

சேவெழ தும்பெருமாள் சங்கை யார்ய செந்துளை

நாடகம் என்பது கூட்டுக்கலை வடிவம் என்றனால் ஆது புத்தகக் கல்வியைய் யோல் தனியாக இருந்து சீக்கற்றலை வழியிட முடியாது. நாடகத் தயாரிப்பில் இணைந்து செய்யபடும் யோதுஞன் அதற்கான கூற்று அலுவல்த்தைப் பயற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை அழியவேயாக்க வொண்டு

அரங்கினுளி அனுபவம்

(நாடகத்தயாரிப்பில் கிடைக்கும் அனுபவம்)
என்னும் தலையினான் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நாடகம் என்பது அரங்கில் நடைபெறுகின்ற கலைவடிவமாக நாம் காணுகின்றோம். அரங்கில் நடிக்கப் பெறும் முன்னர் பலர் இணைந்து ஓர் கருவை வடிவமைத்து நடித் துக் காட்டுவதற்கு பயிற்சியினை மேற்கொள்ளுவர். அவ்வாறு மேற்கொள்ளுகையில் கிடைக்கப் பெறுகின்ற அனுபவப்பகிர்வு ஏனைய கலைவடிவங்களில் இருந்து கிடைக்கும் அனுபவத்தினை விட வேறுபட்டது. அரங்கியல் செயல் முறைமையினாடாகப் பெறப்படும் அனுபவம் குறிப்பிட்ட கலை வடிவத்தில் உள்ள நாட்டத்தினால் பெறப்படுவதாகும்.

அந்த அனுபவம் பகிர்வு பல்வேறு தளங்களில் நடைபெறும். நாடகம் நடிப்பதற்குத் தயாராகி - நாடகம் முழுமைபெறும் பகுதிவரை பலர், பல்வேறு சிந்தனைகளுடனும் பல்வேறு செயலாற்றல் திறனுடனும் இணைந்து செயற்படும் போது பெறப்படும் அனுபவம் கற்றல் பெறுபோகவே கருதப்பட வேண்டும்.

நாடகக் கலையில் இணைந்து செயலாற்ற விரும்புவர்கள் இணையும்போது, இச்செயற்பாட்டில் உள்ள கொண்டும் - கொடுத்துமான அனுபவ வர்த்தகத்தை அடிப்படையானதாகக் கொண்டதாக ‘அரங்கினுள் அனுபவம்’ என்னும் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. அதாவது நாடக ஆற்றுகையின் முன்னர் முயன்று பெறப்படும் அனுபவம் எவ்வாறானது என்பது இங்கு

பகிரப்படுகின்றது.

நாடகக் கலைகளின் இணைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் முக்கியமானது. அரங்கில் - நிகழ்வதற்குக் - காத்திருக்கும் பகுதிகளை விட ‘உள்ளக அரங்கவிடயங்கள்’ கட்டாயம் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. நாடகத் தயாரிப்பு என்பது எதிர்பார்க்கப்படாதது,

கலைஞர்
சன்முக சர்மா ஜெயமிரகாஷ்

என்ற காரணமாக அமைவதால் அது வியப்பட்டுவதும், சிக்கலுக்குமியதுமான விடயமாக அமைந்திருக்கும். அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், கையாளுகை செய்வதற்கும், செயல்படுத்துவதற்குமான கொண்டும், கொடுத்தும் நடைபெறும் செயற்பாட்டைப் புரியச் செய்வது கடினமான செயற்பாடாகும்.

அரங்கினுடாக எதிர்பார்க்கும் லாபம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு பதில் - ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அதற்கான விடையை நேரடியாகத் தேடிக்கண்டு கொள்ளமுடியாது. ஒரு தயாரிப்பின் விளைதன்மையின் தரத்தை உயர்த்த மிக வருந்தி முயற்சி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு முயற்சிசெய்யும் வழியினுடாகத்தான் அரங்கு பற்றிய அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் அதேவேளை அதிகளவு மகிழ்தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதிகளவு அறிவாற்றலையும் - உன்னத உணர்நிலைகளின் செயல் நிலைகளையும் - புரியும் ஆற்றலையும் பெறுவதோடு, உன்னத இன்ப உணர்வு நிலையான நிறைவை, பின் மேடைசமூகத் தொடர்பின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அரங்காற்றுகையின் ‘குழு நிலை மகிழ்வு’ என்பது இரண்டாவதுதான் அதற்கப்பால் குறிப்பிட்ட தளத்தில் ‘ஆற்றுகை செய்தல்’ என்பதுதான் முதன் நிலையாகும்.

உலகில் அரங்கு என்னும் ஒரு கலைவடிவம் தான் - எந்த ஒரு முன்னுபவமின்றி பங்கு கொள்ளவதனுடாக இலகுவாக பலன் தருவதாக அமைவதோடு பயன் கொள்ளத்தக்க கலைவடிவமாகவும் அமைந்திருக்கும். அதன் காரணத்தால் தான் இதனைத் தொடர்பவர் தனிமையில் ஒதுக்கிவைக்கப்படுவது இல்லை. எப்போதும் இது பற்றிச் சற்றுத் தெரிந்த அனுபவமுள் எவர்களின் வழித் துணை புதியவர்களுக்கு இருக்கும். அரங்கைப் பயிலும் எண்ணத்தில் அரங்கில் ஈடுபடுவர்கள் எப்போதும் இணைந்து செயற்படுவார்கள்.

அரங்கின் குறிப்பிட்ட விடயத் தில் தேர்ச்சிபெறும் பொருட்டு மிக விருப்புடன் அரங்கியலில் ஈடுபடுவர்கள், அரங்கின் குறிப்பிட்ட விடயத்தைக் கற்க முடியாமல் போனாலும் அது சார்ந்த ஏதோவொரு விடயத்தைக் கற்றுக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் நிறையவே அவர்களுக்கு கிடைக்கும். அக்கற்கை அபரிமிதமான அனுபவத்தைத் தரும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத் தில் தேர்ச்சிபெறும் பொருட்டு அதில் ஈடுபடுவர்கள் முதல் நிகழ் விலேயே அது சார்ந்த அனைத்தையும் கற்றுவிட இயலும் என்ற சிந்தனை உடையவர்களுக்கு அதனைப் பெற்றுவிட முடியாது. சிலர் உடனடியாகக் கற்றுவிடலாம். சிலர் பலரின் உதவியினுடாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம். குறிப்பிட்ட சில விடயங்களைச் சுயமாகப் பிரயோகித்து அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இக்கற்றல் எவ்வாறாயினும் இதற்கான வெகுமதிகள் இன்னமும் எண்ணிலடங்காதவை.

குறிப்பிட்ட ஒரு கலையில் தேர்ச்சிபெறும் பொருட்டு, அதனைத் தொடர்ந்து செய்து, அதன் விளைவுக்கத்தால் பெறப்படும் வெற்றியின் தன்மையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியாது. எந்த ஒரு கலைவடிவத்தின் ஆழமான வெற்றிகர பயிற்சியானது ஆழமான மனதிறைவைத் தரவல்லதுடன் ஆழமான பதிவுகளையும் ஏற்படுத்தவல்லது. விரும்பி ஓன்றைச் செய்து முடிக்கும் போது ஏற்படும் மனதிறைவு சாதனைக்குச் சமனானது. அதனைத் தொடர்ந்து செய்யும் போது ஒருவருக்கு உண்டாகும் மனதிறைவு - எந்த ஒரு கலைவடிவத்தின் வெற்றிகரமான பயிற்சியின் வெளிப்பாடாகும்.

ஏனைய கலைவடிவங்களை விட அரங்க உயிர் மெய்ம்கமைய, உயிரியக்கத்தைக்

கொண்டதாரும். ஒருவர் வாழ்நாளில் அவர்கண்டும், கேட்டும், துய்க்கும் அறிவான வாழ்க்கை அனுபவத்தை அதிகமாகக் கொண்ட கலைவடிவம் அரங்கக் கலைவடிவம். அதனால் அரங்கு வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அன்மைத்தன்மை உடைய அல்லது மிகவும் நெருக்கமான கலைவடிவமாக உள்ளது.

ஒருவன் எப்போது நல்லாய்ச் செய்தானோ அல்லது நிறைவாகச் செய்து முடித்தானோ அதனை உன்னிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டி ரூபவர் அவனை, அவனுடைய திறமையைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். அல்லது தெரிந்த வராவார்கள். சிலவேளை அவர்கள் அதை விரும்புவராகக் காட்டுவதற்கு பாராட்டும் முறையில் கைகளைத் தட்டி ஒலி எழுப்புவர் அல்லது மகிழ் ச்சிக் கனிப்புணர் வின் வெளிப்பாடாக ஒலி எழுப்பிச் சிரிப்பர். மிக விருப்புக் கொண்ட நிலையில் அரங்க நிகழ்வைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் கூட்டத்தினர் பெரும்பாலும் எழுந்து நின்று கைதட்டல் மற்றும் மனவெழுச்சி மிக்கதான மகிழ்ச்சி ஆராவாரத்துடன் செய்யும் செயல் வரவேற்புடையதாகும். சிலவேளை அதனைப் பார்க்கும் போது இருக்கையில் ஓய்வமைத்தியில் இருக்க முடியாதபடி அல்லது பதற்றமுடன் இருக்கையின் விளிம்பில் இருக்கலாம். இவற்றை எல்லாம் விட 'மயான அமைதி' அதுதான் வழக்கமானதைவிட (மேம்பட்ட/விஞ்சிய) அரங்க நிகழ்வின் செம்மையை எடுத்துக் காட்டும் அடையாளமாக, அரங்க நிகழ்வில் பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும் வழங்கும் நற்சான்றுக் குறிப்பாக அமையும்.

ஏனைய கலைகளைவிட காட்சிகளை நிகழ்த்திக்காட்டும் அரங்கானது, உலகியல் மெய்மை நிலையை விடமிகத் தொலைவில் இல்லாதது. ஏனையவற்றில் உள்ளதைக் காட்டிலும் அரங்கினுள் இருக்கும் அதிகமானவாய்ப்பு அல்லது அனுசூலம் என்னவெனில் இன்பமுட்டும் முறையில் ஒர் அழுத்தமான கருத்துரை அல்லது

உணர்ச்சியை அடிமனதில் பதியக் கொள்ளச் செய்கின்றதாகும். ஆழ்மனப் பதிவுகளைத் தூண்டி மேல் மன நினைவுக்குக் கொண்டுவரச் செய்கின்றது. அதுமனிதனின் உணர்வு முதலியவற்றை காலதாமதமின்றி தோற்றுவிக் கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அரங்கைத் தமது சிறப்புப் பயிற்சியாகவும், அரங்கில் உயர்தரமான பயிற்சித் திறனைக் கொண்டவர்கள், குறிப்பிட்ட சிறப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், தேர்ச்சித்திறன் வாய்த்தவர்களாக, கை தேர்ந்தவர்களாக இருப்பவர்களே அரங்கில் உழைத் துச் சம்பாதிப்பவர்கள். பணத்தைப் பெறுவர்களாக இருப்பவர்கள் அரங்கைத் தமது சிறப்புப் பயிற்சியாகவும், உயர்கல்வித் தகுதியாகவும் கொண்டவர்களே. பணத்தைப் பெறுவதற்கப்பால் இங் கே இன் னொரு விதமான மன

திருப்தியும்கூட உண்டு. அரங்கின் பொருளை அறிந்துகொண்டால் அல்லது உணர்ந்து கொண்டால் அது சினிமாவிலும் பார்க்க மிக அதிகமாகன மகிழ்வுட்டலையும் இன்ப உணர்வையும் தருவதாக அமைந்திருப்பதை அறியலாம்.

அரங்கு இன்ன காரணத்தினால் முக்கிய மானது என்பதை அறிய - ஒருவன் தன் நிலையில் ஒரு கலைநிகழ்வில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் அதன் பொருளை அறிந்து கொள்வதினுடோக அல்லது உணர்ந்து கொள்வதினுடோக கலை இன்ன காரணத்தினால் நிகழ்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதினுடோக அரங்கின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இருந்தாலும் கூட அளவில் - உச்ச உயர்வும், நிறைவான அறிவுவளமும் உள்ள கலைப் படைப்பு முதலியவை பற்றி தனது கருத்துக்களை பணி முறையாகத் தெரிவிப்பவரை விட, வியப்புக்குரிய முறையில் பயிற்சித் திறமை அல்லது செயலாற்றலைப் பயன்படுத்தி, குறிப்பிடத்தக்க பயனை விளைவிக்கும்

தன்மையில் உருவாக்கப்படும் நாடகம் அல்லது சினிமாக் கதை போன்றவற்றின் முழுமையின் ஒருபகுதி, ஒன்றைச் செய்யும் முறைமையை தெளிவாகக் கற்பிக்கும், அல்லது ஒன்றைச் செய்யும் முறைமை பற்றிய விபரக்குறிப்பை விளக்கும்.

இதற்கு மேலாக அரங்கு ஒரு கலைவடிவம் மட்டுமல்ல, பலராலும் ஒன்று கூடி இணைந்து உருவாகிறதாக இருப்பினும், அது ஏனைய கலைவடிவங்களில் இருந்து தனக்கென்றதனித் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது.

அரங்கு பற்றி மேலும் ஈடுபாடு கொண்டு அறிந்த கொள்ளவேண்டும் அல்லது மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆவஸ் இருந்தால், அரங்கு என்பது கடினமான செய்முறைப் பயிற்சிகள் உடைய, ஒன்றை உருவாக்க அல்லது கற்றுக் கொடுக்கும் பல்கலைக் கூடம் ஆகும். அது பலருக்கு தேவைப்படுகின்ற விரும்பப்படுகின்ற சில பண்புகளை அடையச் செய்யும்.

நடிகர்கள் நன்கு புலப்படக் கூடிய அமைதியான தன்மைபிக்கையுடன் கூடிய நடத்தை முறைகளை சம்பாதிப்பார். பின்னரங்குப் பணியாளர்கள் திட்டமிட்டு முடிவெடுக்கும் தன்மையையும் அதனை செயல்படுத்தும் அறிவாற்றலையும் அத்துடன் பரந்துபட்ட கைத்தொழில் திறனையும் பெறுவார். அரங்கத் தயாரிப்பில் பங்குகொள்வதன் மூலம் பலநபர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு பெறுவதோடு அவர்களோடு தொடர்புபடும் சந்தர்ப்பத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த உறவு முறை பல்வேறு வாய்ப்புக்களையும், சந்தர்ப்பங்களையும் வாழ்க்கையின் பயணத்திற்கு

எற்படுத்திக்கொடுக்கும்.

அரங்கியல் அனுபவம் என்பது எந்தவொரு ஏட்டிலும் எழுதப்படாத அனுபவங்களைக் கொண்டதாக அமையும். அனுபவித்துப்பார்ப்பதனால் டே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நான் திரும்பவும் எழுதத்தொடங்கியபோது வானத்திலிருந்து ஆசீர்வாதம் கிடைத்ததுபோல்... மழைத்துளிகள் பொழிந்திருந்தன!

மௌனித்திருந்த காலங்களில் பாலையாகிப்போன நிலத்திலிருந்து சிறுதுளிர் பசுமையாய் எட்டிப்பார்க்கத் தொடங்கியிருந்தது!

வேரோடு அறுந்திருந்த எழுத்திற்கும், எனக்குமான பூர்வீகபந்தம் மறுபடி என்ன கிணைத்துக் கொண்டு சமூல ஆரம்பித்தது...!

எதுவும் மனதை அறுக்காத காலங்களில்... அல்லது... மனது அறுந்து துண்டு துண்டான காலங்களில்... எதையும் எழுதத் தோன்றிடவில்லை!

திரும்பவும்
நான் எழுதத்தொடங்கியபோது
கிலை மேல்விழும் ஒரு துளியின் சுத்தமும்
பிரம்மாண்டமாய் எனக்குள்
அலையை எழுப்பிற்று...!

எப்போதும் கவனிக்காமல் போன
பட்டிப்புக்களைக் கூட
நின்று நிதானித்து
ரசிக்கத் தோன்றிற்று!

எழுதாமலிருந்தேன் கித்தனைநாள்...!
ஏனென்று தெரியவில்லை...!

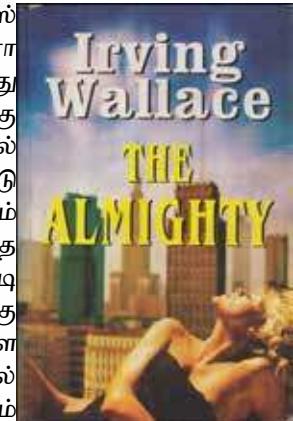
அதே நெருக்கடிகள்...!
அதே வேலைச்சுமை...!
வாழ்ந்தையில் மாற்றமில்லை...!

எனினும்
எழுதத் தொடங்கியதிலிருந்து
மனது கிளோகிப்
பறக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது...!

இலங்கி புதியபேறு நாவல்ஞர் :

Irvin Wallace இன் Almighty (1983)

பல்லாயிரம் பிரதிகள் விற்கப்பட்ட இந்த நாவலின் தொனிப்பொருள் மிகவும் ஆச்சரியமானது: மர்மங்கள் நிறைந்தது, நாவலாசிரியர் வல்லாஸ் எப்படித்தான் சிந்தித்து, ஆராய்ந்து இந்த நாவலை எழுதினாரோ என்ற எண்ணமே எழும். எட்வேர்ட் ஆர்ம்ஸ்டெட் என்பவன் தனது தந்தையின் பல கோடிரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்களுக்கு வாரிசாகின்றான். அவற்றில் அவன் பிரதானமாக அமெரிக்காவில் பிரபலமான ரிப்போர்ட்டர் பத்திரிகை நிறுவனம், அத் தோடு தந்தையின் இரண்டாவது இளம் மனைவியையும் அவன் தனதாக்கும் சந்தர்ப்பத்தைப்பார்த்து இருந்தவன். தந்தை இறந்த அடுத்த நாளே குடிகாரியான அவளை வசப்படுத்திவிடுகிறான். சட்டப்படி பத்திரிகையின் வாரிசான எட்வேர்ட் ஒரு பிரச்சினையை ஏதிர்நோக்குகிறான். ஓராண்டு காலத்தில் அப்பத்திரிகை ஏனைய பத்திரிகைகளை விட அதிகமாக விற்பனையாக வேண்டும் : இல்லாவிடில் அப்பத்திரிகை மகனின் கையை விட்டு ஒரு நம்பிக்கை நிதியுத்திடம் சென்றுவிடவேண்டு மென்பது தந்தையின் உயிலில் சொல்லப்பட்ட ஒரு நிபந்தனை.

பெரும் செல்வந்தனான எட்வேர்ட் விற்பனையை பன்மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்ய அபாயகரமான சட்டவிரோத உபாயங்களைக் கையாளுகின்றான். இந்த உபாயங்களே நாவலின் பிரதான கதைக்கரு.

அவன் கையாண்ட உபாயம் இதுதான். உலகில் உள்ள பல்வேறு பயங்கரவாத குழுக்கள் பற்றி ஆராய்ந்து, தனது சிந்தனைக்கு உகந்த ஒரு குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ளுகிறான். அக்குழுவினர் பல மில்லியன் டொலர்களுக்காக ஏதனையும் செய்யக் கூடியவர்கள். எட்வேர்ட் கூறும் பயங்கரவாதச் செயல்களை அவர்கள் செய்து முடிக்கும்போது, அந்தச் செய்திகளை எட்வேர்ட் உடனடியாக தனது பத்திரிகையில் முன்னதாக வெளியிடுவான். இதனால் பத்திரிகை விற்பனை அதிகரிக்கும்

எனவே பரபரப்பான திகிலான செய்திகளை வெளியிட, அச்செய்திகளை உண்மைச் சம்பவங்களாக எட்வேர்ட் உருவாக்குகின்றான். இதுதான் அவனது அபாயகரமான தந்திரம். எட்வேர்ட்டின் முகவர்களான பயங்கரவாதிகள் இரு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் : முதலில் ஸ்பெயின் நாட்டில் உள்ள பாஸ்க் பிரதேசத்திற்கு விஜயம் மேற்கொள்ளும் ஸ்பானிய அரசனைத் திட்டமிட்டுக் கடத்துகிறார்கள். சிறுபான்மையினரான பாஸ்க் மக்கள் தமது சுய நிற்னைய உரிமைக்காகப் போராடி ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள். (இது ஒரு உண்மை வரலாறு) பழியை அவர்கள் மீது போட்டுவிடலாம் என்பது எட்வேர்ட்டின் எண்ணம். எவ்வாறாயினும் ஸ்பெயின் அரசன் கடத்தப்பட்ட செய்தியை எட்வேர்ட் தனது பத்திரிகையில் முன்னதாக வெளியிடுகிறான். விற்பனை பெருகி ஏனைய பத்திரிகைகளை முந்துகிறது. எட்வேர்ட்டின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறது.

பேராசிரியர்
சோ. சந்திரசேகரம்

அடுத்த ஜெனிவா நகரில் நடக்கும் ஜி. நா. சபை மாநாட்டின்போது, அதன் செயலாளர் நாயகம் இதே பாணியில் கடத்தப்படுகிறார். மூற்றாவதாக, இல்ரேவில் உள்ள ஒரு அரும் பொருட்காட்சிச் சாலையில் உள்ள விலை மதிப்பற்ற பழைய ஏடுகள் திருப்படுகின்றன. அப்போது காவலருடன் அங்கு விஜயம் செய்யும் இல்ரேவியப்பிரதமர் கூடப்படுகின்றார்.. இவ்விரு சம்பவங்களையும் பயங்கரவாதிகளை வைத்து ஏற்பாடு செய்த எட்வேர்ட், அச்செய்திகளைப் பத்திரிகையில் உடனடியாக வெளியிட்டுவிடுகின்றான். அவனது புகழ் மேலோங்குகிறது. பத்திரிகைத் துறையில் சகலகலாவல்லவன் (Almighty) என்று பாராட்டப்படுகின்றான். எவ்வாறாயினும் பிரான்ஸில் வைத்து போப் பாண்டவரைக் கடத்தும் அவனது முயற்சி தோல்வியில் முடிகிறது.

மறுபறும், எட்வேர்ட் இவ்வாறான கடத்தல் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் முன்னர் ஸ்பெயின், ஜெனிவா, இஸ்ரேல், பிரான் ஸ் ஆகிய நாடுகளுக்குத் தனது பத்திரிகையாளர்கள் இருவரை அனுப்புகிறான். அவர்களில் ஒருத்தி விக்டோரியா என்ற புதிய பத்திரிகையாளர். மற்றவர் நிக் என்ற பத்திரிகையாளர். இருவரும் கடத்தப்படவள்ள பெரிய ஆளுமைகள் விஜயம் செய்யவள்ள பிரதான இடங்களை ஆராய்ந்து எட்வேர்ட்டிற்கு அறிக்கை அனுப்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு எட்வேர்ட்டின் கடத்தல் திட்டம் எதுவும் தெரியாது. ஆனால் கடத்தல் சடுகியாக நடைபெறும்போது, அதுபற்றி உடனடியாகத் தமது பத்திரிகைக்குச் செய்தி அனுப்புகிறார்கள், ஆனால் அதற்கு முன்னரே பத்திரிகை இச் செய்திகளை வெளியிட்டு விடுவதால் விக்டோரியா ஏமாற்றமும் ஆச்சரியமும் அடைகிறாள். வேறொருவரின் பெயரில் செய்தி வெளியாகின்றது. எட்வேர்ட் அவனு டாகச் செய்தி கிடைக்கின்றது என்று சொல்லிச் சமாளிக்கின்றான்.

எவ்வாறாயினும் விக்டோரியா அப்படி வேறொரு பத்திரிகையாளர் எவரும் இல்லை என்பதைத் தனது விசாரணைகள் மூலம் அறிகின்றாள். ‘போலிப் பத்திரிகையாளன்’ பற்றி அவள் எட்வேர்ட்டின் பத்திரிகையைச் சார்ந்தவர்களிடமும் விசாரித்துப் பார்க்கிறாள். அவனைச் சந்தித்து அவனுக்கு எவ்வாறு தகவல் கிடைக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறாள். இதனை எட்வேர்ட் அறிந்துகொள்கிறான். விக்டோரியா ஆபத்தானவள்: தனது இரகசிய

நடவடிக்கைபற் றி அறிந்து விடுவாள் என்பதற்காக அவனை ஐரோப்பாவிலிருந்து தலைமையகத்துக்கு - அமெரிக்காவுக்குத் திருப்பி அழைக்கிறான்.

எட்வேர்ட்டின் பிரதான ஆலோசகன் அவனது நெருங்கிய நண்பன். அவன் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எட்வேர்ட்டின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் ஆபத்தானவை: அவற்றைக் கைவிட்டால் நல்லது: பத்திரிகை விற்பனை நன்றாகக் கூடியிட்டது என ஆலோசனை கூறுகின்றான். ஆனால் எட்வேர்ட் இறுதியாக ஒரு நடவடிக்கை மட்டும் எனக்கூறி அதனைத் திட்டமிடுகின்றான்.

இதற்கிடையே எட்வேர்ட் வழக்கமாக ஒரு உள் நல மருத்துவரிடம் ஆலோசனை பெற்று வருகின்றான். அவர் எட்வேர்ட்டிற்கு கடுமையான உளநலக் கோளாறு உண்டு என்பதை அறிகின்றார். அவனுக்கும் சில எச்சரிக்கைகளை விடுக்கின்றார்.

விக்டோரியா, எல்லாப் பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கும் எட்வேர்ட் காரணம் என முடிவு செய்கிறாள். அதற்கான ஆதாரங்களைத் தேடும் நோக்கில், எட்வேர்ட்டின் உண்மை மனைவி, அவனது காதலியான சித்தி ஆகியோரைச் சந்திக்கின்றாள்.

எட்வேர்ட்டின் காதலியான அவனது சித்தி, எட்வேர்ட் தன்னைச் சரியாகக் கவனிக்க வில்லை என்பதால் உளநல மருத்துவருடன் தொடர்பு கொள்கிறாள். மருத்துவர் பேச்சு வாக்கில் உண்மையைக் கூறிவிடுகின்றார். இதனை அறிந்த எட்வேர்ட் மருத்துவரை ஒரு விபத் துக் குள் ளாக் குகின் றான். விக்டோரியா சித்தியை விசாரித்தபோது அவள் குடிவெறியில் விபரங்களைச் சரியாகக் கூறமுடியவில்லை. விக்டோரியா விசாரிப்பது பற்றிக் கூறி எட்வேர்ட்டின் அனுதாபத்தைப் பெற முயல்கிறாள். ஆனால் எட்வேர்ட் அவனை முற்றாக அலட்சியம் செய்யவே, அவள் கோபமுற்று எல்லா உண்மைகளையும் சொல்லிவிட விக்டோரியாவைச் சந்திக்க அவனது வீட்டிற்குச் செல்கிறாள்.

ஏற்கனவே அவள் எட்வேர்ட்டின் ஊனமுற்ற மனைவியைச் சந்திக்க முயன்றாள். அது முடியவில்லை என்பதால் தனது முகவரியை விட்டுச் செல்கிறாள். மனைவிக்கு எட்வேர்ட்டின் மோசமான நடவடிக்கைகள் பற்றித் தெரியும். தனக்குத் துரோகம் இழைத்தவன் என்பதால் விக்டோரியாவை வீட்டுக்கு அழைக்கின்றாள்.

இல நோயங்களில் இரை.....

பச்சோந்திகள்

நூல்ப் ரெஞ்சு

என் வீட்டுவாசல்
வேலியில் பட்டந்திருந்த
மலர்க்கொடி இலைகள்
அசைந்தன.

காற்றுடுக்கவில்லை
தென்றலும் வீசுவில்லை
கொடி இலைகள் அசைந்தன.

கவனிந்துப் பார்த்தால்
பச்சைக்கொடி
இலைகளின் திடையே
பச்சோந்தி ஒன்று!

பச்சோந்தி
சுழலும் கண்கள் திரண்டு
ஒரு கண்ணால் பார்க்கும்
மறுகண்ணால் அளக்கும்

காகம் ஒன்று
பறந்துவந்தமர்ந்தது
பச்சோந்தியைக் காணவில்லை
உற்றுப்பார்த்தேன்
வேலி அசைந்தது
பச்சோந்தி நிறத்தை
மாற்றியதாலோ

பச்சோந்தி ஒர் ஒணான்
அச்சுமள்ள அதன் தியல்பு
இடத்துக்கிடம்
நிறத்தைமாற்றுகிறதா சில
ஈணமனிதர்களைப்போல்

நிறம்மாறாப் புக்கள் உண்டு
ரசிக்கலாம் அவற்றுடன்
நின்று நிழற்படம் எடுக்கலாம்
மனதுக்கு திடங்கொடுக்கும்

பச்சை பசேலன்று
இயற்கையை மைம்மறந்து
இச்சைத்ர இரசிக்கலாம்
அது நிறம்மாறுவதில்லை
அழகின்வளிப்பாடு....
இயற்கையின் ஏற்பாடு

நண்பா
இடத்துக்கிடம் நிறம்மாறும்
பச்சோந்திகளை நம்பாதே

அவை உன்னை ஏமாற்றி ஏமாற்றி
சுயருபத்தை வெளிக்காட்டாது
நீர்கும் நடக்கும் ஓடும்
நிறம் மாற்றும்
பச்சோந்திகளை நம்பாதே
ஏச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவை உன்னை
ஏமாற்றிப் போய்க்கொண்டேயிருக்கும்

ஏச்சரிக்கை
ஏதிலியாயும் உன்னை ஆக்கிவிடும்
வேலியில் திருந்த ஒணானை
சிலைக்குள் எடுத்துப்போட்ட
கதையாய்.....!

வே. கிலைவாது

வேல் ரிசார்கள்

நான் முனிபுங்கள்
இமயமலை ஏறாதவன் காவி தரித்தவன்
எனக்கு உறவில்லை பகையுமில்லை
என்னையும் என் சகாக்களையும்
புமுதிவாரித் தூற்றுகிறார் தூற்றட்டும்
நாம் கலங்கோம் அமைதி காப்போம்
ஆனாலும் ஒன்று
குழு இருப்போர் சும்மா இருப்பரோ?

கேட்பவர் கேட்டிருந்தால் சும்மா இருப்பர்
இல்லையேல்
அவர்தம் கரங்கள் தூரு தூருக்கும்
அடிப்பர் உதைப்பர்
எரிதழல் காவவர்
சூறையுமாடுவர்
என் மனமோ இறைவனுடன்
கண்மடல்கள் மூடியிருக்க
காதுகளும் அடைத்திருக்க
எதிரிக்காம் எனது பிரார்த்தனை
வீணாகிப் போனால் நானென்ன செய்ய?
தாம்தாம் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பர்

குறுங்கதை

எட்வேர்ட் தனது இறுதிப் பயங்கரவாத நடவடிக்கைக்குத் தயாராகின்றான். தனது பயங்கரவாதக் குழுவால் அதனைச் செய்ய முடியாது என்பதால், அதனைக் கொண்டு காலோஸ் என்ற ஒரு பெரிய பயங்கர வாதியைச் சிறைப்பிடிக்கின்றான். காலோஸின் குழுவினரே இறுதி நடவடிக்கையைச் செய்யக் கூடியவர்கள். காலோஸ் தனது குழுவை வைத்து இறுதி நடவடிக்கையை நடை முறைப்படுத்தினால் காலோஸ் விடுதலை செய்யப்படுவான் என்பதே இறுதி ஏற்பாடு.

விக்டோரியா எட்வேர்ட்டின் மனைவியை வீட்டில் சந்தித்து, எட்வேர்ட்டின் இரகசியங்களை விசாரிக்கின்றாள். அவனது இரகசிய அறையைத் திறந்து பரிசோதிக்க, ஒரு விமானத் தாக்குதல் பற்றிய ஆவணம் விக்டோரி யாவுக்குக் கிட்டுகின்றது. அப் போது தற் செயலாக வீடுதிரும்பும் எட்வேர்ட், அவர்களை அந்த அறையில் அடைத்துவிட்டு ஆவணத்துடன் வெளியேறுகின்றான். விக்டோரியாவும் எட்வேர்ட்டின் மனைவியும் இரகசிய அறையில் நன்றாக மாட்டிக் கொள்கிறார்கள். எனினும் நெருப்புப்பிடித்தால் அதனை உணர்ந்து அறிவிக்கும் ஒரு கருவி அறையில் உள்ளதைக் கண்ட விக்டோரியா அவ்வறையைத் தீ முட்டுகிறாள். இதனால் தீ அணைக்கும் படைவந்து இருவரையும் காப்பாற்றுகின்றது.

விக்டோரியா ஜனாதிபதியின் விமானம் தாக்கப்படுவது குறித்து வெள்ளை மாளிகைக்கு அறிவிக்கின்றாள். அவனுடைய தந்தை ஜனாதிபதியின் ஆலோசகர் என்பதால் உடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. ஜப்பானிய தற் கொலைதாரி செலுத்திவரும் கியூபா நாட்டுவிமானம், அமெரிக்க ராக்கட் தாக்குதலில் சின்னாபின்னமாகிறது. ஜனாதிபதியின் ஸண்டன் பயணம் தொடர்கிறது.

எட்வேர்ட்டைக் கைது செய்யக் காவல் துறையானது பத்திரிகை நிறுவனத்திற்குள் செல்ல, மனநோயாளியான எட்வேர்ட் தற்கொலை செய்துகொள்கிறான்.

பயங்கரவாதம் பற்றிய விரிவான ஆய்வுத் தகவல்களுடன், கூடிய இந்நாவல் இலட்சக் கணக்கில் விற்பனையானது. ஒருவகையில் பெரும் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் பத்திரிகை யுலகில் போட்டியிட்டு முதன்மைபெற எந்தக் கொடுர அபாயகரமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும் என்பதை நாவல் மறைமுகமாகச் சொல்கின்றது. எட்வேர்ட்டின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை ‘நியாயப்படுத்த’ நாவலா

சிரியர் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவன் உள்ளோய் மருத்துவரிடம் சிகிச்சை பெறுவதாகக் கூறுகின்றார்.

ஜோரோப்பாவில் காணப்பட்ட பயங்கர இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இந்த நாவல் அமைந்துள்ளது.

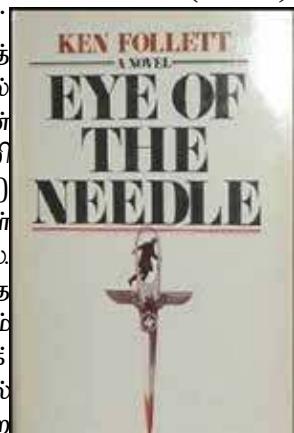
Ken Follett இன் Eye of the Needle (1978)

இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் இயங்கிய ஜேர்மன் ஒற்றன் ஹென்றி பேபரீன் (Fafer) துணிகரச் செயல்கள் பற்றியது இந்த நாவல் விறுவிறுப்பான இந்த நாவல் பல திடுக்கிடும் திருப்பங்களைக் கொண்டது. 1980களில் பெரும்பகும் பெற்ற இந்நாவல் உண்மைச் சம்பவங்களையும் கற்பனைகளையும் உள்ளடக்கியது.

இலண்டனில் வாழும் பேபர் தனது இரகசிய வாணைவிலும் சங்கேத மொழியில் இங்கிலாந்தின் யுத்த ஆயத்தங்கள் பற்றி ஜேர்மனிக்கு அறிவிக்கிறான். அதற்குத் தடையாக அமையும் வீட்டு உரிமையாளரான பெண்ணைக் கொன்று விடுகிறான்.

ஜேர்மன் படைகளின் தாக்குதலை எதிர்பார்த்திருக்கும் மேற்கத்தையே நேசநாடுகள் போலியான ஒரு இராணுவத் தளத்தை அமைக்கின்றனர். ஜேர்மனியர்கள் அதனை வேவுபார்த்துக் தாக்கி ஏமாந்துவிடுவர் என்பது நேச நாடுகளின் உபாய சிந்தனை. இது மிகவும் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ள விடயம்.

பிரித்தானிய விமானப்படையைச் சேர்ந்த விமானி டேவிட் என்பான் லூசி என்பவரைத் தீமணம் செய்கிறான். அவரோடு உல்லாசப் பயணம் மேற்கொள்ளும் போது ஏற்பட்ட வாகன விபத்தில் டேவிட் தனது இரு கால்களையும் இழக்கிறான். ஜேர்மனியுடன் நடக்கவுள்ள போரில் கலந்து பங்களிப்புச் செய்ய முடியாத நிலையில் டேவிட் மனம் வருந்துகிறான். ஆழ்ந்த துயரத்துடன். ஸ்கொட்லாந்துக்

கடலோரப்பகுதியில் உள்ள ஸ்டோர்ம் தீவில் மனைவியுடன் வாழ்கிறான்.

பிரித்தானிய காவல்படையினர் பெபர் தவிர்ந்த ஏனைய உளவாளிகள் பலரைக் கொல்கின்றனர். பிரித்தானிய உளவுத்துறைச் சிந்தனையாளர்கள் முன்னாள் காவல்துறை அதிகாரி புளோக் (Bloggs) வரலாற்றுத் துறைப்பேராசிரியர் கோடிமன் (Codiman) ஆகியோரிடம் பெயரைப் பிடிக்கும் பணியை ஒப்படைக்கின்றனர். பெபர் ஸ்டெந்டில் உள்ள தனது வீட்டிலிருந்து ஜேர்மன் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்வதைக்கண்டுபிடிக்கின்றனர். அவனுடைய சந்தேகக் குறிகள் புனைபெயரான ‘ஊசி’ (Needle) போன்ற விபரங்கள் அவர்களுக்குக் கிட்டுகின்றன.

அவன் தங்கியிருக்கும் தொடர் மாடியிலுள் ணோரை விசாரித்து அவனுடைய படம், தொழில் விபரங்களை புலனாய்வுத்துறை பெற்றுக் கொள்கிறது.

பெர்வின் ஆட்சி செய்யும் நாளி குழுவினர் இங்கிலாந்திலுள்ள போலி இராணுவத் தளம்பற்றி விசாரிக்குமாறு உளவாளியிடம் தெரிவிக்கின்றனர். அவன் குறிப்பிட்ட போலியான தளத்துக்குப்போய் அவதானித்து எல்லாவற்றையும் புகைப்படம் எடுக்கின்றான். போலியான விமானங்களையும் அவதானிக்கின்றான். உண்மையான தளம் நோர்மண்டி எனவும் அறிகின்றான். அவனைத் தடுக்கும் பல பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைக் கொல்கின்றான் அங்கிருந்து ஸ்கோட்லாந்துக்குப் பயணம் செய்து தனக்குள்ள இரகசிய இடத்தை அடைகின்றான். அங்கிருந்து ஜேர்மனிக்குத் தப்பியோட முயலுகின்றான். புலோக்கும் வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் ஸ்கோட்லாந்துவரை அவனைப் பின்தொடர்கிறார்கள். படகில் தப்பியோடும் பேபர் புயலில் சிக்குண்டு டேவிட் தம்பதிகள் வாழும் ஸ்டோம் தீவை அடைகின்றான் தம்பதிகளின் வீட்டரூகே அவன் மயங்கிவிழ், அவனைப்பற்றி அறியாத தம்பதிகள் அவனைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். அவன் யார் என்பது பற்றி அறிய முயல்கிறார்கள். திருமணம் தோல்வி கண்டமையால், விரக்தியடைந்த மனைவி லூசி அவனை நாடுகின்றாள். இந்தக் கள்ளத் தொடர்பை அறிந்த கணவன் டேவிட் உளவாளியின் உடமைகளைப் பரிசோதிக்கிறான். போலி விமானத்தளப் படங்களை அவன் பார்த்து விடுகிறான். இருவருக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையில் டேவிட் கொல்லப்படுகின்றான். அது ஒரு விபத்து

என உளவாளி சாதித்தாலும் லூசி அது ஒரு கொலை என அறிகிறாள்.

நேரப்பற்றாக்குறை காரணமாக உளவாளி பெபர் ஜேர்மனியுடன் தொடர்பு கொண்டு பொலி இராணுவத்தளம் பற்றிய தகவலை வழங்குகின்றான். ஆனால் லூசி மின்சாரத் தொடர்புகளை அழித்து அதனைத் தடுக்கின்றாள். பேபர் அவள்மீது கொண்ட காதல் காரணமாக அவளைக் கொல்லாது விடுகின்றான். தீவிலிருந்து படகில் தப்ப முயலும் பெபர் மீது லூசி பாறாங்கல்லைப் போட்டுத் தாக்குகிறாள். அப் போது தற் செயலாக அங் குவரும் விமானப்படையினர் படகை அகற்றிவிட்டு, பேபர் அனுப்புவது போல ஜேர்மனிக்குத் தவறான தகவலை அனுப்புகின்றார்கள்.

போலி இராணுவத்தளமே உண்மையானது என்பதே அத்தகவல். இறுதிப் போரில் நேசநாடுகள் வெற்றி பெறுகின்றன. லூசியின் பணி பாராட்டப்படுகின்றது.

○○○

பகிள்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

இலங்கையில் பணிபுரிந்த Sir James Emerson Tennent என்பவரால் 1850ஆம் ஆண்டு எழுதப்பெற்ற Christianity in Ceylon என்னும் நூலில் வட்டுக்கொட்டையைச் செர்ந்த வஸ்வநாத சாஸ்த்ரயார் பற்றிய கீழ்வரும் பதிவை ஆங்கிலத்தில் தந்துள்ளார்.

‘வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த ஜோதிடரான விசுவநாதன் என்பவர் இலங்கையிலேயே பிரபல்யம் வாய்ந்த ஜோதிடர் எனவும் அவரின் முந்தையோர் ஒன்பது தலைமுறைகளாக ஜோதிட விஞ்ஞானத்தைப் பயின்று வந்துள்ளார்கள்’ என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இத் தகைய வலிமைமிக் கதொரு புலமைத்துவ மரபு ஈழத்திலே இருந்ததுபற்றி ஒரு மேலைத்தேய அறிஞர் குறிப்பிடுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

நன்னைவர்ல் நழுலாடும் இலக்கியச் சஸ்வர்கள்

தமிழ்மனி, தேசத்தின் கண
மாண மக்கள்

இருவர் ஓய்வுறக்கங்களும் ஒரே மாதம்! ஒரே தேதி! புரட்சி எழுத்தாளர் தனிவழி தமிழ்வாணன் அவர்கள்.

சுய முன்னேற்ற அறிவுசார் நூல்களின் ‘அதிபிதா’ எம். ஆர். எம். அப்துற் றஹீம் அவர்கள்.

இருவர் நிரந்தர ஓய்வுறக்கத்திலும் அதிசயமான ஒற்றுமை! நவம்பர் 10 ஆம் நாளில் மறைவு. ஆண்டு மட்டுமே வித்தியாசம். 1977இல் தமிழ்வாணன். 1993-அப்துற் றஹீம்

தமிழக இராமநாதபுர சமஸ்தானத்திற்கு உட்பட்டிருந்த செட்டிநாட்டுத் தேவகோட்டை மண் தனிவழிக்காரருக்கு. அந்தக்கோட்டைக்குச் சில ஊர்கள் அடுத்து வரலாற்றுப் புகழ் தொண்டி அறிவுசார் நூல்களின் ஆசிரியருக்கு.

திருச்சியில் இருந்து ஒரு மணிநேரப் பயணத்தில் இருக்கும் புதுக்கோட்டையில் இயங்கிய ‘சக்தி பதிப்பக’ நிறுவனர் வை. கோவிந்தன், இளம்பராய் இராமநாதன் என்கிற புரட்சி எழுத்தாளர் தமிழ்வாணனின் ஆரம்ப இதழியல் வழிகாட்டி (அணில்). அவரே அப்துற் றஹீமின் உந்து சக்தியும். அறிஞர் வெ. சாமிநாத சர்மா அறிமுகப்படுத்தவில், அவரது அணிந்துரையுடன் முதல் நூலின் பதிப்பாசிரியர் (அரேபியாவின் அதிபதி)

எவ்வாறாயினும் சென்னையில் இருபத்திரண்டு அகவை வாலிபணை ஆசிரியராக்கி, ‘கல்கண்டு’ சுவைக்கக் கொடுத்தவர். ‘குழுதம்’ பிரிண்டர்ஸ் நிறுவனர் எல். ஏ.பி. அண்ணாமலை! இரண்டே அணா விலை (இருபது சதம்) பட்டி தொட்டி எங்கும் இனிப்போ இனிப்பு! யாழ்ப்பகுதி வாசகர்களும் பெருமளவு!

அந்தக் கல்கண்டில் உடும்புப் பிடியாக ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்க்கை, கேள்வி -பதில், சிறு சிறு துணுக்குத் தகவல்கள் (துணுக்குகள்) இதற்கு அப்துற் றஹீமும் அநாமதேயமாகப் பங்களிப்புச் செய்தார் என்ற பேருண்மையைப் பின் நாட்களில் நெருங்கிய ஒரு சிலர் கிசுகிசுத்துக்கை காதுகள் கேட்டன!

இருவரும் பேனா முனையுடன் உறவாடும் நேரங்களில் ஒரு வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர்

ஓளித்து ஓளித்துப் புகைத்தல் தனிவழியாருடையது! பகிரங்கமாக ஜன்னல் வழியே பராக்குப் பார்த்தவாறு பலகோப்பை இஞ்சித் தேநீர் பருகல் சுய முன்னேற்ற நூலாசிரியருக்கு

(மகளார் பாத்திமா சளைக்காமல் வழங்கிக் கொண்டிருப்பார்) அவர்களது ஆளுமைகளை ‘ஒரு சோறு பத’ மாகப் பதிவிட்டால்

71 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான தமிழ் வாணனின் கேள்வி - பதிலை இன்று படித்தாலும் இப்போதய காலகட்டத்திற்குப் பொருந்துவதாக அமைந்திருப்பது அதிசயம்!

“நடிகனுக்கும் அரசியல் வாதிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?” -வாசகர் வினா.

“நடிகன் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு நடிக்கிறான். அரசியல்வாதி பணம் கிடைக்கும் என்று நடிக்கிறான். எப்படியோ இந்தக்காலத்தில் இரண்டு பேருக்கும் பணம் கிடைத்து வருகிறது” -பதில்

அவரது ‘என்னைக் கேளுங்கள்’ அல்லது ‘தமிழ்வாணனைக் கேளுங்கள்’ 1948 இலிருந்து 1977 வரை 29 ஆண்டுகள் தொய் வின்றி ‘கல்கண்டு’

க்கு இனிப்பை வழங்கியது. அப்துற் றஹிம் அவர்களோ நூல் வெளியீடுகளை 1943இல் ஆரம்பித்ததார். 1993 ஒய்வுறக்கம் வரையில் தொய்வின்றி ஜம்பது ஆண்டுகள் தொடர்ந்தார். ஒவ்வொன்றும் பல பதிப்புகள் அதில் 'வாழ்க்கையில் வெற்றியே, அதிகம் (இதற்கு யாழில் அமோக வரவேற்பு)

'வஹாபிகம்' - என்ற சொல் இங்கே ஏப்ரல் 21 கேவலத்தின் பின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுடன் இணைந்து அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாயிற்று. இந்தப் பெயர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சஷ்டி அரேபியாவில் முளைவிட்டதை, 1943இல் தனது முதல் நூலான "அரேபியாவின் அதிபதி"யில் வெளிச்சமிட்ட தீர்க்கதறிசி அவர்.

இல்லாமிய மதப் புரட்சியை அப்துல் வஹாப் என்பவர் ஆரம்பித்திருந்தார். மதத்திலுள்ள பேதங்களையும் அவசிய மற்ற அனுட்டானங்களையும் ஒழிப்பதே அவர் நோக்கம் அக்கொள்ள அக்கால அரேபியர் களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவரை ஊர் ஊராக விரட்டி அடித்தார்கள். கடைசியாக அவர் நஜ் து மாகாண சிற்றரசரான அப்துல் அஜில் என்ற இப்புனு சுஹதிடம் (இன்றைய சஷ்டி அரசை நிறுவியவர்) அடைக்கலம் புகுந்தார். சுஹத், அப்துல் வஹாபைத் தனக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டார்.

இருவருக்கும் ஏற்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தில் மக்களை வெற்றி கொண்டனர். அரேபியாவின் சிற் றரசுகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தன. பாரசிக வளை குடாவிலிருந்து புண்ணியப்பதிகளான மக்கா, மதீனாவிலிருந்து இந்துமகா சமுத்திரத்திலிருந்து வெபானான் வரை அவர்களிருவர் ஆணைகள் சென்றன. அவர்கள் ஆட்சி பரவியது, வஹாபிகளின் சட்டதிட்டங்கள் அமுலாகின. இப்பு சுஹத் அப்துல் வஹாபின் குடும்பத்தில் மணமும் செய்து கொண்டார்!" (10-11-66-131) இந்த எழுத்துக்களின் வயது 76 !

ஓரே தேதி ஓரே மாதத்தில் புரட்சி - புதுமை எழுத்தாளர்கள் இருவர் மீளா உறக்கம் மேலிட்டவர்களாக எம் நினைவேந்தலுக்குரிய வர்களாகின்றனர்.

०००

கிரு முறையாமோ சொல்

-எஸ்.சிவசேகரன்-

தீக்கற்றுப் போனவர்க்குத் தெய்வமே துணையென்று பக்கத்தில் வைத்திருந்து பலித்திரமாய் புசித்த விக்கினேஸ் வரணருகில் வீம்பாக வந்துள்ளு பிக்குமார் செய்துவிட்ட செயல்துவும் முறையாமோ

எத்தனை காலம்தாம் எமக்கிந்த ஆய்க்கிளைகள் புந்தனை கூப்பிடுக்கள் புசித்துக் கேட்போழுன் பக்கத்தின் செயல்கள் கண்டும் பறையாவோர் எத்தனைப் போல்நீரும் கிருப்பதுவும் முறையாமோ

எல்லையில்லா ஆருளாள்! எம்கண்ணீர் ஓயாதோ? தொல்லை வினையெல்லாம் தொலைந்தோன் மாழாதோ? பல்லை இளிக்கின்ற மந்திகளால் நாயின்று அல்லை பட்டுமேலும் அவலமும்தான் மாறாதோ?

முன்று தசாப்தமாய் முட்டிமோதி முடமாகி மீண்டு வருகையிலே முரிப்பதுவோ மறுகாலை தோண்டியே புதைத்து தொலைத்தோ மெம்மினஞ்சை சான்றுள்ளக்கு வேண்டுமெனில் முள்ளிவாய்கால் வாருமையை..!

பண்டார வன்னியனை பராஜ சேகரனை கொண்டாட வில்லையென்று கொடுத்தோமா மனுவர்க்கு குண்டாலே குற்றுயிராய் குலைநடுங்கிப் போனவும்மை திண்டாட வைப்பதுவும் முறைதானோ சொல்

தாராள கேள்விகளால் தலையெல்லாம் புண்ணாகி போராலே மருந்துவரும் என்றே புல்வரிந்து தீராத வினைகளையே தேக்கிவைத்தோம் உடனிலே ஆராத வடுவினிலே அளவிடுதல் முறைதானோ?

வெற்றி வெற்றியென்று வேகத்தை உடலெல்லாம் தொற்றி ஓடவிட்டு தொலைக்கும் இளவெறி முற்றி முறக்கேறி மீண்டுமோர் முறைநாடு பற்றி ஏறியவைக்க பார்ப்பதுவும் முறைதானோ?

ஆண்பானாய் அடிமைகளாய் அலைந்துவே போதுமைய! வேண்டாமே இளியொருபேர் வீணேபோம் பல்சீவன் மூண்டைபெரும் மோகம்விட்டு மோட்ஸித்த போதி ஆண்டவனே அவர்க்குரை ஒரு சொல்

என் பிளைட்சி

தேவத் தஞ்சாவூர்
ஸ்ரீ அவைந்தேவா

அன்று விஜே வேலையைவிட்டு, வீடு திரும்பும்போது இரவு ஆறு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. “சொரி மீனுச்செல்லம், காரியாலயத்தில் சரியான வேலை. நேரத்திற்கு வீட்டே கிளம்பிவர முடியவில்லை.” மீனாட்சி எதுவுமே சொல்லவில்லை. அவன் சொன்னதை நம்பினதாகவும் தெரியவில்லை.

‘என் மேலிருந்த பாசம் போய் வேறு புது உறவு வந்துவிட்டதோ? இல்லையென்றால் எனக்காக நேரத்தோடு வீட்டே வந்திருப்பாரே?’ மீனு மனதுக்குள் முன்கினான்.

கணைப்போடு சோபாவில் அமர்ந்த விஜே தொலைக்காட்சியை முடிக்கிவிட்டான். எஸ். பி. எலின் மாலை செய்திகளைப் கேட்டபடி மீனுவைப் பார்த்தான்.

“மீனு செய்தி கேட்கவில்லையா?”

மீனு பதில் சொல்லவில்லை. அவன்மேல் வைத்தகண் எடுக்கவேயில்லை. அந்தப் பார்வை அவன் குற்ற உணர்வைத் தூண்டிவிட்டது.

“மீனு அப்படிப் பார்க்காதே. என்னை நம்பு. ஒபிசில் வேலை அதிகம். அதனால்தான் பிந்தி வந்தனான். வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை.”

நெட்டி முறித்துக்கொண்டு எழுந்த மீனு திரும்பவும் சோபாவே தஞ்சமெனப் படுத்துக்கொண்டாள். ஆனால் கண்கள் மட்டும் அவன் முகத்தைவிட்டு விலகவில்லை. அந்தப் பார்வையின் அர்த்தம் அவனுக்குப் புரிந்துவிட்டது. மீனுவின் பார்வையைச் சந்திக்காமல் வேறு எங்கோவெல்லாம் கண்களைச் செலுத்தினான். ஆனால் மனம் கேட்கவில்லை. மீண்டும் அவனைத் தாபத்தோடு பார்த்த அந்தக் கண்களைச் சந்தித்தான் விஜே.

“மீனு அப்படி மட்டும் பார்க்காதே. எனக்குப் பசிக்கிறது. சாப்பிடவேணும். பிறகு நித்திரைகொண்டு, காலையில் நேரத்தோடு எழும்பி வேலைக்குப் போயாகவேண்டும்.” மீனாட்சி சினாங்கியபடி கிட்ட நெருங்கினாள்.

“மீனு! நீ விடமாட்டாய் போலிருக்கு.” விஜே எழுந்து அறைக்குள்போனான். மீனாட்சி மெல்ல எழுந்து அவனைப் பின்தொடர்ந்தாள். ஒரு கம்பளிச் சட்டையைப் போட்ட விஜே குனிந்து தோல் வார்ப்பட்டியை மீனாட்சியின் கழுத்துப் பட்டியில் மாட்டினான். மீனாட்சி உடலை சிலிர்த்துவிட்டு, நன்றியோடு வாலை ஆட்டினாள். வாசற் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு மீனாட்சி முன்னால் வாரை இழுத்துச்செல்ல பக்கத்தில் இருந்த புந்தோட்டத்தை நோக்கி வேகமாக நடந்தான் விஜே.

○○○

அமர் செம்பியன் சௌல்வன் (ஆ. ரூஜுகோபால்)
நூபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2019
முடிவுகள் அடுத்த ஒதுழல்...

எழுதுத் தூண்டும் வண்ணவூவிகள்

பொசிரியி துரை மனோகருஷி

ஒரு புதுமையான ஊர்!

உலகத்தின் எங்கோ ஒரு கோடியில் அந்தச் சின்னஞ்சிறிய ஊர் அமைந்திருக்கிறது. திடீரென அந்த ஊரில் ஒரே பரபரப்பு. சிலை வடிவில் எப்போதும் காணப்படும் ஒரு மகான், திடீரென்று எழுந்து அந்த ஊரில் நடமாடத் தொடங்கிவிட்டார் என்று அந்த ஊரின் மூலமூடுக்கு எல்லாம் ஒரே பேச்சு. பலர் அதை நம்பத் தயங்கினர். சிலர், முன்பும் அந்த மகான் இந்த ஊருக்கு வந்தபோது, அவரைத் தங்களின் கண்களால் கண்டதாகச் சொன்னார்கள். இந்தக் கதைகளில் நம்பிக்கை அற்றவர்களில் ஒருசாரார், என்னதான் நடக்கிறது என்று வேடக்கை பார்க்க, அவர்களோடு கிளம்பினர்.

மக்கள் அங்கு குழுமிக்கொண்டிருந்தபோது, அந்த ஊரின் நன்மை கருதி, மகான் வழக்கமாகத் தாம் அமர்ந்திருக்கும் பாரிய மரநிழலின் கீழ் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஏற்கனவே அங்கு கூடிவிட்ட மக்கள், “சரணம்... சரணம்...” என்று உச்சரித்துக் கொண்டு, மகானைப் போலவே தியானத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் வயதானவர்கள். சிறிது நேரம் கழித்து மகான் கண் விழித்து, அனைவரையும் கருணையுடன் நோக்கினார். “எப்படி, எல்லோரும் நலமாக வாழ்கிற்களா?” என்று கேட்டார். ஒருசாரார், “ஆம் சுவாமி, ஊர்த்தலைவன் உருப்படியாக இல்லாவிட்டாலும், ஒருமாதிரி வாழ்க்கை போகிறது” என்றனர். இன்னொரு சாரார், “எங்கள் ஊரில் புதிய தலைவன் வந்தால்தான் நல்லது” என்றனர். பிறிதொரு சாரார், “சர்வாதிகாரி போல ஒருவன் இந்த ஊருக்குக் கிடைத்தால்தான் மிகவும் நல்லது” என்றனர். மகான் ஒருகனம் அவர்களை நிமிர்ந்து பார்த்தார். “ஏன் உங்களுக்கு ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லையா?” என்று கேட்டார். “இல்லைச் சுவாமி, ஹிட்லரைப் போல் ஒருவர் இந்த ஊருக்குக் கிடைத்தால்தான் ஊருக்கு நல்லது” என்றனர். மகான் மறுபறும் திரும்பிப் பார்த்தார். “இப்போது இருப்பவற்றை எல்லாம் குறைத்துவிட்டால் தான் ஊர் உருப்படும்” என்று மறுபறும் இருந்தவர்கள் கூறினார்கள். இவர்கள்

எல்லோரையும் விடச் சர்று ஒதுங்கிய நிலையில் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினர் காணப்பட்டனர். அவர்களை முகங்களை மகான் கூர்மையாகக் கவனித்தார். அவர்களின் முகங்களில் மகிழ்ச்சி இல்லை. எதையோ பறிகொடுத்தவர்கள் போல் அவர்கள் காணப்பட்டனர். அனுதாபத்தோடு மகான் அவர்களை நோக்கினார். “நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “சுவாமி, புதிதாக என்ன சொல்ல இருக்கிறது? எங்களைப் பொறுத்தவரை யார் ஊர்த்தலைவனாக வந்தாலும் ஒன்றுதான். எல்லோரும் கொழுக்கட்டையும், மோதகமும் தான். விசேஷமாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை” என்றனர். மகான் கண்களை முடிக்கொண்டார். மீண்டும் அவர் கண்களைத் திறந்தபோது, அவரது விழிகள் ஈரமாக இருந்ததை அம்மக்கள் கவனித்துக்கொண்டனர். அம்மக்கள் தொடர்பாக மகான் நீண்ட ஒரு பெருமுச்சும் விட்டுக் கொண்டார். ஆனால், அந்த ஊரின் பெரும்பாலான மக்கள் இதனை எல்லாம் கவனிக்கவில்லை.

மகான் கணிசமான காலத்துக்குப் பின்னர் அந்த ஊருக்கு வந்திருப்பதை அறிந்துகொண்ட ஊடகவியலாளர்கள், படையெடுப்பது போல் ஒருவரை ஒருவர் முண்டியடித்துக்கொண்டு மகான் இருக்கும் இடத்துக்கு வந்தனர். மகான் திடீரென்று ஊருக்கு வந்ததால், அவரிடம் எதை, எப்படிக் கேட்பது என்பதில் ஆளுக்காள் தடுமாறிக்கொண்டனர். எப்படியோ தம்மைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு, மகானை நேர்காணத் தயாராகினார். எப்போதும் அந்த ஊரில் தனினினவாதக் கருத்துகளை முந்திரிக்கொட்டைப் போல முந்திக்கொண்டு தெரிவிக்க முயலும் ஊடகவியலாளன் ஒருவன், “சுவாமி, இந்த முறை எங்கள் ஊர்த்தலைவன் தேர்தலில் நீங்கள் யாரை ஆதரிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான். யாரிடம், எதை, எப்படிக் கேட்பது என்று தெரியாமல் ஊடகத்துறைக்கு இவன் வந்திருக்கிறானே என்று நினைத்துக்கொண்ட மகான், “தரமம் எங்கு உள்ளதோ, நியாயம் எங்கு உள்ளதோ அங்கு எனது ஆசியும் இருக்கும்” என்றார். “ஊரில் பெரும்பான்மையினர், பிறரை அடக்கி ஆளக்கூடிய ஒரு பெருமக்கணத்தான்

விரும்புகின்றனர். தாங்கள் ஏன் அவரை வாழ்த்தி, ஆசி வழங்கக்கூடாது?" என்று ஊடகவியலாளன் கேட்டான். 'இந்த ஊரில் ஊடகவியலாளர் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒருசாரார் இப்படித்தான் நடந்துகொள்கிறார்கள்' என்று மனத்துக்குள் சலித்துக்கொண்டார், மகான். அவனை மீண்டும் பார்க்க விரும்பாத அவர், தம் பார்வையை வேறுபக்கம் திருப்பி, பிற ஊடகவியலாளர்களின் கேள்விகளுக்கு விடை பகர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

மகானுக்குச் சற்று ஓய்வு தேவைப்பட்டது. கண்களை மெதுவாக மூடிக்கொண்டு மீண்டும் தியான நிலையில் அமர்ந்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, கணவனும், மனைவியும் தமக்குள் பேசிக்கொண்டு அங்கு வருவது அவர் காதில் பட்டது. மகான் கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, ஊர்த்தலைவனும், அவன் மனைவியும் பல்வியமாக முன்னால் அமர்ந்திருந்தனர். ஊர்த்தலைவன் மகானை நாடிவந்தமைக்கு முக்கிய காரணம், தன் சேவையை அவர் பாராட்டுவார் என்ற எண்ணமேயாகும். ஆனால், மகான் அவனைப் பொருட்படுத்தாதவராகவே நடந்துகொண்டார். ஊர்த்தலைவனுக்கு அது மனவேதனையை அளித்தது. தன்னை அவர் வாழ்த்தத்தான் விரும்பவில்லை. நாலு பாராட்டு வார்த்தைகளாவது பேசியிருக்கலாமே என்று அவன் அங்கலாய்த்தான். 'என்ன மகான் இவர்?' என்றுகூடச் சிந்தித்தான். பொறுக்கமுடியாமல், வழக்கம் போல் முன்னால் இருந்த சிறு மேசையின் மேல் தனது வலது கையால் தடித்தடித், அவன் தனது பெருமைகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால், மகான் அவனைச் சற்றும் சட்டை செய்யவில்லை. சிறிது நேரத்தின் பின் அவன் தானாகவே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தன் மனைவியுடன் எழுந்து சென்றுவிட்டான்.

மகான் சற்று மன ஆறுதலுக் காக அந்தப் பாரிய மரத்தின் சூழலில் அங்கும் இங்குமாக நடந்துகொண்டிருந்தார். 'இந்த ஊருக்கு எப் போதுதான் விடிவுகாலம் ஏற்படப்போகிறதோ?' என்று அவர் மனம் வேதனைப்பட்டது. நல்ல விடயங்களை இந்த ஊரின் தலைவர்களும், அவர்களை நம்பும் பெரும்பாலான ஊர் மக்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் இல்லையே என்பது அவரது ஏக்கமாக இருந்தது.

திமீர் என்று மகான் உலாவிய சூழலில் பெரும் ஆரவாரம் கேட்டது. ஆச்சிரியத்துடன் அவர் திரும்பிப் பார்த்தார். கண்ணாடி அணிந்த ஊத்தைவாயனும், சால்லைவயும், தொந்தியும் உடைய முன்னாள் ஊர்த்தலைவனும், அவனின் உற்ற நண்பனான் அயல் ஊரைச் சேர்ந்த

சப்புருசவாமியும், மூளைக்குள் ஒன்றும் இல்லாத ஞானதூணியமாக இருப்பினும், தனது தாடி மீசை தொடர்பான அலங்காரத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தி வீரதீர்மாகப் பேசும் உள்ளவாயனும், படித்திருந்தும் படிப்பறிவில்லாத முட்டாஸைப் போல் நடந்துகொண்டு, தலையை எப்போதும் சாய்த்துச் சாய்த்துப் பேசும் கொக்குப் போன்றவனும், அவர் களது அடிவருடிகளும் மகானின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கியபின், முன்னால் இருந்த ஆசனங் களில் அமர் ந் துகொண்டனர். அடிப்படையில் சண்டியனாகவும், தோற்றுத்தில் தறவு வேடம் பூண்டவனாகவும் விளங்கும் ஞானவீரதூர்தீரனும், அவனை ஒத்த பிற கபட வேடதாரிகளும் மகானின் முன்னால் வந்து, பிற ஆசனங்களில் அமர்ந்துகொண்டனர். அவர்கள் யாரும் மகானை வணங்கவில்லை. தங்களுக்குப் பிரத்தியேக மரியாதையை மகான் தரவேண்டும் என்று அவர்கள் அவரிடம் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், மகான் அவர்களைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. பத்தோடு பதினொன்றாகவே அவர் அவர்களைக் கருதிக்கொண்டார்.

அவர்கள் அனைவரினதும் தானைத் தலைவன் போல் விளங்கிய ஞானவீரதூர்தீரன் தான் முதலில் பேச்சைத் தொடங்கினான். "இந்த ஊரில் தங்கள் பெயரைப் பாதுகாப்பதற்காகவே நாங்கள் அலையாய் அலைகிறோம். இந்த ஊரின் ஒருபகுதி மக்களின் இடங்கள் எல்லாவற்றையும் தங்களின் பெயரால் பறித்தெடுத்து, எங்கள் மக்களின் ஆக்கிரமிப்பை ஏற்படுத்துவதே எங்கள் நோக்கம். அதற்கு, தங்களின் மேலான ஆசி வேண்டும். அத்தோடு, எங்களின் போக்குகளுக்கெல்லாம் இணங்கிப்போகக்கூடியவன் ஊத்தைவாயன் மட்டுமே. அவனைத் தாங்கள் ஆசிர்வதித்து, ஊர்த்தலைவனாக அரியணை ஏற்றினால் போதுமானது. மிச்சம் மீதியை அவனும், நாங்களும் பார்த்துக்கொள்வோம்" என்றான். இதைக் கேட்டதும், சாந்தசொருபியான மகானுக்கே கோபம் கோபமாய் வந்தது. "அடேய் பாவிப்பயலே, ஊர்களுக்கெல்லாம் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் போதிக்கும் எனக்கா, உன்னுடைய அடாவடித்தனங்களைப் பற்றிப் போதிக்க வருகிறாய்? நீ எக்கேடு கெட்டும் போ. என் கண்முன் நில்லாதே" என்று அவனை அவர் விரட்டிவிட்டார். யாருக்கும் பயப்படாத அவன், மகானை வாய்க்கு வந்தபடி திட்டிக்கொண்டு, தனது பிற கபடவேடதாரிகளோடு எங்கோ கிளம்பிச் சென்றுவிட்டான்.

ஊத் தைவாயனை ஊர் த் தலைவன் ஆக்குவதற்காகவே அயல் ஊரிலிருந்து அந்த ஊருக்கு வந்திருந்த சப்புருசவாமி, மகாணைச் சமாதானப்படுத்த முனைந்தான். முன் ஒருமுறையும் மகாணைச் சந்திப்பதற்காக அவன் அந்த ஊருக்கு வந்திருந்தான். முன்னர், முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் சார்பில் அவன் அவருடன் பேசவந்திருந்தான். இம் முறை ஊத் தைவாயனுக் காகச் சப்புருசவாமி மகாணை நாடி வந்துள்ளான். அவனைக் கண்டதும், மகான் கொடுப்புக்குள் ஒரு சிரிப்புச் சிரித்துக்கொண்டார். ‘இவனெல்லாம் ஒரு மனுஷன்!’ என்ற ஏனந்த தொனி அவரின் சிரிப்பில் புதைந்துகிடந்தது. “சவாமி, எப்படியும் ஊத்தைவாயனைத் தாங்கள் தான் உன்னத பதவிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் எட்டடி பாய்ந்தால், ஊத் தைவாயன் பதினாறடி பாய்வான். அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாவிட்டாலும், எல்லாம் தெரிந்தது போலக் காட்டிக்கொள்வான். ஆள் ஒரு வண்வே ரைப். அப்படிப்பட்ட ஒருத்தன் தான் இந்த ஊருக்குச் சரி. வெள்ளைக் குதிரை தான் அவனுக்குப் பிடித்த வாகனம். வெள்ளைக் குதிரைகள் மூலம் அவன் சாதித்தலை ஏராளம். இதெல்லாம் சவாமி அறியாததா? அவனுக்கே தங்கள் ஆசி இம்முறை வேண்டும்” என்று சப்புருசவாமி மகாணை மன்றாடிக் கேட்டான். மகான் அவனுக்கு மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

நடந்தவற்றை எல்லாம் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஊத் தைவாயன் இப்போது தான் வாயை மெல்லத் திறந்தான். “சவாமி, எந்தன் பெருமை எல்லாம் தாங்கள் அறியாதது அல்ல. என்னை ஆசிரவதித்து, ஊர்த்தலைவன் ஆக்கினால், தங்களது முழுப் பாதுகாப்பையும் நானே ஏற்றுக்கொள்ளுவேன். பயப்படாத்ரிகள், சவாமி. நான் அநியாயக்காரன், அது இது என்றெல்லாம் இந்த ஊரிலும், பிற ஊர்களிலும் என்மீது பழிக்கமத்துகிறார்கள். பிறரின் சொத்துக்களை எங்கள் குடும்ப நன்மைக்காகத் திருடுவது எல்லாம் ஒரு பாவச்செயலா? எனக்குப் பிடிக்காதவர்களை எல்லாம் அழித்தொழிப்பது ஒரு பாரது ரமான குற்றச்செயலா?...” ஊத்தைவாயன் அடுக்கிக் கொண்டே போனான். மகான் திடீரென்று அவனிடம் சில கேள்விகள் கேட்கத் தொடங்கினார். “சவாமி, என்னிடம் யாரும் கேள்விகள் கேட்பது எனக்குப் பிடிக்காது. என்னிடம் தாங்கள் கேட்கவேண்டிய கேள்விகளை, இதோ எனக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களிடம் கேள்வுங்கள்” என்று ஊத் தைவாயன் சொன்னான். “உன்னைப்

போன்றவன் ஒருத்தன் போதும் இந்த ஊரைக் கெடுக்க” என்று மகான் வெடுக்கென்று பதில் கூறிவிட்டு, மீண்டும் மரநிழலில் தியானத்தில் அமர்ந்தார்.

இப்போது மகாணை நோக்கிப் புதியதொரு கூட்டம் அங்கு வந்தது. தோற்றத்தில் சற்று இளமையான ஒருவன் அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கினான். முதல்முறையாகப் பூத்தட்டோடு தாய், மனைவி புடைசூழ மகாணை வணங்கினான். மகான் புன்முறைவோடு அவனை வரவேற்றார். “இந்த ஊருக்கு நன்மை செய்வதே எனது ஒரேயோரு நோக்கம். என்னைத் தவிர யாராலும் இதனச் செய்யமுடியாது. தங்கள் பெருமையை நிலைநாட்டுவதும் எனது பெரிய நோக்கம்” என்று பல்வியமாகக் கூறினான். “அதெல்லாம் இருக்கட்டும். இந்த ஊரில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் உள்ளாகியுள்ள ஒருபகுதி மக்களுக்கு என்ன நன்மைகள் செய்யக் காத்திருக்கிறாய்?” என்று மகான் அவனிடம் கேட்டார். “அதைப்பற்றி ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது. அதைப்பற்றி நான் எதுவும் யோசித்ததும் கிடையாது. ஆனால், நான் ஊர்த்தலைவனாக வர, அவர்கள் உதவினால் போதும். அதற்கு மேல் நான் அவர்களைப் பற்றி எதுவும் அலட்டிக் கொள்வதும் இல்லை” என்று புதியவன் புதில் கூறினான். “என் நீங்கள் எவரும் உங்கள் ஊரில் உள்ள ஒருபகுதி மக்களைக் கணக்கில் எடுப்பதில்லை? உங்கள் தேவைகளுக்காக மட்டுமே அவர்களைப் பயன்படுத்திவிட்டு, பின் தூக்கியெறிந்துவிடுகிறீர்கள். இது நியாயமா?” என்று மகான் கேட்டார். “நாங்கள் அவர்கள் மீது நியாயமாக நடந்துகொண்டால், இந்த ஊரின் பெரும்பகுதி மக்கள் எங்கள் மீது கோபிப்பார்கள். அதனால் தான், எங்கள் தேவையை மட்டும் அவர்கள் பூர்த்தி செய்தால் போதும் என்று எண்ணுகிறோம்” என்றான். புதியவன். “இது ஒரு புதுமையான ஊர் தான்!” என்று வாய்க்குள் முன்முனுத்துக்கொண்டார், மகான். மகானிடமிருந்து தனக்கு ஆசி கிடைக்கப்போவதில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட புதியவன், மீசையில் மன் படாதது போலத் தன் பரிவாரங்களுடன் மகானுக்கு ஒரு போலிக் கும்பிடுகை போட்டுவிட்டு நடையைக் கட்டத் தொடங்கினான்.

தூரத்தே ஒரு பெரிய பட்டாளம் வருவதை மகான் கண்டார். ஊர்த்தலைவன் பதவிக்காகத் தம்மிடம் ஆசி பெறுவதற்காகவே அவர்கள் தம்மை நோக்கி வருவது, அவரது ஞானக் கண்ணில் தெரிந்தது. தியானமே உத்தமம் என்று மகான் கண்களை மூடிக்கொண்டார்.

சிம காலி நூல்களின் சியம்

ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற பிரமாண்டமான ஆவணகாப்பக கண்காட்சி

13.10.19 ஜேர்மனி முன்சன் நகரில் அண்டன்ஜோசேப் என்ற தனிநபரால் 50ஆவது தமிழ் ஆவணக் கண்காட்சியும் கலைவிழாவும் நோர்வே திரு.எரிக்சொல்கெய்ம் தலைமையில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

கண்காட்சியில், பழைய எழுத்தாணி, ஒலைச்சுவடிகள், பழம்பெரும் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், நூல்கள், நாணயங்கள், முத்திரைகள், செப்புப்பாத்திரங்கள், கற்பகத்தரு கைவினைப் பொருட்கள், அறிய போட்டோக்கள் எனப்பலதும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தன.

இவர் கண்டா, மற்றும் சகல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஆவணக் கண்காட்சிகளை காட்சிப்படுத்தி உள்ளார். தனிஓருவணாக தமிழ் அழியாது காத்திட அரும்பெரும் பணியைச் செய்வதால் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார்.

இக்கண்காட்சிக்கு இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், கண்டா ஆகியநாடுகளிலிருந்து பலர் பங்குபற்றினார்கள். பெருமளவு ஜேர்மனி வெள்ளை இனத்தவர்கள் குடும்பமாக சமூகம் கொடுத்தனர். அத்தோடு பெருமளவு சிங்களமக்களும் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்றுநால்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. புலத்தில் இதுவரை இப்படியான ஒருநிகழ்வும் நடைபெறவில்லை. லண்டன்திரு.செல்வராசா பலநூல்கள் அடங்கிய நூலைக் கைவத்துள்ளார். லண்டன்திரு. மூல்லை அழுதனும் பலநூல்களை சேகரிப்பதோடு கண்காட்சியும் செய்துவருகிறார். இலங்கையில் ஜீவந்தி சஞ்சிகையும் அப்பப்போ புத்தககண்காட்சியை செய்துவருகிறது. அமர்ரும்பசிட்டி கனகரத்தினம் மிகப்பழமையான பத்திரிகைகளை சேகரித்து வைத்திருந்தார்.

- சவ்வஸ்வருந்து பொல்கை ஜூயா.

“எழு மன்னில் ஓர் இந்தியச்சிறை”என்கின்ற தமிழ் நாலின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பான IPKF IN EELAM நூல் வெளியிடு!

இந்நிகழ்வு 19.10.2019ஆம் திகதி யேர்மனி தமிழர் அரங்கத்தில் மாலை 5.30 மணியளவில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. பிரான்ஸ் நாட்டில் இருந்து வருகை தந்திருந்த அமர்ரகோபாலர்ட்னாம் அவர்களின் குடும்பத்தவரான திரு.க.முகுந்தன் விழாவை ஆரம்பித்து அமரரைப் பற்றிய செய்தியை சுருக்கமாக எடுத்துரைத்தார்.

பிரமுகர்கள் குத்துவிளக்கேற்றி வைத்து நிகழ்ச்சியைத் தொடக்கி வைத்தார்கள். நாட்டில் வன்முறைகளால் மடிந்தோருக்கு சபையினர் மௌன அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். திருமதி அமலா கபிலன் அவர்கள் வந்தோரை வரவேற்றார், சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த திரு. வோல்டக்கலர்(சுத்தாசியன் பிரேரா) அவர்கள், பிரதம விருந்தினராக கண்டாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த பேராசிரியரும், கவிஞருமான திரு சேரன் அவர்கள், திருமதி ஆன் ஸ்ரெவான்,

விரிவுரையாளர் திரு ஜோர்ச் டயஸ் அவர்கள் அமரரின் நூலைப் பற்றியும், ஊடகச் சிறப்பைப் பற்றியும், எடுத்துரைத்தார்கள்.

அமரர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரோடு வாழ்ந்து அமர்களாகி விட்ட சிறந்த ஊடகர்களான அமரர் காமினி நவரட்ன, அமரர் ஏ.ஜே கனகரட்ன ஆகியோரின் படங்களும் மேடையில் வைத்து மரியாதை செலுத்தப்பட்டது. நேரத்தின் அவசியம் கருதி நூல் வெளியீட்டின்போது, திரு முகுந்தன், திரு.பொன்.புத்திசிகாமணி, திரு.வரன், திரு சபேசன், திரு ரகுநாதன் ஆகிய ஜவர் மாத்திரம் நூலினைப் பெற்றுக் கொண்டனர்

திரு வோல்ட்க்கலரின் இலங்கையைப் பற்றிய அறிய புகைப்படங்கள் ஒளிப்படங்களாகத் திரையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. அத்தோடு அதற்குரிய விளக்கமும் அவரிடம் இருந்து தரப்பட்டது. திரு ரகுநாதன் மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொண்டார்

அமரர் கோபு அவர்களின் நினைவாக இரண்டு வருடத்திற்கொருமுறை இலங்கைப்பணம் ஒரு லட்சம் ரூபா வெற்றி பெற்றோருக்கு வழங்கப்படும் என அறிவித்தார்கள். மகன் கபிலன் நன்றியா வமங்கினார் - பொன்.புத்திசிகாமண்.

இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “லண்டன் 1995” நூல் வெளியீடு

பிரபல எழுத்தாளர் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் எழுதிய ‘லண்டன் 1995’ சிறுகதைத் தொகுதி அறிமுக விழாவும் கருத்துப் பரிமாற்றமும் 08-10-2019 அன்று ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஊடகத்துறை விரிவுரையாளர் திருமதி தேவகேளரி, எழுத்தாளர் ஈழவாணி ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர். டான் ரி. வி. அதிபர் எஸ். எஸ். குகுநாதன் நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்

•••

கொழும்பில்நடையெற்ற முருகபுதியின் “இலங்கையில் பாரதி” ஆய்வுநூல் வெளியீட்டிற்கு

படைப்பிலக்கியவாதியும் ஊடகவியலாளருமான முருகபுதி எழுதிய இலங்கையில் பாரதி (ஆய்வு) நூலின் வெளியீட்டு அரங்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் வினோதன் மண்டபத்தில் கடந்த 05ஆம் திகதி (05-10-2019)சனிக்கிழமை மாலை நடைபெற்றது.

இலங்கையில் பாரதி நூல் வெளியீட்டாகக் கொல்லி பாமினி செல்லத்துரையின் வரவேற்புணர்யுடன், ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் திரு. தெளிவுத்தை ஜோசப் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. சிட்னியில் அண்மையில் மறைந்த பேராசிரியர் பொன் பூலோகசிங்கம், கொழும்பில் மறைந்த, தமிழ் - சிங்கள இலக்கியப் பிரிவத்தனைக்கு பாலமாக விளங்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர் உபாலிலோராதன், மற்றும் பிரபல ஒவியரும் முருகபூதியின் இலங்கையில் பாரதிநூலுக்கு முக்பு ஒவியம் வரைந்தவருமான மொறாயஸ் ஆகியோரை நினைவுசூர்ந்தும் கடந்த ஏப்ரில் உயிர்த் தாயில் கொல்லப்பட்ட மற்றும் போர் அந்தத்தங்களில் கொல்லப்பட்ட இன்னுயிர்களின் நினைவாகவும் இந்திகழக்சியில் மொன அஞ்சலி நிகழ்த்தப்பட்டது.

யாழ். காலைக்கதீர் ஆசிரியர் திரு. வித்தியாதரன் நூல்வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினார்.

ஞானம் மாதுஇதழ் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், எழுத்தாளர் கௌரி அனந்தன், இலக்கிய ஆர்வலர் வாநதி ஆறுமுகம் ஆகியோர் நூல் மதிப்பீட்டுரைகளை நிகழ்த்தினர். முருகபூதியின் பேததி செல்வி நிவேதிதா சிவசங்கர் நூலின் பிரதிகளை வெளியிட்டுவைத்தார்.

புரவலர் ஹாஸிம் உமர் நூலின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார்

நூலாசிரியர் முருகபூதி ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்.

•••

யாழ்.பல்கலைகழக முன்னாள் ஆங்கில விரிவுறையாளரும் சட்டத்தரணியும் ஹர்மோனிய இசைக்கலைகழுமான வு.ஆ. அன்ரனிப்பிள்ளை (83) அவர்களின் தொடர்பாடலுக்கான ஆங்கில நூல் வெளியீட்டு வைபவம் யாழ் சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி மண்டபத்தில் உப அதிபர் அருட்பணி மகன் அலோசியஸ் தலைமையில் அண்மையில் நடைபெற்றது. முதன்மை விருந்தினராக முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என் சண்முகவிங்கன் கலந்துகொண்டு நூலினை வெளியிட்டுவைத்தார். நூலாசிரியர், தான் கற்ற பாடசாலைக்கு ஒரு தொகுதி நூலினை வழங்கி உரையாற்றினார். யாழ் மாநகர முதல்வர் திரு ஆனால்ட், எழுத்தாளர் யோசப்பாலா மற்றும் கல்வியாளர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கண்ணர் அஞ்சல்

ஆய்வாளர் க. தங்கேஸ்வரி

எழுத்தாளரும் பிரபல ஆய்வாளருமான க. தங்கேஸ்வரி 26-10-2019 அன்று காலமானார். இவரின் முதலாவது ஆக்கம் 1972ஆம் ஆண்டில் 'தீபாவளி' எனும் தலைப்பில் 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் பிரசரமானது. இவர் தொடர்ந்தும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கலாசாரக் கட்டுரைகள், பாரம மக்களின் பரம்பரைக் கதைகள் போன்றவற்றை ஒப்சவர், தினகரன் வீரகேசரி மற்றும் தினக்குரல் போன்ற தேசியப் பத்திரிகைகளிலும், இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் சுஞ்சிகைகள், நினைவிதழ்களிலும் எழுதி வந்தார்.

இவர் எழுதியுள்ள நூல்களாக (1)விபுலானந்தர் தொல்லியல் (ஆய்வுநூல்) 1982; (2) குளக்கோட்டன் தரிசனம் (குளக்கோட்டன் மன்னன் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுநூல்) 1985; (3) மாகோன் வரலாறு (காலிங்க மாகோன் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுநூல்) 1995; (4)மட்டக்களப்பு கலைவளம் (ஆய்வுநூல்) 2007; (5)கிழக்கிலங்கை வரலாறுப் பாரம்பரியங்கள் 2007; (6) கிழக்கிலங்கை பூர்வீக வரலாறு (கட்டுரைத் தொகுப்பு) 2007 என்பன வெளிவந்துள்ளன.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையைப் பிரார்த்தித்து ஞானம் கண்ணர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

வாசதீர் பேசுதீரார்

ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை முதலாம் இதழிலிருந்து 233ஆவது இதழ்வரை தவறாது வாசித்து அனுபவித்தவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதில் பெருமை அடைகிறேன். இலக்கியச் சஞ்சிகைகளிலே ஈழத்தில் மாதாமாதம் தவறாது வெளிவந்த ஒரு சஞ்சிகை ஞானம்தான் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இதுவரை பல சோதனைகள், வேதனைகளைத்தாண்டி இதழுக்கு இதழ் புது மெருகுடன் ஞானம் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தரமான எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஞானம் இதழ்கள் மூலம் வெளிக் கொண்ரந்து முழுக்குமிழ் உலகிற்கும் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை ஞானம் ஆசிரியரையே சாரும். அவருக்கும் அவர் சார்ந்த குழுவினருக்கும் எனது ஆசியும் வாழ்த்துக்களூம்.

233ஆவது இதழில் குறிப்பாக ‘முதுமையை நோக்கி ஒடி நடவங்கள்’ என்ற மொழி பெயர்ப்புக்கவிதை அருமையிலும் அருமை. மற்றும் நான் விரும்பி வாசிக்கும் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்களின் ‘எழுத்தாண்டும் எண்ணங்கள்’ பத்தி எழுத்துக்கள் சமகால நிகழ்வுகளையும், அரசியல் நிலைமைகளையும், பழைய நினைவுகளையும் அழகாக எடுத்துரைப்பது சஞ்சிகையின் தரத்துக்கு மெருகூட்டுவதாக அமைகிறது. பொதுவாக ஞானத்தில் பிரசரமாகும் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் பத்தி எழுத்துக்கள், சமகால நிகழ்வுகள் அத்தனையும் சல்லடைபோட்டுத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவைகளாக மனங்களில் நிலையாக இடம்பிடித்துவருகின்றன. இறைவன் அருளோடு ஞானம் பல்லாண்டு காலம் மேலும் மேலும் புதுப் பொலிவோடு வெளிவரவேண்டுமென ஆசித்து நிற்கிறேன். - பி.ஷ.பாலரட்னம், கண்ண

233 ஞானம் இதழில் மாணா மக்கீன் எழுதிய பத்தி எழுத்தைப் படித்தேன். கையில் காச இருக்கும் சமயம் தமது நண்பர்கள் சுகிதம் கலரி டிக்கட்டில் படம் பார்க்கச் செல்வார்கள் எனவும் ரெடிபியூஷன் ரேடியோ சிலோன் கேட்பதையும் எழுதியிருந்தார். சிறு குறிப்புத்தான். எனக்கு எனது பழைமையை அந்நிகழ்ச்சிகள் தோன்றின. எனது மாணவப்பருவத்தில் கையில் காச கிடைத்தால் நண்பர்களுடன் கலரியில் படம் பார்க்கச் செல்வேன். ஆங்கில சீரியல்படம், ஹிந்திப்படம் பார்க்க தெகிவளையில் ஒரு தியேட்டர் இருந்தது. அத்திரையரங்கின் பெயர் ‘புஷ்பா’. அதில் கலரி ஆசனம் 25 சதம். 2ஆம் கிளாஸ் 55 சதம். முதலாம் கிளாஸ் ஒரு ரூபாவாக இருந்தது. கொழும்பில் எம். ஐ. ஆர். படம்போட்டால், ரசிகர்கள் அடிபிடி பட்டுத்தான் படம் பார்ப்பார்கள். கலரியிலும் இரண்டாம் கிளாசிலும் வரிசையில் கழுத்தில் ஏறி சண்டித்தனத்துடன் படம்பார்க்க முண்டியடிப்பார்கள். டிக்கட் எடுத்து உள்ளே செல்லும் பலரது சேர்ட்டுகள் கிழிந்து வெறும் மேனியுடன் நிற்பார்கள். பெரும்பான்மை சிங்கள ரசிகர்கள்தான் முண்டியடிப்பார்கள். திரையில் எம். ஐ.ஆர். முகத்தைக் கண்டால் அவர்கள் விகிலடித்து கைதட்டி ஆரவாரஞ் செய்வார்கள். இன்றைய டி. வி. யுகத்தைப் பார்த்து, நினைக்கும் பொழுது அக்கால ரசிகர்களின் மடைத்தனம் புரிகிறது. எனக்கு அந்த யுகத்தை மறக்க மடியாது. பெரிய கட்டுரையாக எழுதலாம். மேலும் ரெடிபியூஷன் என்றொரு யுகம் இருந்தது. ரேடியோ சிலோன் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அதில் கேட்கலாம். வானோலி நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பட்டாதனேரம் நல்ல ஹிந்திப்படப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பாகும். கொழும்பிலிருந்து ஒலிபரப்பட்டும் இச்சேவை பாண்ந்துறை வரை ‘கேபிளில் ஒலி பரப்பப்பட்டது. முன்று விதமான பெட்டிகள் இருந்தன. பட்டி தொட்டி மூலை முடுக்கு எல்லாவற்றிலும் ரெடிபியூஷன் பெட்டிகள் இருந்தன. 24 மணிநேரம் சேவை செய்த அந்த நிறுவனம் ‘ஸ்ரைக்’ என்ற அரக்கனிடம் சின்னா பின்னப்பட்டு அழிந்தது. இவைகளை நினைவில் நிழலாட வைத்த மாணாவுக்கு நன்றி.

- பாணந்துறை எம். வி. எம். நிஸ்வான்

இதழ் 233இல் சு.கருணாநிதி எழுதிய மொழி என்ற சிறுகதையில் வரும் அந்தச் சிறுவன் ஒரு குடிகாரனின் மகனாக இருக்கலாம். பலர் இப்படி பல இடங்களில் இருந்து கொண்டு சிறுவர்களை பிச்சை எடுக்க அனுப்புகிறார்கள். யாழ். பஸ் நிலையத்தைச் சுற்றி பலர் கடைகள் நடத்துகிறார்கள். இவர்களும் இந்த வேலை செய்கிறார்கள்.

- சி. குமாரவிங்கம், செம்மணி வீதி, நல்லூர்.
